

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice

1938 – 2018

Klub kuželkářů Zálabák Smřice

www.zalabak.cz

www.facebook.com/KKZalabakSmrice

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval všem, kteří mi pomohli s hledáním dochovaných zdrojů, bez kterých by tato kronika nemohla spatřit světlo světa. Za všechny bych rád jmenoval zejména Zdeňka Runkase (autora 1. kapitoly), Jaroslava Hažvu st. a Martina Hažvu.

David Hanzlíček, jaro 2018

Obsah

1 Kuželkářský sport ve Smiřicích (1938 – 1988) - doslovný přepis kroniky Zdeňka Runkase	5
2 Počátek novodobé éry (1989 – 1995) - David Hanzlíček	50
3 Dvanáct let z osmdesáti (1996 – 2007) – z poznámek Jaroslava Hažvy st.	68
4 Úspěchy i nezdary v osmé dekádě naší historie - David Hanzlíček	80
5 Ze Smiřic na světová prkna – Martin Hažva	111
6 Závěr	120
7 Přeborníci kuželkářského oddílu	121

Kuželkářský sport ve Smiřicích

Kuželky se hrály ve Smiřicích odedávna, ale organizovaně se začalo koulet od roku 1938. Jak k tomu došlo?

Dne 16. února 1938 se konala v hostinci „U Vávrů“ předběžná schůzka, na které se zájemci o kuželkářský sport radili, jak založit kroužek. Závěr schůzky vyzněl usnesením, že bude nutno získat především více přátel, kteří by chtěli kuželky organizovaně hrát. To se stalo a na další schůzce bylo usneseno, aby dva delegáti zajeli do Hradce Králové k tamějšímu kroužku „Matláků“, za účelem získání bližších informací.

Zprávy z Hradce byly příznivé a tak byla svolána na den **14. března 1938** do „Hotelu Andrejsek“ /budova bývalého kina/, ustavující schůzka.

Po hlavním referátu, který přednesli přítel František Malý a Jindřich Horych, bylo usneseno, založit vlastní kuželkářský kroužek. Stalo se tak za přítomnosti 11 zakládajících členů. Byli to:

František Malý

Jindřich Horych

Václav Dušek

Karel Novotný

Augustin Bret

Josef Kříž

František Netík

Karel Jirousek

Leopold Barnet

František Klíž st.

František Spurný

Po delší debatě byl dohodnut název „**Kuželkářský kroužek Zálabáci, Smiřice**“. Prvním předsedou byl zvolen František Malý, kapitánem mužstva Jindřich Horych. Po volbě dalších členů výboru, ve kterém téměř každý z přítomných dostal nějakou funkci, byli zakládající členové vyzváni, aby zaplatili řádný členský poplatek, tj. zápisné 5,- Kč za člena jednou provždy.

Potom následoval volný rozhovor, ve kterém bylo usneseno, dostavit se každou středu k povinnému tréninku. Kdo se nedostaví bez patřičné omluvy, zaplatí pokutu 2,- Kčs.

Kroužek se měl čile k světu, ku konci měsíce dubna 1938 měl již 21 aktivních členů a 4 přispívající. Do kroužku přistoupili: Šrajcr Jaroslav, Klíž František ml., Hofman Josef, Svatoň František, Zákravský Josef, Haž Jaroslav, Novák Bohumil, Hlavatý Jaroslav, Pavlát Antonín a Trtík.

Za přispívající přistoupili: Svoboda František, Šmika Jindřich, Keclík Eduard a Suchý Josef.

Trénovalo se na pískovém kuželníku v „Hotelu Andrejsek“ a v hostinci U Šmiků.

Ve Smiřicích však byly i další kuželníky, a sice na kopci v hostinci u Pácaltů, Na lednici, dále v Městském hotelu a u Balašů /u Krystinky/.

První zápas byl sjednán na 22. 5. 1938 s Matláky z Hradce Králové. Fr. Spurný byl pověřen obstaráním vlaječky, která měla být předána v upomínku na první přátelský zápas. Místopředseda F. Klíž vyzval mužstvo, aby se v neděli při zápase slušně chovalo. Dále bylo odhlasováno, aby 2 nejlepší hráči hostujícího družstva obdrželi 1/8 l likéru a nejslabší hráč krabičku oček. K úhradě všech těchto mimořádných nákladů bylo uspořádáno koulení o ceny. Na neděli byl pozván i fotograf. Kuželkáři udělali vše, aby první zápas byl vydařený a slavnostní. V neděli dopoledne – Matláci nepřijeli. Bylo to pro všechny členy kroužku velké zklamání, i když k zápasu s Matláky došlo později, jak na naší tak na jejich kuželně.

V červnu téhož roku se kuželkáři rozloučili s prvním ze zakládajících členů Fr. Netíkem, pokladníkem kroužku, který náhle zemřel. Koulelo se pilně a přátelské styky byly navázány s řadou dalších kuželkářských oddílů. Koulelo se se Salátníky

z Kuklen, s Babráky z Hradce Králové, Slivoni z Hořic, Žabáky z Pardubic. Dále se hrálo s Papíráky v Jaroměři, s Lišáky v Náchodě, Podoláky v Hronově. Zajíždělo se do Hradce Králové, kde byly další kroužky – Brňáci, Zálesáci, Petrof, Centrál, Drtiči ve Věkoších a do Třeběchovic k zápasům s kuželkářskými kroužky Oreb a Dědina.

Všechny zápasy se vesměs prohrávaly. Domácí otevřené pískové kuželníky nevyhovovaly a všechny mistrovské zápasy se musely hrát na betonových drahách na cizích plánech.

Členové kroužku snili o vlastním stánku – krytém betonovém kuželníku, kde by mohli hrát a trénovat i v zimě. Po delších úvahách a debatách padla volba na kuželník při restauraci Na lednici. Bylo to počátkem roku 1940. V té době došlo k výměně nájemce a novým hostinským se stal Sláva Šicner, jak se později ukázalo velký příznivec kuželkářského sportu. Byla podána žádost na Ředitelství státních pivovarů do Buštěhradu. Hostinec Na lednici byl pod správou smiřického pivovaru, který administrativně spadal pod Buštěhrad. Žádost byla kladně vyřízena, starostí ovšem nebylo. Největším problémem kuželkářského sportu byly, jsou a budou finanční prostředky. Kuželky nepatří mezi ty atraktivní sporty, na které se diváci hrnou a kde by bylo možno vybírat vstupné. Navíc kuželníky byly dříve zřizovány při hostincích a tato skutečnost sama o sobě nenacházela velkého pochopení u manželek kuželkářských příznivců, které dovedly jejich nadšení zchladit na příslušnou míru, někdy úplně do ztracena.

Peníze nutné k provozu kuželkářského sportu byly obstarávány svépomocí, zejména takzvaným koulením o ceny. Ceny byly různé. Pro zajímavost uvádím:

- 2 kg suchého salámu Kčs 24,--
- 1 hodiny Kčs 20,--
- 8 kg mouky Kčs 23,20
- 1 láhev likéru Kčs 16,--
- 5 kg cukru Kčs 30,50
- 2 láhve vína Kčs 19,60
- 1 krabice cigaret Vlasta Kčs 15,--

Po vyúčtování koulení o ceny bylo nutno zaplatit stavěči kuželek asi 20,-- Kčs, za propůjčení kuželníku /říkalo se také hampejzu/ Kčs 30,-- a pro potřebu kroužku zůstalo 80,-- až 100 Kčs.

K výstavbě krytého kuželníku bylo potřeba obstarat materiál a jeho zakoupení bylo nad finanční síly kuželkářů. Proto byl v březnu 1940 pozván na kuželník sládek zdejšího pivovaru p. Sokol k jednání, při kterém byl požádán o zakoupení potřebného materiálu. Předsedou kroužku byl ujištěn, že veškeré práce spojené se stavbou krytého plánu obstarají členové svépomocí.

Díky porozumění pana sládka a úsilí kuželkářů – i když ne všichni členové slib pomoci dodrželi – splnil se sen smiřických kuželkářů. Během velmi krátké doby si vybudovali vlastní krytý betonový kuželník pro celoroční provoz.

Tak byla dne **9. června 1940** slavnostně a s pýchou **zahájena činnost v nové kuželně**. Při té příležitosti byla uspořádána zahradní slavnost, při které koncertoval 6 členný jazz p. Čertnera.

První slavnostní a čestný hod měl sládek smiřického pivovaru, jako dík za nemalé zásluhy na výstavbě kuželníku. Potom následovaly další čestné hody vážených smiřických občanů, podle stupně společenské důležitosti. Celkem koulelo 50 občanů, mezi nimi i starosta města Smiřic J. Čeněk a starosta Holohlav p. Krejčí. Snad jen ještě jedno jméno za všechny přítomné – Ing. Ivan Kukla, správce st. Dvora v Holohlavech, který byl později nacisty zatčen a zastřelen pro schvalování atentátu na říšského protektora Heydricha.

Čistý zisk ze zahradního koncertu a slavnosti byl nepatrný, ale přece posílil kroužek k další činnosti.

Smiřičtí kuželkáři hostili řadu bratrských kroužků. Kouleli zde všichni již dříve jmenovaní, ale i další – Kamarádi a Bouráci z Hradce Králové, Hraničáři z Trutnova, kuželkářské kroužky z Jičína, Chrudimi, České Třebové, Jaroměře, Dvora Králové, Hořic.

Hrála se „Habaďura“, ale koulelo se také 100 hodů do plných nebo 100 hodů sdružených, tj. 2x25 hodů do plných a 2x25 hodů vytloukaných.

V červenci 1940 se konala Na lednici zahradní slavnost Jednoty lučebního dělnictva ve Smiřicích, pro kterou kuželkáři organizovali koulení o ceny:

I. cena – pánské hodinky na ruku	110,-- Kčs
II. cena – pánské plátěné boty	49,-- Kčs
III. cena – pouzdro na cigarety + 10 cigaret	20,-- Kčs
IV. cena – 100 cigaret „Zora“	10,-- Kčs

Hlad po koulení byl takový, že musela být ustavena 2 družstva, a sice Hofmanovo a Horákovo, do kterých byli jmenováni hráči přibližně stejné výkonnosti. Tím bylo zajištěno, že si všichni zahrají.

Kroužek musel řešit i věci nepopulární a tak byla stanovena pokuta 5,-- Kčs pro nekázeň neb opilství při zápase při prvním provinění a 10,-- Kčs při opakovaném.

V roce 1941 měl kroužek 15 hráčů v A družstvu, 16 hráčů v B družstvu /z nich 10 registrovaných v župě/. Mimo to měl 35 členů přispívajících. V témže roce podal kroužek přihlášku družstva do „Halamského memoriálu“, který byl hrán na počest prvního zemřelého předsedy župy v Hradci Králové. Později podal kroužek přihlášku družstva do soutěže o „Rumlův pohár“.

Závodní družstva zajížděla ven oplátkou zápasy sehrané u nás. Dostavil se i první úspěch. Družstvo se zúčastnilo turnaje na 100 hodů do plných v Praze – Záběhlicích na dráze „Miramare“. Čestný diplom obdržel J. Hofman za 552 sražených kuželek.

V roce 1942 došlo ke změně předsedy. František Malý, který vedl kroužek od jeho založení, žádá o zproštění funkce, neboť upadl do nepřízně u zdejšího komisaře a nechce tím škodit kroužku. Novým předsedou se stal jednohlasně osvědčený závodník Josef Hofman a jednatelem hostinský Břetislav Šicner, který se stává též členem sportovní komise župy Královéhradecké.

V roce 1942 došlo také ze strany německých úřadů k zákazu spolkové činnosti a tím skončila i mistrovská soutěž. Na kuželníku je však stále živo. Byly podniknuty i přátelské zájezdy. Zejména je nutno vzpomenout na dvoudenní zájezd do Prahy k přátelskému utkání v Habadůře s kuželkářským kroužkem Rozkvět v kuželně na

Kněžských lukách, při kterém naše družstvo čestně obstálo. Výprava byla dobře ubytována a pohoštěna, což všichni účastníci zájezdu v době válečné vysoce hodnotili.

Při dalším zájezdu do Prahy se naši kuželkáři utkali s družstvem K. K. Vejr ve Vršovicích v zápase na 100 hodů sdružených a naši zápas po tuhém boji vyhráli. Za naše družstvo nastoupili: Hofman Josef, Horák Karel, Svatoň František, Novotný Karel, Horych Jindřich, Pavlát Antonín, Čermák Jaroslav a Haž Jaroslav.

V letech 1943 – 1945 se stále koulí a netrpělivě je očekáván konec války. Konečně v květnu 1945 jsme se všichni dočkali – je konec německé okupace.

Členové KK Zálabák Smiřice v roce 1944

Na neděli 24. června 1945 je svolána valná hromada a kuželkářský kroužek Zálabáci zahajuje opět svoji činnost.

Novým předsedou byl zvolen Josef Hlavatý. Chceme i nadále hrát kuželky sportovně, avšak doba nás předběhla. Je třeba změnit dosavadní betonový kuželník na asfaltový, ale nejsou peníze na materiál. Státní pivovar nechce finančně přispět a kroužek vlastní peníze nemá. V roce **1946** už není vyhnutí, všechny hradecké a ostatní

kroužky požadují podle předpisu asfaltovou dráhu, jinak by museli naši kuželkáři hrát všechna mistrovská utkání na cizích drahách a ztratit výhodu domácího prostředí.

V té době se uvoluje hostinský a jednatel kroužku B. Šicner – aby vyhověl kuželkářům i sobě – pořídit **gumoasfaltový potah** na svůj náklad.

Když byl kuželník díky obětavosti jednatele znovu dán do provozu, pověřila nás župa Orlická a tehdejší svaz kuželkářů uspořádáním mistrovství jednotlivců na 100 hodů do plných. Mistrovství se vydařilo, ve Smiřicích startovalo během 5 týdnů 258 závodníků. Všichni si pochvalovali dokonalý, rovný povrch naší nové dráhy.

V roce 1947 odchází B. Šicner z existenčních důvodů ze Smiřic a stěhuje se do Kuklen. Pracuje dále v Hradci Králové na krajském svazu jako vedoucí funkcionář kuželkářského sportu. Ve Smiřicích jsme ztratili jeho odchodem dobrého a obětavého pracovníka.

Za novou existencí odcházejí do pohraničí další členové kuželkářského kroužku. Jen namátkou jmenuji Fr. Malého, K. Jecha, Fr. Šindeláře, Fr. Víta, Václava Holečka.

Rok 1948 je rokem sjednocení tělovýchovy a kuželkáři ztratili svoji samostatnost a museli se zapojit do tělocvičné jednoty Sokol Smiřice. Někteří členové s tímto postupem nesouhlasili, ukončili členství a přestali koulet. Ti, co zůstali, ještě nějaký čas kouleli závodně. Kroužek byl organizačně zapojen do župy Podkrkonošské, potíží byla v tom, že soupeři byli vesměs ze vzdálenějších jednot. Náklady na cestovné vzrostly tak, že je kroužek finančně neunesl a bylo nutno závodní činnost ukončit. Koulelo se však dál – jen pro zábavu. Kádr hráčů, složený ze starších i mladších hráčů, se udržoval stále pohromadě. Toto rekreační koulení, které se odbyvalo tradičně vždy ve středu večer, trvalo až do konce roku 1954.

Kuželkářský klub Zálabáci Smiřice kolem roku 1952

*horní řada zleva: Klíž F., Haž Jaroslav, Malý František, Dušek Václav, Kříž, Hofman Josef
 prostřední řada zleva: Šrajer, Barnet Leopold, Stránský V., Horák K., Svatoň František
 dolní řada zleva: Spurný František, Horych Jindřich, Keclík Edvard, Havel Stanislav*

Na členské schůzi dne 5. ledna 1955 navrhl předseda br. Hlavatý, aby se náš oddíl přihlásil opět k závodnímu soutěžení. Návrh byl přijat a začaly se trénovat stovky. Následoval přebor jednotlivců na 100 hodů sdružených. Hrál se tříkolově a nejlepšího výkonu dosáhl br. Rynt Josef st. průměrným výkonem 387,3 kuželek.

Před vstupem do oblastní soutěže obdrželi jsme od mateřské jednoty 7 teplákových souprav a 1 kouli. Pak už se závodní činnost rozjela naplno. Hospodář a kronikář oddílu Odip – J. Sychrovský k této době poznamenává – „bodů je sice málo, ale hlavně že hrajeme“.

Trénovalo se vždy ve čtvrtek, aby středeční zábavné večery zůstaly zachovány. Při jednom večeru, dne 2. 11. 1956, dosáhl br. Loučka při habaďuře v dílčí hře

„sokolské“ absolutně nejvyššího počtu poražených kuželek 5x14, tj. 70 bodů. Tento výkon nebyl od založení kroužku do dnešního dne, tj. za více než 40 roků, žádným hráčem dosažen. Snad také proto, že habaďura se dnes málo koulí. Dne 3. prosince 1956 jsme mimořádný výkon br. Loučky za přítomnosti našich žen náležitě oslavili. Koulelo se, tančilo i zpívalo. K tanci i poslechu hráli Runkas na harmoniku a Šmejda na štěbenec. Nikdo z přítomných nemohl tušit, že dříve než za týden se bude jednat o likvidaci našeho kuželníku...!

Dne 8. prosince 1956 dalo Ředitelství čsl. Státních statků ve Smiřicích zástupcům tělovýchovné jednoty Sokol na vědomí, že prostory kuželníku se budou adaptovat na bytové jednotky. Okresní stavební služba měla s pracemi neprodleně začít.

Již v minulosti žádal výbor tělovýchovné jednoty několikrát závodní výbor ČSS, aby podle směrnice o delimitaci tělovýchovy od ROH provedl majetkové vypořádání a nechal zaknihovat zastavěnou část kuželny a pozemek č. parc. 16 a 74 do majetku tělovýchovné jednoty. Všechny žádosti však byly bezvýsledné.

Kuželkářský kroužek prodělával v minulosti různé otřesy, které většinou pramenily z nedostatku finančních prostředků, ale tentokrát se jednalo o existenci kuželníku, na který jsme se tak těžko zmohli. Ihned byly odeslány dopisy na Krajský výbor pro tělovýchovu a sport v Hradci Králové a Krajský výbor ROH. Prvně jmenovaná organizace okamžitě upozornila doporučeným dopisem Ředitelství ČSS na nezákonné jednání a dne 19. 12. 1956 vyslala svého zástupce k jednání do Smiřic. Po tomto jednání byly přípravné práce zastaveny a bylo svoláno komisionální řízení. KVTS trval na respektování zákona, který stanovil, že majetek sloužící tělovýchově nelze zrušit bez předchozího vybudování nového tělovýchovného zařízení a vzhledem k tomu, že kuželna ve Smiřicích je jedna z mála dokonale vybudovaných v kraji, její zrušení by značně poškodilo tento sport.

Naproti tomu zástupci ČSS trvali na výstavbě 2 bytových jednotek, které potřebovali pro zaměstnance dílen.

Při jednání přišel tehdejší předseda MNV s. Karel Novák na spásnou myšlenku. Když je kuželkářská dráha tak dobrá z jedné strany, měla by vyhovovat pro koulení i v opačném směru. Ihned se provedlo přeměření, zda by bylo možno tento záměr

uskutečnit. Vše dopadlo dobře a potom už došlo k rychlé dohodě. Kuželkáři uvolní shromažďovací místnost pro ČSS a ty se zavazují vybudovat obdobnou místnost včetně sociálního zařízení na druhé straně kuželny. V tom smyslu byl vypracován zápis.

Přes toto ujednání obávali se členové kuželkářského oddílu, že ke stavbě nové místnosti stejně nedojde, a když ano, tak hodně opožděně. Proto byla dne 9. února 1957 učiněna další dohoda k původnímu zápisu, ve které byly jednotlivé požadavky podrobně specifikovány. Nutno přiznat, že po sepsání této dohody byla spolupráce velmi dobrá a celá akce byla zdárně dokončena.

Toto řešení bylo i pro ČSS výhodné, neboť výstavbě nové kuželny v areálu dnešního stadionu by byla podstatně nákladnější.

Dne 22. října 1957 byla provedena kolaudace a předána rekonstruovaná kuželna členům kroužku k užívání.

Ani kuželkáři v tomto roce nezháleli a museli poctivě přiložit ruce k dílu. Museli vyměřit, vykopat a vybetonovat základy pro kříž, propadliště a zadní stěnu. Zhotovit nový kříž s ložisky na stavění kuželek, přeložit přípojku elektriky, zabetonovat náhozové prkno, instalovat elektriku, vypomáhat při asfaltování a žehlení kuželníku, stěhovat nářadí a nábytek, uklidit půdu, řezat dříví a stále uklízet.

Celkem bylo v roce 1957 odpracováno 800 hodin. Daleko nejvíce odpracoval předseda J. Hlavatý 246 hodin. Více než 50 hodin odpracovali: Plšek Jan, Tůma Josef, Sychrovský Josef, Skákal Eman, Grygera R., a zbytek dalších 18 kuželkářů.

Počátkem roku 1958 se od nás odstěhoval dobrý společník a velmi dobrý závodník Franta Loučka, který se vracel s rodinou na rodnou Vysočinu. Rádi na něho vzpomínáme.

Rok 1958 byl ve znamení 20. výročí založení kuželkářského oddílu. Slavnostní schůze se konala dne 24. května v Besedě městské dvorany. Bylo na ni pozváno písemně i ústně 100 členů bývalých i současných. Ze starých Zálabáků přijeli: Fr. Šindelář z Tanvaldu, V. Holeček z České Lípy, J. Němeček z Neděliště, B. Šicner a B. Novák z Hradce Králové. Z místních přišli: Fr. Spurný, E. Keclík, Fr. Svoboda, V. Valášek, K. Jirousek, J. Vymetálek, Fr. Sychrovský, Josef Křížek, Jaroslav Haž,

Josef Hofman, Fr. Čertner, A. Slezák, Josef a František Svatoňovi, K. Horák. Přišli samozřejmě i aktivní kuželkáři. Řada z nich si přivedla manželky a známé.

Za TJ Dynamo /dřívější TJ Sokol/ byli přítomni předseda J. Holeček, náčelník L. Černý, K. Vácha a Lad. Čermák. Velké pozornosti se těšilo 5 příbuzných br. Křížka, kteří přijeli na návštěvu vlasti z Ameriky. Celkem bylo přítomno 53 členů a hostů.

Slavnostní schůzi zahájil předseda J. Hlavatý uvítáním všech přítomných – zvláště přespolních. Dvouminutovým tichem byla uctěna památka členů, kteří se nedožili: Fr. Netík, Fr. Berkman, J. Benecký, Fr. Malý, Fr. Klíž, O. Šubrt, V. Stránský, V. Scháněl, J. Knejp, Fr. Bartoš, Fr. Hušek.

Hlavní referát přednesl Sláva Šicner. Všem přítomným poutavým způsobem oživil vzpomínky na uplynulých 20 let činnosti kuželkářského oddílu. Bouřlivý potlesk všech přítomných byl odměnou za krásnou zprávu.

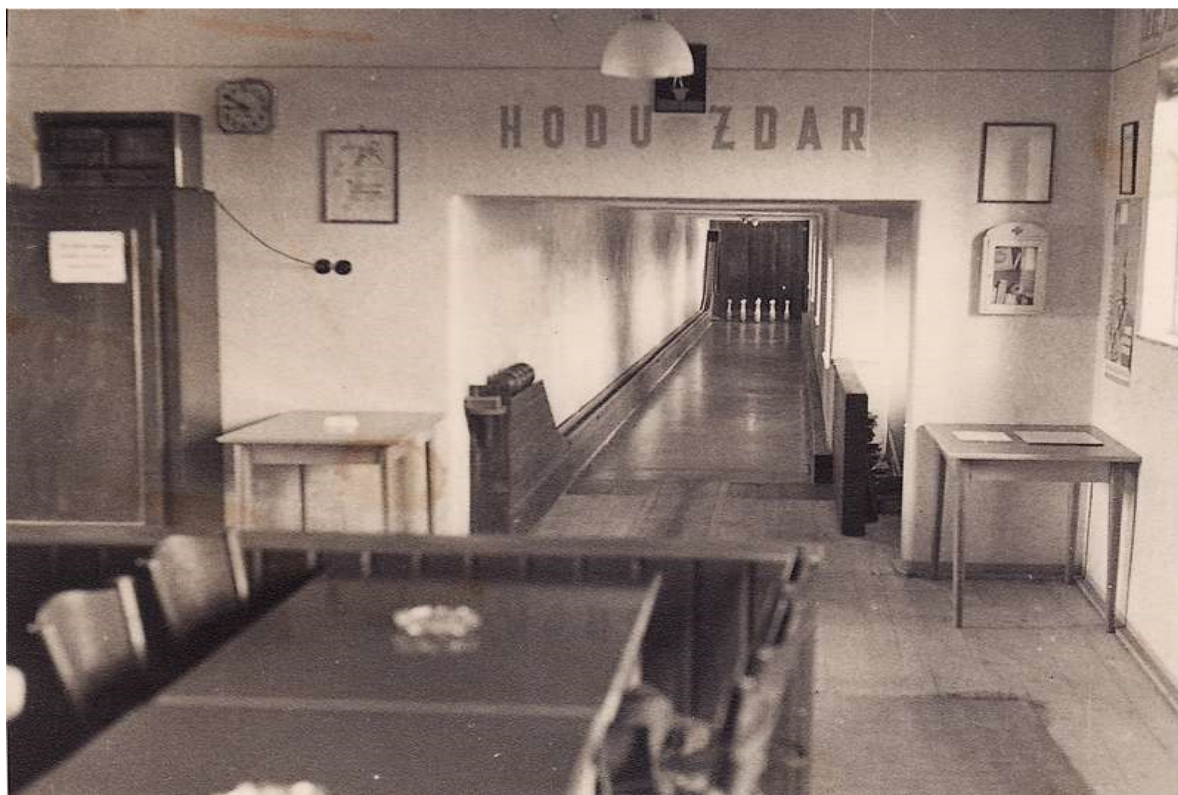
Po projevu následovalo rozdělení cen a diplomů družstvům, která se zúčastnila turnaje v habaďuře u příležitosti 20 let trvání kuželkářského sportu ve Smiřicích.

- I. Dynamo
- II. Dílny ČSS A
- III. Zemědělské stavební závody
- IV. Dynamo – dorost
- V. Dílny ČSS B
- VI. Lihovar
- VII. Cukrovar

Ze slavnostní schůze byly odeslány pozdravy F. Vítovi do Liberce, Horychovi do nemocnice v Hradci Králové, Sučíkovi do nemocnice v Jaroměři a Runkasovi do Lázní Štos ne Slovensku. Všichni účastníci obdrželi jubilejní odznaky „20 let kuželkářského sportu“. Schůze trvala do 21:30 hod. Potom hrála pětičlenná náladová hudba Fr. Čertnera až do půlnoci. Tančilo se, bavilo, ale hlavně hodně vzpomínalo na uplynulých 20 let.

Druhý den, v neděli dopoledne se hrála slavnostní habaďura, na které si s chutí zahráli i hosté F. Šindelář, J. Němeček a B. Novák.

Koncem července 1958 byla v časopise Kuželky zveřejněna zpráva z oslav dvacetiletého výročí kuželkářského kroužku ve Smiřicích.

Smiřická jednodráha okolo r. 1958

Rok 1959 byl významný pro kuželkáře ze dvou důvodů. Předně byl po dlouhé době vyřešen majetkový poměr mezi ČSS a TJ Dynamo a kuželna jako i přilehlý pozemek byly dány do trvalého užívání oddílu. Za druhé začalo se poprvé a oficiálně mluvit o stavbě **dvoudráhy**. Tato bolest nás již delší dobu velmi tížila. Sehrání zápasu dvou šesti členných družstev na jednodráze trvalo přes 7 hodin a bylo jak pro hostující celek, tak i pro místní hráče velmi časově náročné. Kuželkářská sekce dokonce vydala usnesení, že vyšší soutěže se mohou hrát jedině na 2 drahách.

Byla zde další závažná a velká starost, jak vybudovat ve Smiřicích druhou dráhu. Všechno však potřebuje svůj čas a vytvoření podmínek. Bylo znovu jednáno, zda se dráha vybuduje jako přístavba při stávající dráze, anebo dle ideového návrhu v areálu nového sportovního stadionu. Tehdy bylo rozhodnuto, že když se bude stavět, tak jedině Na lednici. Stavitel ČSS s Žylka byl požádán o vyhotovení plánů a rozpočtu na stavbu. Jednalo se jen o přípravné práce a do zahájení vlastní výstavbě bylo ještě hodně daleko.

Kuželkářský sport začíná v některých městech stagnovat, někde i upadá. V Hradci Králové od okupace zaniklo 11 oddílů a zůstal jen jeden – Lokomotiva HK. Od začátku roku přestal vycházet i časopis „Kuželkář“. Náš oddíl však jede. K propagaci kuželkářského sportu nám velmi pomáhají turnaje družstev místních závodů a mládeže v habadůře. I když organizace podobných soutěží je velmi náročná – je třeba zajistit pozvánky, rozlosování, otop, úklid, stavěče a řadu dalších prací – vždycky některý z účastníků propadne kouzlu kuželek, stane se stálým návštěvníkem, později členem a rozšiřuje naši hráčskou základnu.

Tímto způsobem jsme navázali úzkou a dá se říci už tradiční spolupráci nejen s dílnami státních statků, cukrovarem, se státními statky, ale v poslední době i s místním lihovarem a tak jsme získali další obětavé pracovníky a hráče: J. Tůmu, V. Špryňara, J. Nepokoje, J. Řeháka, V. Prokopa, R. Hanzlíčka, J. Hrocha, Zd. Kašše, J. Horáka, J. Tomíčka a další.

Do podzimní soutěže šestičlenných družstev přihlašujeme opět 2 družstva:

I.) R. Grygera, J. Tůma, F. Svatoň, V. Špryňar, J. Plšek, Z. Runkas, J. Řehák, V. Jirousek

II.) J. Svatoň, Z. Kašše, Křížek, J. Nepokoj, Z. Kubeš, J. Hroch, J. Hlavatý a E. Skákal.

Rok 1959 byl pro dva naše členy i rokem kulatých výročí. V květnu jsme oslavili 60 roků J. Sychrovského – Odipa, obětavého pracovníka oddílu. Byl mu předán gratulační dopis a soška kuželkáře na mramorovém podstavci. V říjnu měl 50 roků Franta Svatoň. Obdržel upomínkovou plaketu s kuželkami zasazenou do mramoru. Není bez zajímavosti, že týž hráč získal v únoru tohoto roku titul okresního přeborníka výkonem 816 kuželek na 2x100 hodů. Tento případ a řada jiných potvrzují, že aktivní věk kuželkářů je proti jiným sportům dvojnásobný.

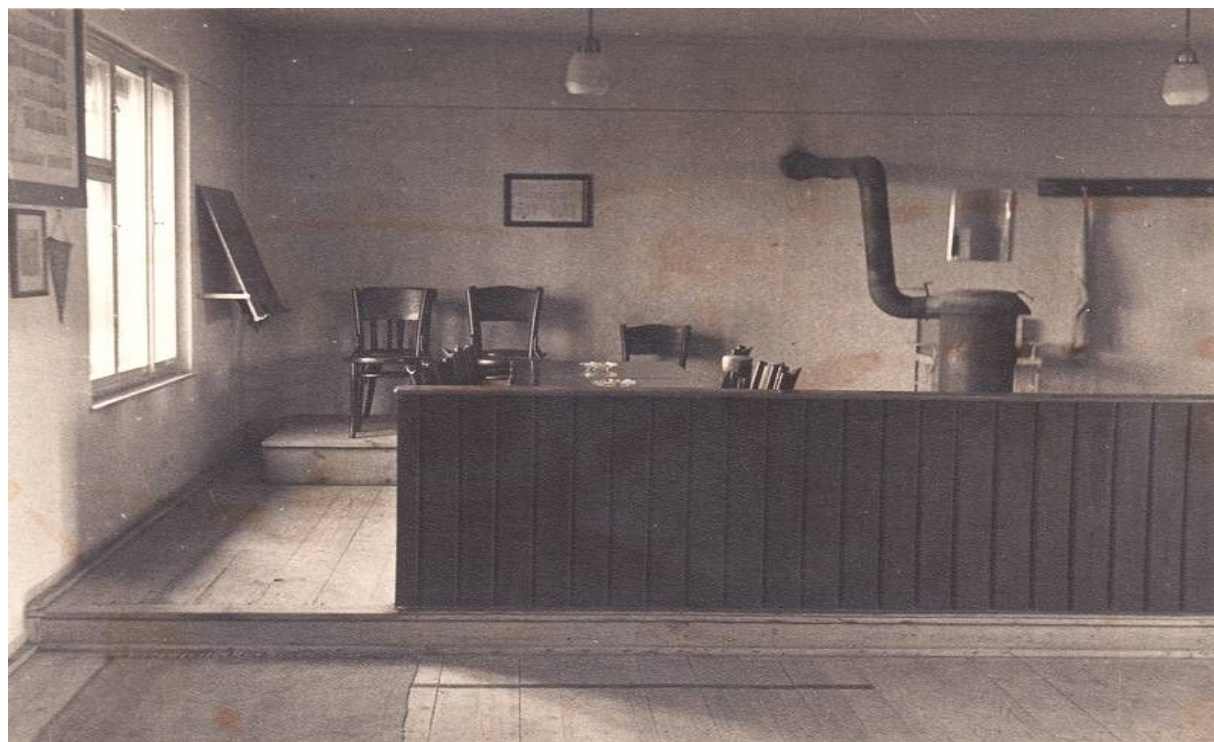
Ani rok 1960 nebyl pro výstavbu dvoudráhy mimořádně příznivý. Jednota požadovala nábor cvičenců na II. celostátní spartakiádu, MNV organizoval nástavbu druhého poschodí školy, která byla prováděna rovněž v akci Z, a neměl zájem na tom, aby se síly příliš tříštily, Obě tyto akce byly velmi náročné na volný čas. Vzdor tomu nám však byla přislíbena finanční podpora ve výši 2.000 Kčs k zajištění nejnútnejšího materiálu.

Z bouraček lihovaru a gigantu bylo odvezeno několik vleků cihel, ze kterých jsme po očištění získali 1760 ks cihel pro připravovanou stavbu.

Z cukrovaru bylo odvezeno 15 q vápna. Byla vykopána jáma a vápno postupně hašeno. Vodu jsme nosili v kbelících, na kuželně nemáme vodovod. Měly se kopat základy, ale nedošlo k tomu.

Ani v dalších letech se situace se stavbou druhé dráhy nevyvíjela příznivě.

V průběhu roku 1961 se oddíl rozloučil se dvěma dlouholetými kuželkáři – A. Slezákem a Fr. Sychrovským, bývalým výborným hráčem Zálabáku a všestranným sportovcem a cvičitelem Sokola.

Hlediště v roce 1961

Téhož roku, 27. 10. 1961 se scházíme na mimořádné schůzi, abychom za nemocného předsedu J. Hlavatého zvolili jeho nástupce. Po 15 letech byl oddíl postaven před nutnost vybrat opět předsedu, který by byl důstojným nástupcem těch předchozích. Dlouho bylo uvažováno, koho touto odpovědnou funkcí pověřit. Nakonec byl navržen člen výboru B. Šmejda, který funkci přijal. Teprve budoucnost ukázala, že členové výboru měli opět šťastnou volbu, neboť si postavili do čela dalšího obětavého funkcionáře.

Krátce na to, již 30. 5. 1962 opustil J. Hlavatý naše řady nadobro. Kuželkáři v něm ztratili nejen dobrého funkcionáře, ale i závodníka a kamaráda.

Budova kuželny r. 1962

Situace se stavbou druhé dráhy se velmi zkomplikovala. Ztratil se původní rozpočet, ani ve spisech bývalého předsedy jej nebylo možno nalézt a proto jsme nemohli ani podat žádost na MNV o zařazení stavby do akce Z.

25 let trvání kuželkářského kroužku jsme oslavili velmi skrovně na slavnostní schůzi oddílu, která se konala dne 13. 3. 1963. Přítomno bylo 20 členů. Ze zakládajících přišli V. Dušek, J. Haž a K. Horák. Schůzka byla velmi srdečná, znovu se mluvilo o začátcích smiřických kuželkářů, jak se koulelo na pískovém kuželníku, jak došlo ke stavbě krytého kuželníku a vše se znovu stočilo na stavbu dvouplánu. Otázka je stále otevřená, ale bez peněz a materiálu se nedá začít.

Pěkným příspěvkem k 25. výročí bylo vítězství A družstva v meziokresní soutěži a postup do krajské soutěže.

I kdy situace s plánovanou stavbou byla stále nejasná, můžeme říci, že v tomto roce se začalo blýskat na lepší časy. Koncem května, přesně 29. 5. 1963 je svolána

mimořádná členská schůze za přítomnosti předsedy TJ Dynamo Smiřice J. Holečka a hospodáře J. Filipa. Hned po uvítání si bere s. Holeček slovo a seznamuje přítomné s obsahem dopisu, který zaslal Lihovar. Jde o to, že nám byl přenechán k demolici domek č. p. 2 na náměstí ve Smiřicích /bývalý Burešův mandl/, jako bouračka k získání materiálu pro stavbu. Zároveň bylo přečteno povolení MNV a podmínky, které musí být splněny. Ihned bylo diskutováno o postupu prací při bourání. K tomu účelu byla jmenována komise ve složení E. Skákal, Z. Kašše a R. Hanzlíček, která bude připravovat plán práce a svolávat brigády. První brigáda byla svolána hned na druhý den, další na sobotu 1. 6. 1963.

Znovu přišla na přetřes otázka, zda stavět v areálu sportovního stadionu, nebo provést přestavbu a nové zastřešení stávajícího kuželníku. Odhadovaná pracnost byla stejná. A znovu se kuželkáři rozhodli, že zůstanou věrni staré kuželně.

V srpnu zemřel J. Hroch, člen B družstva, který ač nebyl dlouho členem našeho oddílu, pracoval velmi obětavě.

Podle předběžných úvah měla být demolice provedena během 3 měsíců, ve skutečnosti trvala 5 měsíců. Dne 31. 10. 1963 jsme předali Lihovaru zplanýrovanou plochu.

Počasi nám stále přálo a tak jsme se hned pustili do stavby základů pro druhou dráhu. Od MNV jsme získali staré dlažební kostky, které jsme pro tento účel použili. Úkol jsme splnili do příchodu zimy.

Velký problém činila přeprava materiálu, ale tady nám v rámci možnosti vycházeli vstříc pracovníci dílen ČSS, cukrovaru a šrotovny.

Celkem bylo na bouračce domku, nakládání materiálu, jeho přepravě a skládání odpracováno 622 brigádnických hodin. Při hloubení základů a navážce dalších 265 hodin.

Na těchto pracích se podílelo 33 brigádníků převážně z řad kuželkářů. Dosavadní výdaje činily 2.300 Kčs.

Hlavní osobou a duší celé stavby byl Eman Skákal. Organizaci a postup veškerých prací zajišťoval tak, aby kuželník mohl být stále v provozu, ale i manuální práci věnoval všechnen volný čas. Uznávaným zednickým odborníkem byl i J. Plšek.

V roce 1964 pokračovaly práce se zděním celé západní zdi. Již v červnu jsme měli rovnost zdi – glajchu, potom následovala příprava stropu a střechy. Chybí nám řezivo na střechu, MNV nám však nepřeje. Dle přípisu, který jsme obdrželi, nebyla stavba kuželny zařazena do akce Z, protože byly potřebnější stavby.

Teprve v listopadu se podařilo sehnat prkna a lepenku a tak mohlo být provedeno alespoň provisorní zastřešení. Rok 1965 byl bohatý na práci. I když řady brigádníků velmi prořídly a zůstali jen ti nejhouževnatější, co práce se v tomto roce udělalo. Bourali jsme strop nad první dráhou a původní zeď kuželny, která po zastřešení obou drah zůstala uprostřed. Betonovala se druhá dráha, chodník, mantinely, propadliště a nahazovaly se vnitřní zdi. K dopravě škváry a betonu nám cukrovar zapůjčil 2 transportéry.

Peníze z akce Z jsme opět žádné nedostali, ale MNV nám daroval 2 fůry kopaného písku a asi 25 pytlů venkovní tvrdé omítky, která zbyla z nástavby školy. Rovněž nám zaplatil náhozové prkno. Dne 18. září 1965 asfaltěři, kteří pracovali na Gigantě, nám provedli potah na druhé dráze. Ještě tentýž měsíc byla zasazena okna, která nám zhotovila dílna Dřevotvaru – 4 kusy za režijní cenu 1.530 Kčs. Zasklení provedl zdarma Fr. Spurný, zakládající člen Zálabáků. OV ČSTV nám 3. prosince daroval 5.000 Kčs s podmínkou, že je nejpozději 23. 12. vyúčtujeme. Zásluhou E. Skákala a B. Šmejdy se podařilo během 14 dnů sehnat materiál potřebný na dokončovací práce.

V lednu **1966** bylo položeno na obě prkna korkové linoleum a nová **dvoudráha** byla na světě.

Člen kolaudační komise s. Kulhánek provedl předběžné proměření dvoudráhy a shledal vše v naprostém pořádku. Ze sekce jsme obdrželi přípis, že po sehrání jarního kola, bude provedena konečná kolaudace.

Na výroční členské schůzi nás bylo i s náčelníkem jednoty jen 10, trochu málo na tak bohatou pracovní činnost, Vždyť v předchozím roce jsme na výstavbě dvoudráhy odpracovali 1.156 hodin. Bude třeba přilákat zpět ztracené kuželkáře, kteří nám v průběhu stavby trochu vymizeli.

V únoru jsme obdrželi rozlosování jarního přeboru družstev II. A třídy a již 20. 2. 1966 přijel první soupeř – Vysoké Veselí. A co se nestalo? My jsme ten první zápas na naší nové dvoudráze prohráli o 17 dřev.

V květnu se koulely čestné hody. Kdo jiný než staří zálabáčtí odborníci J. Hofman, K. Jirousek, J. Šebek, K. Soukup aj. Sychrovský. Potom přišlo **slavnostní otevření dvoudráhy krajským přeborem dorostu ve dnech 21. a 22. 5. 1966.** Za Východočeský kraj byli první den přítomni s. Herman – krajský organizační pracovník sekce kuželek z Pardubic, K. Vyšín – ředitel přeboru z Josefova, Fr. Prejsler – zasloužilý mistr sportu z České Třebové, dále zde byli zástupci kuželkářů z Hořic a Trutnova. Za výbor TJ byli přítomni J. Holeček, J. Filip, J. Preclík, F. Malý, K. Vácha, za Zálabáky J. Hofman, J. Vymetálek, Jar. Čermák a všichni členové kuželkářského oddílu. V neděli přišli další hosté L. Černý, B. Novák, F. Svatoň a přišly též ženy kuželkářů.

Desítky pozvánek byly rozeslány na MNV, místním podnikům i soukromníkům, ale bohužel nikdo další se nedostavil.

Naše dvoudráha v r. 1966

V přeboru dorostu Východočeského kraje zvítězilo družstvo dorostenců z Hořic.

V červenci 1966 nám Komunální služby z Jaroměře pokryly střechu kuželny vnitřním eternitem a s. Štěrbá provedl klempířské práce.

V září byla provedena konečná kolaudace kuželny. Obě dráhy byly přeměřeny vodováhou po 5 cm po celé délce. Nový plán č. 1 byl ohodnocen známkou 1 a stará dráha – plán č. 2 dostala známku 1-. Člen kolaudační komise s. Kulhánek se vyjádřil, že tak precizně rovnou dráhu ještě neviděl. Kdybychom měli šatnu, umývárnu a příslušenství se splachovacím zařízením, byla by kuželna ohodnocena známkou 1, takto je to 2.

Ještě na sklonku roku 1966 nám V. Voltr připevnil okapové žlaby po obou stranách kuželny.

Ani rok 1967 nebyl pro nás bez práce. Bylo třeba kuželnu nahodit a opatřit omítkou. Stalo se tak v červnu. Při té příležitosti byla zazděna vnitřní okna a opravena zadní stěna u stavěče č. 2. Natíraly se žlaby a střešní plechy. Těchto prací se zúčastnili E. Skákal, B. Šmejda, Z. Rezek, Z. Runkas, J. Marek, K. Jirousek, V. Dušek, J. Sychrovský.

M. Klapka zadlabal zámky k oknům, M. Cvikel zajistil odvozy, R. Hanzlíček připravil kabely a míchačku, St. Kudr nám zakryl štít eternitovými deskami.

V červnu jsme rovněž uctili památku J. Hlavatého. U příležitosti 5. výročí jeho úmrtí byl uspořádán zájezd do Skuhrova a položena kytice se stuhami na hrob. Zúčastnili se L. Černý, J. Sychrovský, J. Filip aj. Horák vlastním autem.

Mimo brigádní práce jsme také pilně kouleli, hráli mistrovské zápasy dospělých i dorostu, společenské hry, zúčastnili jsme se okresních i krajských přeborů.

Ne nadarmo, na poslední výroční schůzi našeho oddílu L. Černý řekl: „Stává se pravidlem, že za oddílem kuželkářů je každý rok vidět kus poctivé práce sportovní i oddílové.“

Ruční stavění kuželek na naší kuželně

Na rok 1968 připadla tři významná výročí.

Tělovýchovná jednota slavila 70 let svého trvání. Byla založena 12. června 1898. Na počest tohoto výročí se výbor jednoty dohodl upustit od současného názvu Dynamo a v duchu staré tradice přejmenovat jednotu opět na TJ Sokol Smiřice.

Československá republika slavila 50 roků od svého založení.

Náš oddíl kuželkářů s dvacetiletým odstupem slavil 30 roků od založení.

Na počest těchto tří výročí uspořádali kuželkáři oblastní přebor jednotlivců na 200 hodů sdružených. Dne 9. května u nás koulelo 27 závodníků. Nejlepší byl Balaba z České Třebové výkonem 881 kuželek. Náš J. Kratochvíl byl 9., kdy porazil 823 kuželek.

Zatímco politické události tohoto roku byly v Československu bouřlivé, sportovní život kuželkářů měl normální, spíše odpočinkový průběh.

Ani rok 1969 nebyl v životě kuželkářského oddílu nijak významný. Všechny akce probíhaly normálně, brigádnická činnost měla údržbářský charakter. Staré nepoužité trámy byly rozřezány, podle kvality buď na prkna, nebo na špalky.

Upravoval se terén před kuželnou a Klapka se Skákalem vyměnili část podlahy u náhozového prkna napadeného houbou.

Na výroční schůzi však byla v diskuzi zmínka o přístavbě šaten ke kuželníku. Byla to jen vlašťovka, neboť problémem budou opět finanční prostředky na nákup materiálu. Ale kuželkáři si dali nový úkol.

Dne 26. 10. 1970 jsme zažádali MNV o povolení přístavby šaten a dřevníku a zároveň o zařazení stavby do akce Z na rok 1971. Žádost byla stavebním odborem schválena a krátce nato jsme obdrželi od MNV povolení ke stavbě. Protože bylo poměrně stálé a pěkné počasí, tak jsme ještě v listopadu vykopali a vybetonovali základy.

Oddechový čas skončil a rok 1971 byl opět nabitý jak po stránce sportovní, tak i pracovní.

Jarní soutěž jsme hráli dobře a skončili na 3. místě. Šmejda s Prokopem byli 4 dny na školení trenérů v Brně. V dubnu jsme v naší kuželně zajistili uspořádání oblastního přeboru žen na 2x100 hodů.

V podzimním kole soutěže jsme bohužel dopadli neslavně na předposledním místě. Začaly brigádnické práce, netrénovalo se, a proto byly tak špatné výsledky.

Zato brigádnická práce nám frčela. Boural se starý dřevník, ukládaly tašky, čistily cihly, svážel materiál a stavělo se. Z Poříčí se nám podařilo opatřit plynosilikátové várnice a tak stavba, kterou opět vedl osvědčený E. Skákal, dobře pokračovala.

Rok 1971 byl po nás významný ještě jednou akcí. Jako první oddíl naší jednoty a první kuželkářský oddíl v kraji jsme uskutečnili mezinárodní utkání, a sice s kuželkáři Lokomotivy Hohenleipisch z NDR. Předcházela tomu více než půlroční korespondence s Fridrichem Faltzem, montérem z NDR, který v minulém roce prováděl montážní práce u ČSS v kravíně na cihelně a vždy ve středu si přicházel s námi zakoulet.

Byla sjednána dvě setkání, a sice 7. – 9. května 1971 u nás ve Smiřicích a 9. – 11. července 1971 v Hohenleipisch. Oba zájezdy vedli a organizovali za Lokomotivu Fridrich Faltz, za náš oddíl Zdeněk Runkas.

K prvnímu setkání přijelo do Smiřic vlakem v 16:30 celkem 15 hostů – 9 mužů a 6 žen. Po přivítání v restauraci U nádraží jsme odešli na kuželník, kde jsme provedli rozdělení do jednotlivých rodin a sestavili program. Následující den dopoledne byla prohlídka Hradce Králové a obstarání nákupů. Průvodcem a tlumočnickem byl s. Runkas. Návrat ve 12 hodin. Odpoledne po obědě byl sraz na kuželně ve 13:30 hod. k sehrání přátelského utkání šestičlenných družstev na 100 hodů sdružených. Po sportovním pozdravu byly předány upomínkové dary. My jsme předali vyšívanou vlajku a každému závodníkovi nový celostátní odznak kuželkářů. Host nám dali velkou vázu z pálené hlíny s nápisem „Mai 1971, Lokomotive Hohenleipisch“. Zápas jsme vyhráli o 78 kuželek.

Pro manželky kuželkářů z NDR byla zajištěna prohlídka zámku a zámecké kaple, nové výstavby na Kršovce a jeslí. Průvodci byli manželé Brentnerovi a Ing. Ducháček.

Po zápase byl odchod k jednotlivým rodinám na večeři a potom opět sraz na kuželníku k velkému mečeche. Hrály se společenské hry, hrálo se na harmoniky, zpívalo se, tančilo. Buffet byl zásluhou našich manželek bohatě zásoben zákusky, obloženými chlebičky, jednohubkami, k dispozici bylo víno, černá káva, čaj. Vypil se sud hradecké dvanáctky a ještě dokupovalo pivo v basách. Třetí den – 9. května jsme si řekli na shledanou a hosté odjeli přes Prahu zpět do NDR.

K zájezdu do Německa, který se uskutečnil v červenci, jsme měli k dispozici 2 auta a cukrovarský mikrobús, který řídil V. Voltr. Zájezdu se zúčastnili Šmejda, Runkas, Prokop, Frydrych, Tůma, Z. Rezek, Klapka se synem a manželky hráčů Šmejdová, Runkasová, Prokopová, Frydrychová a Tůmová. Odjezd ze Smiřic byl v 6 hodin a v 11 hodin jsme byli v Drážďanech. Prohlédli jsme si obrazárnu i obchody a odpoledne jsme se vydali na další cestu do Hohenleipisch, kam jsme přijeli v 18:30. Před hospodou U Zlatého lva nás čekali nejen kuželkáři, ale i řada zvědavců.

Byla dobrá pohoda i zábava. Večeřeli jsme a spali u kuželkářů, kteří byli před několika týdny našimi hosty.

Druhého dne 10. července jsme si pohlédli dílnu a továrnu, kde se vyrábějí ty krásné vázy, ale i mísy, talíře, džbány apod. Potom jsme si jeli prohlédnout vodní zámek Moritzburg a odpoledne po obědě se jelo do městečka Elsterwerde, kde jsme

na tamní čtyřdráze sehráli druhé přátelské utkání na 100 hodů. Měli jsme opět štěstí, srazili jsme 2200 a vyhráli o 11 kuželek.

Večer U Zlatého lva byl velký družební večer. Měli jsme samostatný salonek. Ve velkém sále hrála hudba, kde chtěl, šel tancovat. Přesto jsme se drželi více v salonku, zpívali a tancovali při moji harmoničce. Nejoblíbenější tanec toho večera byla česká polka.

I cesta zpátky měla svůj půvab. Němci nás vyprovodili až na dálnici, kde jsme se vyfotografovali, rozloučili a potom už uháněli vesele domů. Tak vesele, že V. Voltr si nevšiml, že jsme odbočili z dálnice na Drážďany a musel mikrobusem, když nikdo nejel, asi 2 km couvat.

Šťastně jsme dojeli domů a na družbu s kuželkáři z Hohenleipisch nám zůstaly příjemné vzpomínky.

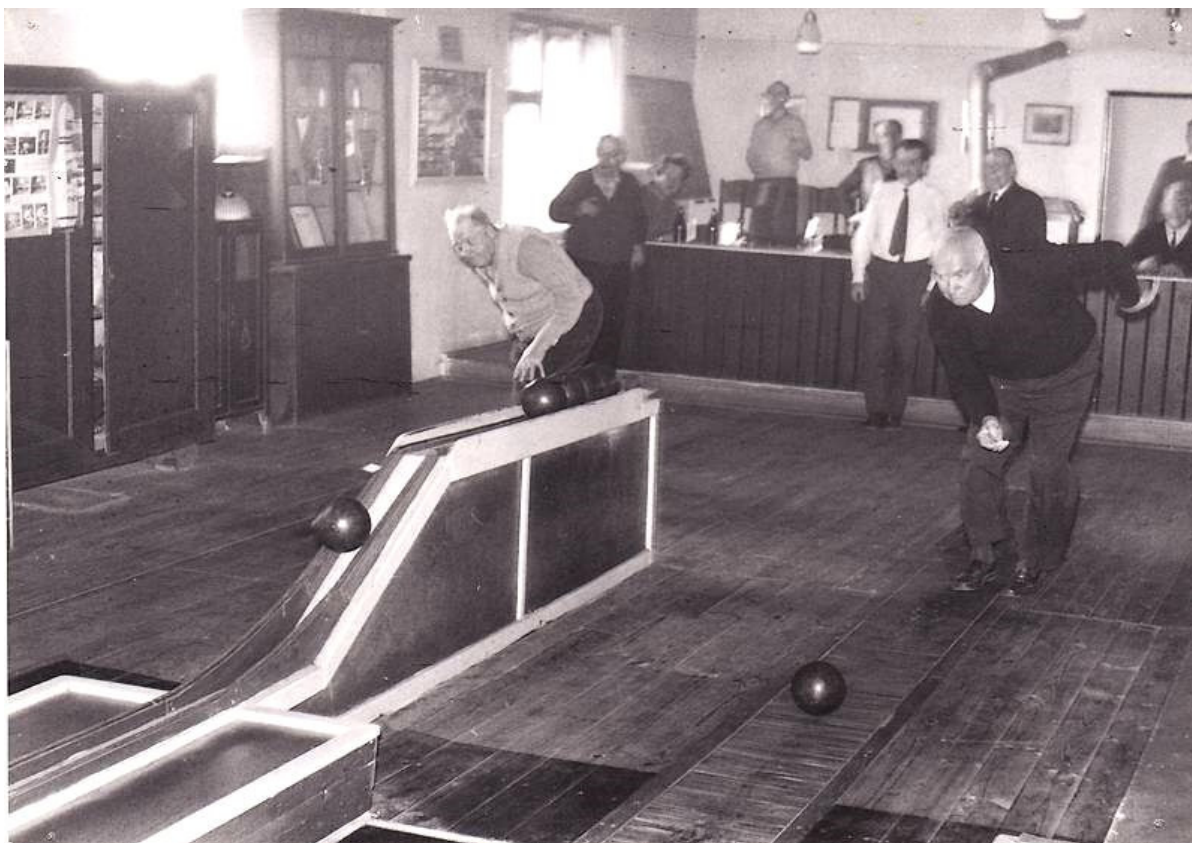
Památka na mezinárodní utkání s kuželkáři Lokomotivy Hohenleipisch

V roce 1972 bylo nutno vyměnit část krytiny na kuželně. Po poradě s odborníky bylo rozhodnuto použít vlnitou hliníkovou folii. Náklad na pokrytí plochy 9,5 m x 6,4 m měl činit asi 6000 Kčs. Práci bude nutno provést brigádnicky - bezplatně. Měli jsme štěstí, potřebný obnos nám byl přidělen OV ČSTV načerpaných částek na údržbu rozpočtovaných jinými tělovýchovnými jednotami. V listopadu jsme přivezli krytinu z Jaroměře a 9. 12. 1972 obstarali tašky na západní straně kuželny a připevnili vlnitý hliník. Práci povedlo 8 mužů – Skákal, Frydrych, Kratochvíl, Marek, Černilovský, Runkas, Madarasz a 2 žáci Jarča a Jirka Holečkovi.

Jak již bylo zmíněno, práce na výstavbě dvoudráhy započaly v roce 1963 a zúčastnilo se jich s ohromným elánem přes 40 členů oddílu. Nadšení však rychle opadlo a dokončovací práce provádělo jen 10 nejhouvernatějších.

Celkem od roku 1963 do roku 1972 bylo odpracováno 4898 brigádnických hodin, z toho více než 100 hodin odpracovali: B. Šmejda (1122 hodin), E. Skákal (655 hodin), J. Plšek (362 hodin), J. Tůma (431 hodin), J. Marek (313 hodin), Z. Rezek (389 hodin), V. Dušek (225 hodin), J. Sychrovský (312 hodin), Z. Runkas (201 hodin), J. Kratochvíl (191 hodin), J. Frydrych (108 hodin).

A tak jsme si k 35. výročí kuželkářského sportu ve Smiřicích vybudovali svépomocí kuželník s dvěma dokonale rovnými drahami a příslušenstvím, jakým se nemohou pochlubit ani početnější oddíly a podstatně početnější města.

Koulení na nové dvoudráze – zleva E. Skákal, Hofman

Naše úspěchy stavitelské se nesrovnávaly se sportovním zápolením. Dvěma pánům těžko sloužit, platnost tohoto přísloví se potvrdila i v našem oddíle a tak po 10 letech jsme v soutěži sestoupili do III. třídy meziokresního přeboru.

V neděli 1. 4. 1973 se sešli členové oddílu i staří Zálabáci ke slavnostní schůzi. Trochu se zavzpomínalo, ale i zakoulelo. Utvořila se dvě družstva a hrála se habaďura. Za Zálabáky kouleli: Hofman - 73 r., Němeček z Nedělišť - 83 r., V. Dušek - 68 r., V Sučík - 60 r., J. Čermák - 60 r., J. Sychrovský - 74 r.

Za kuželkářský oddíl hráli: Skákal - 68 r., Madarasz - 60 r., R. Manych - 47 r., K. Manych - 35 r., Z. Rezek - 43 r., a M. Cvikel - 34 r.

Výsledky neuvádím, nebyly hlavní. Důležité bylo, že si všichni s chutí a elánem zahráli.

V tomto roce nás opustil dlouholetý kuželkář a bývalý hráč závodního družstva J. Rynt. Zemřel náhle ve věku 50 let.

Oslava 35 let oddílu – duben 1973

Naše brigádnická parta dokončila zastřešení hliníkovou folií druhé poloviny střechy, na straně k nádraží. Dále byl vybudován nový přístup na půdu nad kuželníkem, provedena oprava omítek před malováním, úklid a čištění oken po malování, nátěr chodníku podél dráhy, položení linolea v šatně a obložení zdi na verandě sololitem. Při úklidu po malování pomáhaly i manželky kuželkářů Šmejdivá a Runkasová. Celkem odpracovalo 20 brigádníků 495 hodin.

V roce 1974 jsme se rozloučili s dlouholetým členem Zálabáků a později i našeho oddílu J. Hofmanem, který býval výborným hráčem a dobrým kamarádem. Rád mezi nás chodil, pokud mu zdraví sloužilo i jako důchodce.

Na podzim r. 1974 došlo k reorganizaci soutěže a naše družstvo bylo zařazeno do skupiny C v II. třídě. V této skupině jsme si vedli velmi dobře a podzimní kolo jsme vyhráli se 14 body před Jičínem C. Hlavní kádr tvořili hráči: Frydrych, Kratochvíl, Šmejda, Manych, Tůma, Prokop, Hanzlíček, Peštík, Rynt ml. a Černilovský.

Též družstvo dorostenců se stabilizovalo, mělo 3 hráče – J. Holečka, P. Nepokoje a L. Janderu. V podzimním kole krajského přeboru se umístilo za Přeloučí na 2. místě z 9 družstev a proti jarnímu kolu se polepšilo o 3 místa.

Dorostenci hrají zápasy na 60 hodů sružených a J. Holeček se na podzim dostal na 1. místo v kraji výkonem 946 kuželek ze 4 zápasů.

Naše družstvo dorostu v r. 1972 ve složení J. Holeček, L. Jandera, P. Nepokoj

Rok 1975 byl nabit oslavami a sportem. Na počest 700 let trvání města Smiřic byl uspořádán v naší kuželně krajský přebor šesti členných družstev žen. Zvítězilo družstvo žen z Vysokého Mýta před Dvorem Králové a Týništěm.

Na počest celostátní spartakiády 1975 byla sehraána slavnostní habaďura. Turnaje se zúčastnilo 18 závodníků. Vítězem se stal Zd. Runkas výkonem 212 kuželek před Tůmou a Frydrychem.

V tomto roce se podařilo po 10 letech opět vzkřísit soutěž 3 členných družstev v habaďuře. Byla sehrána v rámci oslav 30. výročí osvobození naší vlasti a 700 let Smiřic.

Turnaje se zúčastnilo 11 družstev z 6 organizací: Cukrovar I a II, SSM I, II a III, Dílny I, II a III, Konzervárny a 2 družstva kuželkářů muži a dorostenci. Zvítězilo družstvo Cukrovar I. Nejlepšího průměrného výkonu dosáhl R. Manych z družstva Dílny I – 212,4 kuželek. Nejmladším účastníkem byl Milan Holeček – 12 roků, nejstarším J. Marek – 74 roků.

*Účastníci oslav 700 let založení města – turnaj tříčlenných družstev o putovní pohár města Smiřic
(1975)*

Tradičního turnaje mládeže o nanukový dort se zúčastnili 4 hráči. Zvítězila J. Holečková před Cviklem, Beránkem a Svatoněm.

Rok 1976 se lišil od jiných snad jen tím, že hospodaření našeho oddílu skončilo překvapivě přebytkem 1970 Kčs. Hlavní zásluhu na tom měli členové oddílu, kteří zdarma stavěli kuezlky při přeborech v habaďuře a zajistili sběr a odvoz starého železa.

Mimořádných sportovních úspěchů dosáhli dva naši členové. Václav Prokop se stal přeborníkem okresu, když na 200 hodů sružených dosáhl výkonu 847 poražených kuželek. Ještě většího úspěchu dosáhl dorostenec Jirka Holeček, který se přes krajský

přebor v Trutnově a přebor ČSR ve Vsetíně probíhal do přeboru ČSSR v Opavě, kde z 24 hráčů skončil na pěkném 22. místě. Pro náš oddíl to bylo velmi významné, neboť to bylo poprvé, kdy se náš závodník dostal až do nejvyššího kola soutěže – do přeboru ČSSR.

V této době se v kraji začaly objevovat jako vlašťovky první automatické stavěče kuželek. Byla to však výsada patronálně dobře zajištěných oddílů, neboť náklad na dvoudráhu činil asi 100.000 Kčs. Ve Vrchlabí byla dokonce vybudována nová čtyřdráha, a proto bylo rozhodnuto, že všechny krajské přebory budou hrány ve Vrchlabí. Rovněž Třebechovice stavějí novou dvoudráhu se saduritem a automatickým stavěním.

V roce 1977 zemřel dlouholetý člen a funkcionář našeho oddílu a jednoty, populární Odip - J. Sychrovský. Odešel organizační pracovník, který do r. 1973 s kronikářskou pečlivostí neúnavně zaznamenával každý dech našich kuželkářů a s ním odešly nám tak dobře známé hody – šmajdavky.

MěNV ve Smiřicích nám zakoupil dokumentaci na automatické stavění a tím byla dána šance i našemu oddílu. Ještě v roce 1977 byla ustavena skupina, která zahájila přípravné práce. Velkým problémem byly jako vždy finance a brigádnické hodiny. Na celou akci bylo plánováno asi 3.000 hodin a to bylo na náš oddíl poměrně mnoho.

V roce 1978 byla za nejlepšího sportovce našeho oddílu vyhlášena dorostenka J. Holečková, která podle vzoru svého brášky vyhrála krajský přebor dorostenek na 2x60 hodů ve Vrchlabí. Postoupila do přeboru ČSR v Děčíně, kde byla 12. a kvalifikovala se až do mistrovství ČSSR v Porubě. I tam skončila z 24 závodnic na 12. místě. Za dobrý vztah k oddílu a příkladnou reprezentaci obdržela v upomínku knížku s věnováním.

Asfaltová dvoudráha v r. 1978

V tomto roce jsme se rozloučili se s. Křížkem, který byl dlouholetým členem závodního družstva a v roce 1979 se loučíme s J. Markem, který mimo posledního půl roku byl stálým a pravidelným účastníkem našeho středečního koulení.

Na den 9. 8. 1978 byla svolána členská schůze, na které mimo jiné záležitosti bylo též po uvážlivé diskusi rozhodnuto, že automatické stavěče si vybudujeme svépomocí. Okresní výbor ČSTV nám pro začátek přislíbil 20.000 Kčs. Tím byl dán signál pro zahájení prací.

Silvestr 1978 na kuželně

zleva M. Holeček, Z. Runkas s legendární harmonikou, J. Holečková, B. Šmejda

Kromě řečí o automatickém koulení se na kuželníku nic nedělo, zato v dílnách ČSS se pilně po práci pracovalo na konstrukcích pro automatické stavění, a to hned pro dvě kuželny. Pro Smiřice a pro Josefov. Zapojeni byli i pracovníci cukrovaru. Hlavními aktéry byli J. Chvála z kuželkářského kroužku Josefov a z našeho oddílu Manych, Vořechovský a Prokop. Tak po neúnavné práci, která trvala řadu měsíců, byla koncem roku 1979 připravena kompletní konstrukce k odvozu na kuželnu.

Bohumír Šmejda obsadil 2. místo v přeboru okresu r. 1979 výkonem 867 kuželek na 200 hodů sdružených.

Schůze oddílu 24. 1. 1979

Na výroční členské schůzi 13. ledna 1980 byl dohodnut harmonogram dokončovacích prací na rok 1980. Zejména bylo dohodnuto, že bude nutno předehrát alespoň dva zápasy, aby jarní soutěž skončila dříve. Dále byla potřeba zajistit přípojku elektrického proudu s vyšším příkonem, vyměnit motor automatického podavače koulí za třífázový a zajistit ofotografování panelu ovládacího zařízení na některé kuželně, neboť nákres nebyl k dokumentaci přiložen. Elektronickou část automatu nám zhotovila přidružená výroba JZD Lišany u Rakovníka.

Koncem dubna 1980, ihned po skončení mistrovských zápasů se začalo s bouráním zadní části kuželníku a s přípravou pracoviště pro instalaci konstrukce automatů, tj. odstranění starého materiálu, betonování a izolace propadliště, betonování úchytných patek. Tyto práce, včetně sváření a montáže rámu, trvaly 4 měsíce. Dobrou práci odvedl i Ruda Hanzlíček, který zajistil veškerou elektronickou instalaci. Zpracoval i L. Sukup, který v Dřevotvaru zhotovil přední stěnu automatu zdarma, jen za refundaci materiálu.

V září 1980 byly veškeré práce skončeny natolik, že mohli být povoláni elektrikáři z JZD Lišeň, kteří provedli instalaci slaboproudého zařízení, zapojení automatu a oživení jeho elektronické části.

I když byly hlavní práce skončeny, bylo potřeba se věnovat dodělvkám a odstraňování dílčích nedostatků.

Celá akce automatického stavění si vyžádala 2.072 brigádnických hodin a pracovalo na ní 24 členů.

Nad 50 hodin odpracovali:

J. Chvála	637 hod.	A. Černilovský	77 hod.
Z. Vořechovský	358 hod.	J. Holeček	66 hod.
B. Šmejda	214 hod.	M. Cvikel	65 hod.
R. Manych	144 hod.	J. Rynt	60 hod.
V. Prokop	132 hod.	L. Sukup	57 hod.
R. Hanzlíček	77 hod.		

Hodnota díla byla odhadnuta na 80.000 Kčs. Je samozřejmé, že nadšení a práce členů by neměla úspěch, kdyby nebyly finanční prostředky, které nám plně pokryl OV ČSTV. Oddíl děkuje za tuto pomoc a děkuje rovněž vedoucím složkám Dílen ČSS, Cukrovaru a Dřevotvaru, které povolily zhotovení jednotlivých částí automatického stavění v jejich prostorách.

Zásluhou všech těchto činitelů a neúnavné organizační a manuální práce předsedy kuželkářského oddílu s. Šmejdy může náš oddíl využívat výhod dvoudráhy s automatickým stavěním.

Nová technika nám bude pomáhat k zlepšení tréninkových možností a tím k zvýšení výkonnosti závodního mužstva a k popularizaci kuželkářského sportu ve Smiřicích.

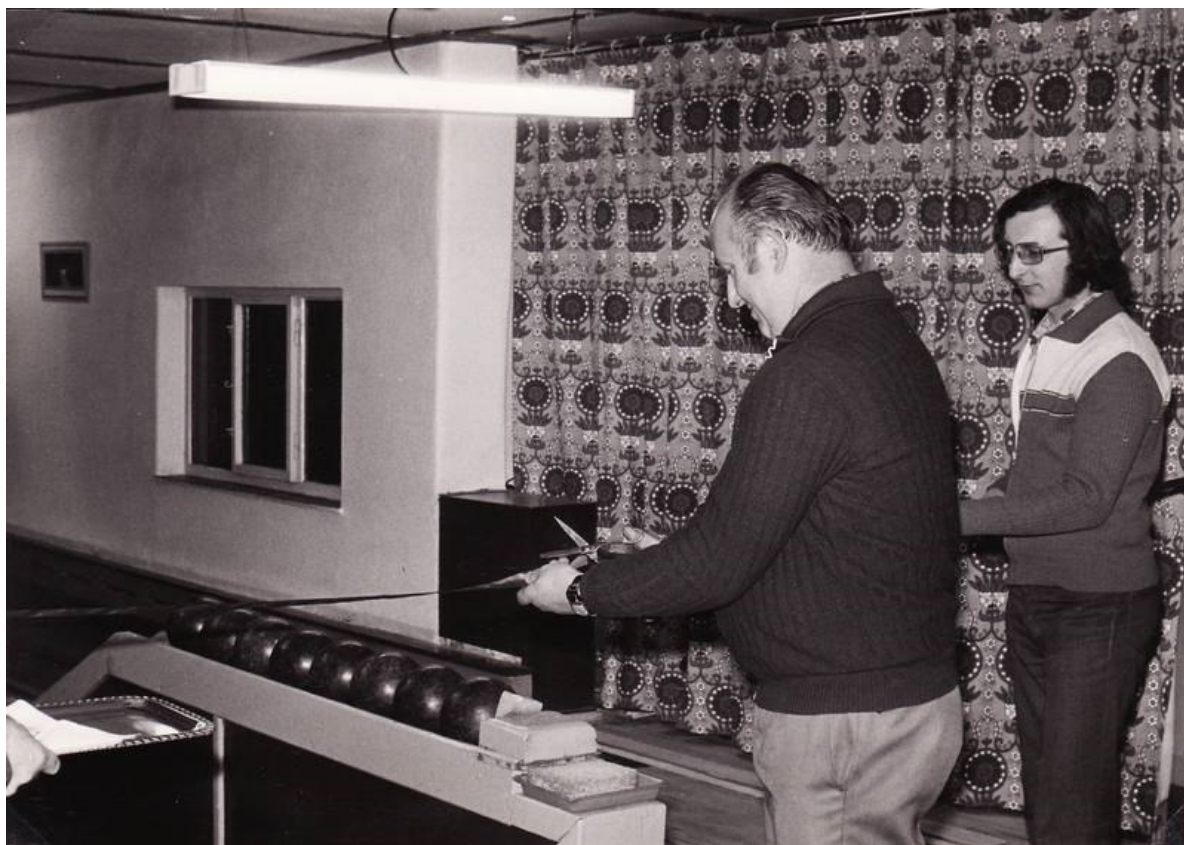
Slavnostní zahájení provozu na automatizované dráze se konalo dne 21. 10. 1980 a mimo členů oddílu a bývalých Zálabáků se ho zúčastnili i zástupci veřejných složek. Za MěNV s. Kutil a s. Štěpán, za KSČ s. Koza a za OV ČSTV s. Perný a s. Višňák z Hradce Králové.

J. Chválovi byla předána odměna za příkladnou pracovní aktivitu a B. Šmejdovi u příležitosti jeho 60. narozenin bylo předáno vyznamenání za zásluhy o rozvoj ČSTV a sportu.

Předání vyznamenání za zásluhy o rozvoj ČSTV a sportu – Bohumír Šmejda.

Potom následovalo slavnostní přestřižení pásky a čestné hody, které provedli staří kuželkáři K. Horák, V. Dušek, A. Pavlát, J. Haž, E. Skákal a J. Marko. Dále kouleli představitelé OV ČSTV, společenských organizací a všichni přítomní kuželkáři.

Vedoucí krajské soutěže J. Perný společně s A. Černilovským slavnostním přestřižením pásky zahajují provoz automatických stavěčů na kuželně

Instalací automatů byla i na našem kuželníku ukončena dlouholetá éra stavěčů kuželek, s kterou je nezapomenutelně spojeno jméno našeho nejlepšího stálého a svědomitého stavěče Václava Duška, který nám až do vysokého stáří při mistrovských zápasech i při středečním koulení vždy ochotně a neúnavně vypomáhal. Za nás za všechny srdečný dík, Václave!

Přestože funkční období dosavadního výboru v roce 1980 nekončilo, bylo nutno na výroční členské schůzi 9. 1. 1981 provést novou volbu výboru. Důvodem k tomu byla okolnost, že předseda TJ Sokol J. Holeček, který má již přes 70 roků, onemocněl a požádal o zproštění funkce. Jednota, která má v základní tělovýchově přes 290 členů, nedokázala si za celou dobu vychovat schopného nástupce a nyní sáhla do nejlépe vedeného oddílu kuželkářů pro předsedu B. Šmejdu, který tuto funkci v oddíle vykonával 20 roků. Pod jeho vedením byla provedena přístavba druhé dráhy, stavba šatny, dřevníku a instalace automatických stavěčů. Má hlavní zásluhu na tom, že kuželkáři mají tak pěkné prostředí pro svůj sport. Pod jeho vedením jsme se rovněž

dopracovali k titulu Vzorný oddíl III. až I. stupně a v roce 1980 přihlásili do soutěže o bronzovou plaketu.

Kde jsou doby, kdy smiřická TJ měla řadu dobrovolných funkcionářů a cvičitelů, kteří volbu do funkce a práci pro tělovýchovu považovali za čest a dnes není možno sehnat pracovníky do výboru a zvolit nového předsedu.

Kuželkáři se dokázali i s touto skutečností vypořádat a do funkce nového předsedy byl navržen, přesvědčen a posléze zvolen jeden z výborných hráčů našeho oddílu – Josef Rynt.

V roce 1981 jsme se navždy rozloučili s J. Holečkem, dlouholetým náčelníkem TJ Sokol Smiřice.

Na výroční členské schůzi kuželkářů za rok 1981 jsme mezi sebou naposledy přivítali člena výboru TJ – Láďu Černého. Naše výroční členské schůze navštěvoval v zastoupení výboru TJ, až na mimořádné výjimky, každoročně od r. 1959. O práci oddílu byl vždy dobře informován. Říkal, že je to malý sport, kde lze dosahovat vysokých výkonů, že za kuželkáři je vidět vždy kus dobré práce. Děkujeme za přátelský postoj k našemu oddílu. Bohužel, léta se nikomu nezastaví.

Zlepšené tréninkové možnosti se projeví i ve vlastní soutěži. V roce 1982 unikl našemu A družstvu jen o vlásek postup do vyšší soutěže a skončilo na 2. místě se stejným počtem bodů, ale horším průměrem poražených kuželek za družstvem Třebechovic.

Aby kuželkáři nespali příliš dlouho na vavřínech, vznikla oddílu nová starost. V létě nás navštívil s. Hirsch ze Dvora Králové, za účelem kolaudace obou drah. Dopadlo to špatně. Obě dráhy jsou za léta provozu v prostředku vyježděné a nebyly uznány. Jsou dvě řešení. Přežehlit asfalt a dráhy vyrovnat nebo položit sadurit.

Druhá alternativa zatím nepřichází v úvahu. Náklad na položení saduritu na jednu dráhu činí asi 20.000 Kčs a my jsme tuto položku do 5 LP neplánovali. Proto budeme muset dráhy vyrovnat žehlením. Do budoucna máme novou starost – sehnat 40.000 Kčs na položení saduritu. Opět jsme zůstali na chvostě, řada jiných kuželen již sadurit má.

Ve druhém pololetí roku 1982 nám však svitla naděje. OV ČSTV přislíbil dotaci 30.000 Kčs, které převede i k čerpání do příštího roku. Zbytek 10.000 Kčs nám

uhradí jednota TJ Sokol. Problém však bude sehnat dodavatele – firmu, která tuto odbornou práci provádí.

Máme též peníze na nová trička pro závodní družstva. Chtěli bychom alespoň trochu kvalitní materiál. Nemusí to být značka Adidas, jak je v současné době světovou, ale i Československou módou, ale hadry také kupovat nechceme.

Ještě jedna sportovní zajímavost roku 1982. Náš závodník J. Rynt poprvé v dějinách našeho kuželkářského oddílu dosáhl I. výkonnostní třídy.

Pro představu uvádím, jakých výkonů je třeba k dosažení jednotlivých výkonnostních tříd na 100 hodů sdružených (započítávají se výkony pouze při oficiálních soutěžích):

III. VT – 380 poražených kuželek – 1x doma a 2x na cizí dráze

II. VT – 410 - „ -

I. VT – 440 - „ -

Ani v roce 1983 se nám nepodařilo zajistit dodavatele pro položení saduritu na naší dvoudráze. Byl to také jediný bod usnesení na tento rok, který kuželkáři nesplnili. Brigádnická činnost byla zaměřena na drobné opravy a údržbu stavěcích automatů. V přestávce mezi jarní a podzimní částí soutěže bylo provedeno podříznutí asi 5 m zdi u vchodu do kuželny, která nám soustavně vlhla. Zeď byla izolována, znovu nahozena a zevnitř obložena kachličkami. Hlavním aktérem těchto prací byl M. Cvikel. Potom byla celá kuželna vymalována a znovu uklížena. Na těchto pracích bylo odpracováno 309 hodin. V akci Z odpracovali naši členové oddílu dalších 35 hodin.

Při utkání s TJ Přelouč dne 11. 2. 1983 byly na naší dvoudráze dosaženy dva rekordy. V jednotlivcích J. Rynt – 496 poražených kuželek na 100 hodů sdružených a družstvo ve složení L. Sukup, M. Chvála, J. Holeček, V. Prokop, B. Šmejda aj. Rynt dosáhlo celkem 2619, tj. v průměru 436,5 kuželek na hráče, přičemž mělo 16 hodových devítek a jen 17 prohozů.

Již několik roků máme mezi sebou též dobrovolné dárce krve. V roce 1983 darovali Z. Krepindl, J. Chvála a M. Chvála krev celkem 7x.

Navázali jsme také družbu s ženami gymnastického oddílu TJ Sokol. Před kuželnou hořel táboráček na opékání uzeniny a na kuželně se vesele koulelo. Hrály harmoniky a kytary.

Uspořádali jsme rovněž koulení při svíčkách a tak při všem shonu najdou si i ženy občas chvílku a přijdou mezi nás si zakoulet.

Snahou kuželkářů je vytvořit si pro svůj sport nejen prostředí čisté a příjemné, ale též zdravotně nezávadné. Proto bylo dohodnuto, že v prostorách kuželny se nebude kouřit. Pro kuřáky je vyhrazena zadní místnost. Toto dobrovolné rozhodnutí je nutno považovat za nesporný úspěch, jakým se nemohou pochlubit kolektivy mnoha úřadů a národních podniků.

V roce 1984 jsme rozjeli brigádnickou činnost opět naplno. Sadurit se bohužel nedá položit přímo na asfalt a tak ihned po skončení jarní soutěže jsme odstranili asfaltový potah. Tím to ovšem neskončilo, demontovali jsme kříže, mantinely, náhozová prkna a podlahu a z kuželníku zůstala jen kůlnička. Schází se nás podstatně méně než na koulení a tak práce postupuje vpřed jen pomalu.

Rekonstrukce kuželny v r. 1984

V jarní části soutěže byly i dobré sportovní úspěchy. J. Rynt se stal přeborníkem okresu výkony 840 a 979, celkem 1819 poražených kuželek a přerušil tak tříletou sérii hráče TJ Třebechovice Z. Mařáka. V krajském přeboru jednotlivců na 200 hodů, který se konal ve Vrchlabí, skončil z 20 účastníků na 7. místě výkonem 854 kuželek.

A družstvo v utkání s Jičínem zlepšilo rekord naší dvoudráhy o 25 kuželek, když dosáhlo výkonu 2644 kuželek.

Podstatně hůře se nám vedlo v podzimní soutěži. Práce na dvoudráze se nepodařilo dokončit, a tak naše závodní družstva jsou nucena hrát všechna utkání bez tréninků a jen na drahách soupeřů. Podle toho také dopadlo podzimní kolo. Obě naše družstva skončila na 11. místě.

Rok 1984 končí. Odpracovali jsme téměř 1000 hodin a kuželna je stále v dezolátním stavu. Teď však jsme odkázáni hlavně na práci odborníka, který musí nejprve vyrovnat obě dráhy plastobetonem a teprve po zatvrdnutí může být položena finální vrstva saduritu.

Rok 1985 začal řadou dnů s vysokými mrazy až $-26\text{ }^{\circ}\text{C}$. Kuželna je promrzlá a kámen úrazu je v tom, že pro pokládání plastobetonu i saduritu je požadována teplota alespoň $+24\text{ }^{\circ}\text{C}$ v celé kuželně. Tím se všechny práce protáhly až do jarních měsíců. Nic se však nedá uspěchat. Při nedodržení optimálních podmínek je nebezpečí, že by sadurit praskal.

A družstvo muselo najít pro jarní kolo soutěže domácí prostředí u kuželkářů Lokomotivy Hradec Králové a B družstvo u Tiby v Josefově. Oddílové soutěže se nehrály.

Míchání saduritu v r. 1985 – P. Richtera, Štráchal

Sadurit byl položen teprve **počátkem června 1985**. Potom následovalo osazení mantinelů, upevnění křížů, náhozových prken, položení PVC, provádění nátěrů apod. Závěrečné práce zůstaly pouze na několika členech, ostatní pracovali jen příležitostně. Přesto bylo odpracováno přes 800 hodin a pro MěNV dalších 80 hodin.

Celkově si tato akce vyžádala 1950 brigádnických hodin. Práci se zúčastnilo 19 členů a 8 nečlenů. Více než 200 hodin odpracovali J. Rynt, L. Sukup, B. Šmejda, přes 100 hodin pak J. Holeček, M. Peštík, Zd. Vořechovský, P. Tobiška a J. Hažva. Z přespolních nejvíce Zd. Runkas – 87 hodin.

V roce 1985 se tak podařilo dokončit dílo, které by mělo sloužit nejen pro zábavu, ale především po stránce sportovní.

V průběhu tohoto roku oslavili členové oddílu E. Skákal a V. Dušek 80 let a B. Šmejda 65 let. Kuželkáři se připojili gratulací a malou pozorností.

Účastníci brigády r. 1985 – zleva Šmejda, Sukup, Holeček, Peštík, Rynt R., Hažva, Groh, Tobiška

Na konci roku 1985 opustil řady členů TJ učitel Lád'a Černý, dlouholetý přední funkcionář, sportovec, obětavý pracovník a velký přítel kuželkářů. Zemřel ve věku 80 let.

V tomto roce končilo funkční období výboru. Rynt složil funkci předsedy. Byl ustaven nový omlazený výbor a novým předsedou kuželkářů se stal Aleš Černilovský.

Po výroční schůzi, zleva Peščík, Sukup, Tobiška a Černilovský (1985)

Na rok 1986 si kuželkáři dali další úkoly: 1. přístavbu šaten, 2. adaptaci kotelny v prostoru uhelny, 3. vybudování nového komínu, 4. instalaci etážového topení ve spolupráci s družstvem ZNAK Hradec Králové.

Všechny úkoly se podařilo splnit, až na úkol č. 1. S výstavbou šaten vznikly veliké problémy, především organizační a materiálové. Díky MěNV se podařilo dokonce roku vybudovat hrubou stavbu a zastřešení.

Tak jako v minulosti i tentokrát šly brigádnické práce na úkor sportovní výkonnosti. V jarní části soutěže skončilo A družstvo po slabých výkonech jako poslední a sestupuje z Krajského přeboru I. třídy. B družstvo skončilo v Okresním přeboru na 7. místě. Hráč Krepindl ukončil svoje hostování a vrátil se do Lokomotivy Hradec Králové. Nejlepší hráč oddílu J. Rynt – aby sportovně nezakrněl – žádá o povolení hostování do Třebechovic. J. Holeček se má stěhovat do Josefova a proto žádá o povolení hostování do Tiby Josefov. Výbor kuželkářů v obou případech vyhověl.

V tomto roce slavil R. Manych 60 let, Zd. Runkas 65 let a Št. Madarasz zlatou svatbu. Ke gratulantům se s malou pozorností připojili i kuželkáři.

Dne 16. 1. 1987 se na kuželně konala výroční členská schůze. Za Holečka byl zvolen nový zdravotník Richtera a jako zapisovatel Runkas. Za brigádnickou činnost byli odměněni Černilovský a Peštík.

Oddíl má v této době 22 členů a zatím není naděje na zvýšení členské základny oddílu, hlavně mladými lidmi.

Na výroční členské schůzi TJ Sokol Smiřice konané dne 27. 2. 1987 bylo schváleno zhotovení vlajky pro kuželkářský oddíl, který v roce 1988 oslaví 50. výročí založení.

Bohužel jsme se museli rozloučit i s dlouholetým členem oddílu a bývalým výborným sportovcem a hráčem Jendou Plškem. V tomto roce zemřel i předposlední ze zakládajících členů oddílu Zálabáků V. Dušek, bývalý hráč a později, jak jsem se již zmiňoval, dlouholetý obětavý stavěč kuželek.

Tak jako jiná léta, i v roce 1987 uspořádali kuželkáři oddílový přebor a zúčastnili se okresního přeboru. Tím vstoupili do 50. roku trvání kuželkářského oddílu ve Smiřicích. Za účelem získání finančních prostředků pronajal oddíl kuželnu k uspořádání vnitropodnikového turnaje JZD Pochodeň Lhota pod Libčany, BSP ZVÚ Hradec Králové a dalším podnikům. Zorganizoval též mozipodnikový turnaj tří členných družstev.

Jako novinku uspořádal oddíl ve dnech 1. – 3. května 1987 turnaj 100x100 hodů non-stop aktivních i neregistrovaných hráčů a hráček. Koulení trvalo nepřetržitě 40 hodin a zahajoval ho jeden ze starých členů Zálabáku, dnes 80 letý František Svatoň.

Turnaj 100x100 HS, květen 1987 – vzadu hráči statkových dílen Klapka, Jonáš, Skalický, za stolem zapisovatelé Černilovský, Hažva, Chvála

Plán činnosti na rok 1987 má 14 bodů, počítal však především s ukončením výstavby šaten. Bohužel z organizačních a materiálových důvodů se nepodařilo tento bod splnit. Pracovní kapacitu odčerpávaly i běžné údržbářské práce. Kuželkáři tak vstupují do jubilejního roku 1988 s mankem. Přesto jsem přesvědčen, že je to jen přechodný výpadek, takové nadechnutí před závěrečným nápirem a že kuželkáři, v duchu starých tradic, i tento úkol čestně splní.

Vylíčením akcí roku 1987 jsem se dostal do současnosti a tím také ku konci vyprávění. Určitě se mi nepodařilo vystihnout vše a některé zajímavější, případně důležitější události zůstaly nezaznamenány. Z písemností, které jsem měl k dispozici a z vlastních vzpomínek jsem sestavil alespoň stručný obrázek o práci, starostech, ale i radostech smírčických kuželkářů. Byl bych rád, aby se tyto stránky staly nejen informací, ale i vodítkem pro následující generace. Vždyť stále je co zlepšovat – vodovod, sprchy, plynofikace ad. – tak aby za dalších 50 let bylo o čem psát.

DOSLOV

Toto vyprávění o životě smiřického kuželkářského oddílu zahrnuje období od založení v r. 1938 do r. 1988.

50 let není mnoho v historii lidstva, ale v životě oddílu je to dost dlouhá doba a představuje mnoho obětavé a nezištné práce, někdy i osobních nepříjemností. Ale i bouřky čistí ovzduší.

Za půl století prošlo oddílem mnoho kuželkářů. Pro pamětníky uvádím jména, která se ve vyprávění ani nevyskytla: Stránský V., Luňáček J., Benecký J., Rejchrt A., Čermák J., Kvasnička L., Elsner F., Paták F. Baroš F., Scháněl V., Šubrt O., Vymetálek J., Polák F. starší i mladší, Kakuška J., Kryst K., Svatoň J., Šebek J., z další generace pak Prokeš Vl., Špryňar V., Řehák J., Špryňar J., a B., Rousek F. Fumfera J., Nepokoj J., Jirousek Vl., Štefen L., Volák. Byla mezi nimi řada dobrých a pracovitých sportovců. Někteří se odstěhovali, někteří odešli navždy. Mnoho jmen se ve vyprávění ani neobjevilo, i když by si to dotyční zasloužili – těm se omlouvám, vždyť ze starých záznamů se mi nepodařilo zjistit sestavu Hofmanova a Horákova družstva.

Ze zakladatelů Zálabáku zůstal dnes jenom jeden žijící – K. Jirousek.

Nastupují nové generace. Se zlepšenými tréninkovými podmínkami roste výkonnost jednotlivých hráčů a dřívější dosahované výkony vzbuzují jen shovívavé úsměvy těch mladých.

Ztratily se dřívější kouzelné názvy kuželkářských kroužků a byly nahrazeny novými: Jiskra, Juta, Lina, Tiba, Lokomotiva, Rudá Hvězda, Dynamo, Slavoj, Spartak, Severostav, Tatran, Baník, Start apod., avšak i tyto názvy mizí a přechází se na pouhý název města a označení A, B, C, D,,,

Co se však v oddíle kuželkářů nikdy nezměnilo – i když někdy výjimka potvrzuje pravidlo – je kamarádský duch všech členů bez rozdílu stáří a přes drobné popichování, které je kořením při koulení, zůstává soudržnost celé party a radost z dosahovaných výsledků.

Proto jim fandím a provolávám – Rohu zdar!

Zdeněk Runkas

- 2 -

Počátek novodobé éry

1989

Dne 13. 1. 1989 se konala výroční členský schůze, které se zúčastnilo 15 dospělých členů a 1 nový dorostenec.

Se stavbou šaten se opět nepokročilo. Bude nutné předělat ústřední topení, které se neustále zavzdušňuje. Stále zlobí automaty na dráze č. 2.

Runkas vystoupil s kritikou oslav 50 let trvání klubu. K výročí nebyl uspořádán žádný turnaj, propagace byla velice malá. Pouze se vyhotovily vlaječky, se kterými byly potíže až do jejich proplacení (byly dodány nejprve se špatným znakem města, poté zas mírně poškozené).

Členové oddílu se znakem města v roce 1989

Postavení v tabulce není špatné, zlepšenými výkony by se daly atakovat i nejvyšší příčky. K tomu je ale zapotřebí trénovat. V podzimní části nebylo na kuželně ve Smiřicích dosaženo žádné čtyřstovky.

Byl vyzvednut výkon J. Chvály v Přelouči – 452. Jeho výkonnost byla ve všech zápasech standartní a zaslouženě je nejlepší ze všech smiřických hráčů na průměr.

Knihu za brigádnickou činnost obdržel Pavel Tobiška.

Budou zavedeny pravidelné pondělní tréninky pro zlepšení výkonnosti. Je nutné omezit i podávání alkoholických nápojů.

Na konci soutěže 1988/1989 bylo A družstvo na 4. místě a B družstvo na posledním jedenáctém. Z jednotlivců byli nejlepší 7. Šmejda - prům. 389,46 a 8. Černilovský - prům. 388,24.

Hodnocení soutěže: Družstvo A zaspalo začátek soutěže a potom, i když se snažilo, tak na vrácení se do vyšší soutěže to nestačilo. Družstvo B, nejslabší mužstvo soutěže, ve kterém hráli dobře pouze dva hráči – Šmejda a Chvála.

Na V. ročníku spartakiádního turnaje TJ Tesla Pardubice se družstvo Smiřic (Rynt, Kunc, Tobiška) umístilo na 28. místě.

Ve dnech 7. a 8. 5. 1989 byl ve Smiřicích sehrán 3. ročník turnaje 100x100.

Po podzimní části sezóny 1989/1990 je družstvo Smiřic A na druhém místě, B je poslední.

Družstvo A r. 1989 – zleva Peštík, Šmejda, Sukup, Tobiška, Černilovský, Koutník, Hažva, Vořechovský

Družstvo B r. 1989 – zleva Kunc, Chvála, Morávek, Richtera, Juriček, Felbr, Svatoň, Janoušek

1990

Dne 12. 1. 1990 se konala výroční členská schůze kuželkářského oddílu. Účastno bylo 13 členů a nový člen dorostu Radomír Rynt.

Zpráva o činnosti oddílu byla přednesena Z. Vořechovským a opět hovořila kriticky jak ve sportovní, tak i brigádnické činnosti – v té se během roku 1989 skoro nic neudělalo. Pouze žlab na odvod vody podél kuželny a nátěry okapů. Stále jsou problémy s poruchovostí automatů na dráze č. 2.

Za TJ Sokol vystoupil Plšek a hovořil o možnostech osamostatnění oddílu. S tím ale souvisí i samofinancování.

Jaroslav Chvála obdržel vyznamenání za rozvoj ČSTV.

Na konci soutěžního ročníku 1989/1990 se A družstvo Smiřic ocitlo na 4. místě tabulky, B bylo opět poslední. Našimi nejlepšími hráči podle průměrů byli 2. Šmejda 394,91 a 8. Černilovský 388,63 (ze 112 hráčů). Nejlepšího výkonu dosáhl B. Šmejda, a sice 463 v Přelouči.

Podzim 1990 začínáme poměrně dobře. Áčko je po podzimu na 2. místě, béčko na 7.

Získány byly pouze III. výkonnostní třídy.

Hráči oddílu v r. 1990

stojící zleva Kunc, Černilovský, Tobiška, Hažva, Sukup, v pokleku zleva Rynt R., Rynt J., Capek, Bílek

1991

Na výroční schůzi konané 30. 1. 1991 se sešlo 14 členů oddílu + za TJ Sokol p. Milan Plšek.

Oddíl se chce osamostatnit.

Předseda oddílu Aleše Černilovský odstupuje z funkce a musí být zvolen nový výbor oddílu.

Po delším přesvědčování se do funkce předsedy oddílu vrací Josef Rynt.

Výbor má tuto podobu:
předseda: Josef Rynt
místopředseda: Jan Bílek
pokladník: Luděk Sukup
jednatel: Zdeněk Vořechovský
vedoucí A týmu: Aleš Černilovský
vedoucí B týmu: Zdeněk Vořechovský
člen okresní komise: Jan Koutník

Oddílový přebor se tento rok nekonal. Na Okresním přeboru nás budou reprezentovat hráči, kteří byli vybráni podle aktuální výkonnosti. Okresním přeborníkem pro rok 1991 se stává Josef Rynt, startující ovšem za Třebechovice. Nejlepším z našich je na 8. místě Pavel Tobiška výkonem 739 na 200 HS.

Dne 1. března 1991 se kuželkářský oddíl osamostatnil. Náš klub bude vystupovat pod názvem **KLUB KUŽELKÁŘŮ ZÁLABÁK SMÍŘICE**. Jako samostatný oddíl zároveň vstupujeme pod ČSTV.

Razítko oddílu používané před osamostatněním.

Valná hromada TJ schválila, že z celkové částky 50 tis. Kčs, kterými disponuje TJ Sokol, bude převedeno klubu kuželkářů asi 5 tis. Kčs.

Ze zápisu členské schůze konané 27. 3. 1991: vybavení kuželny má hodnotu 161000 Kčs. Postupně během roku nám byla přidělena dotace 7000 Kčs na provoz kuželníku v tomto roce. Od TJ nám bude převedeno na účet nakonec pouze 3800 Kčs.

Oddílová schůze dne 24. 4. 1991 – registrováno máme 22 dospělých + 3 dorostence. Opět se rozpoutala bouřlivá diskuze kolem vypořádání s TJ, které bylo velmi špatné.

Na konci sezóny 1990/1991 je náš A tým na 5. místě, B mužstvo obsadilo předposlední 8. příčku. Nejlepšími jednotlivci byli 6. Bílek 387,7 kuželek, 8. Tobiška 387,4 kuželek, na 12. místě Capek 383,7...

Ve dnech 10. – 12. 5. 1991 pořádáme již 4. ročník turnaje 100x100 HS, kterého se zúčastnilo 88 hráčů. Vítězem se stal nestárnoucí Bohumír Šmejda, který nenašel přemožitele ani z registrovaných hráčů z vyšších soutěží.

Dne 26. 5. 1991 pořádáme přátelské utkání s týmem Praga Praha, ve kterém vítězí hosté 2224:2321. O výsledek ale ani tak nešlo. Pragováci hovoří o „těžkém a namáhavém víkendu“ a na závěr nám věnují písemné poděkování za vzornou obsluhu a pohoštění.

Na podzim nastupuje do soutěže i naše nově utvořené družstvo dorostu ve složení Kunc, Sukup L. ml., Rynt R. Po podzimu jsou dorostenci na 2. místě.

Naše družstva dospělých si po podzimu vedou nadmíru dobře. A tým s navrátilcem J. Ryntem je bez jediné prohry na 1. místě, B tým překvapivě na velmi pěkném 3. místě. Nejlepšími hráči jsou Rynt J., Holeček J., Černilovský, Hažva atd.

V tomto roce si připomínáme dvě výročí. Náš bývalý člen Rudolf Manych slaví 65 let a Zdeněk Runkas 70.

Družstvo dorostu v r. 1991 – zleva Rynt, Kunc, Sukup

1992

Od začátku roku pronajímáme kuželnu na každé úterý a každý čtvrtek ZD Libčany.

Oddílový přebor se nekonal.

Dne 18. 1. 1992 se na kuželně SBD Hradec Králové konal Okresní přebor. Josef Rynt na něm dosáhl na 2. místo, 6. byl Jaroslav Hažva, 9. Aleš Černilovský a 10. Jiří Holeček.

Valná hromada KK se konala 12. 2. 1992 na kuželně. Účastno bylo 12 členů. Nic důležitého se neprojednalo.

4. března 1992 byl sehrán již 17. ročník populární Habaďury za účasti 24 závodníků. Vítězem se stal P. Tobiška.

Soutěžní sezónu 1991/1992 končíme následovně: Smiřice A – 1. místo, Smiřice B – 6 místo. Průměry našich nejlepších hráčů: Rynt J. 406,51, Holeček 394,82, Hažva 391,42.

Závěrečné hodnocení sezóny:

A mužstvo – 1. místo v tabulce s náskokem 4 bodů a daleko nejlepší průměr družstva 2322 (druhý 2190) znamenalo postup do II. třídy.

B mužstvo – v podzimní části si vedlo velice dobře, v této části sezóny byla ještě sestava ustálená a výkony poměrně vyrovnané. Horší už to bylo na jaře, kdy pro zdravotní potíže skončil J. Chvála a někteří další skončili z osobních důvodů. Velice těžko se shánělo 6 hráčů na zápas. Vypomáhat museli dorostenci a také nestárnoucí Z. Runkas. Družstvo na jaře získalo pouze 2 body a skončilo třetí od konce tabulky. Doufáme, že situace se v příští sezóně zlepší. Určitou nadějí by mohly být i nové hráčky Kučerová Š., Mengrová L., a Řenčová D.

Družstvo dorostenců, které hrálo pouze ve třech a ještě zaskakovali za hráče A mužstva a B mužstva, si vedlo po celou dobu soutěže poměrně slušně. Se ziskem 18 bodů skončilo při svém prvním působení v mistrovské soutěži na 3. místě. Dobré výkony podával Kunc i Rynt, který vyhrál Krajský přebor jednotlivců a na Mistrovství Čech skončil na 8. místě.

Na Okresním přeboru si z našich vedl nejlépe Rynt J., který skončil na 2. místě a kvalifikoval se na Krajský přebor. Zde se umístil ve druhé desítce.

Na schůzi dne 22. 4. 1992 bylo domluveno, že veškeré finanční záležitosti se uzavřou a pokladna se předá nově zvolené pokladní Řenčové. Stav účtu k tomuto dni je 25655,50 Kčs.

Ve dnech 8. – 9. 5. 1992 byl sehrán 5. ročník turnaje 100x100 HS. Turnaje se tentokrát zúčastnilo 79 hráčů.

Družstvo A v r. 1992 – stojící zleva Rynt J., Hažva, Tobiška, v pokleku zleva Capek, Rynt R., Sukup

Další schůze se koná z kraje léta 1992. Přítomen je i Zdeněk Mařák st. z Třebechovic, který dostává slovo. Krátce zhodnotil činnosti klubů KK Zálabák Smiřice a Treko Třebechovice, které hrají II. ČNL. Toto družstvo se chce posílit a má zájem o uvolnění J. Rynta do Třebechovic. I přes četné připomínky je J. Rynt na vlastní žádost po ročním působení ve Smiřicích uvolněn do Třebechovic.

Podzim 1992 končí áčko na slušném 4. místě. Nejlepšími jsou Holeček prům. 401,1 a Černilovský prům. 400,3. Béčko je na 9 místě a nejlepším je Tobiška s prům. 376,6.

1993

V lednu se konají oddílové přebory hrané tradičně na 200 HS. Přeborníkem se stává Jiří Holeček výkonem 788.

Na Okresní přebor však Holeček nejede. Reprezentují nás Tobiška, Hažva, Černilovský a Bílek. Nejlepším z našich je Tobiška na 7. místě.

Dne 22. 2. 1993 zemřel náš bývalý člen František Svatoň.

Na jaře končíme sezónu 1992/1993, a to s průměrnými výsledky. A tým v Oblastním přeboru II. tř. skončil na 5. místě. Nejlepším naším jednotlivcem podle průměru je J. Holeček s prům. 401,02. Smiřice B skončil v nižší OP III. třídy na 7. místě. Nejlepším jednotlivcem béčka byl P. Tobiška s prům. 385,72.

Hodnocení sezóny 1992/1993 – Zdeněk Vořechovský 24. 6. 1993 (zkráceno):

Družstvo A bylo po celou dobu trvání soutěže stabilizováno a hráči podávali dobré výkony. Disciplína hráčů byla až na malé výjimky dodržována a nevyskytly se žádné větší problémy.

Družstvo B se během soutěže postupně dávalo dohromady a výsledek nakonec nebyl tak špatný. Někteří hráči neměli moc dobrý přístup ke svým povinnostem, a tak to neměl vedoucí družstva Tobiška občas lehké. V průběhu ročníku si několikrát musel vypomoci dorostenci, kteří se však svého úkolu zhostili dobře.

V této sezóně se po celém kraji množí názory, že ve vyšších soutěžích (OP II. třídy) by se již nemělo hrát na asfaltu. Výsledky zápasů hraných na asfaltu např. v Přelouči jsou velmi zkreslené, co se týká průměrů jednotlivců i mužstev. Když Přelouč hraje doma, má málokdo z jiných hráčů i s velmi dobrými výkony šanci prosadit se do sestavy kola.

Je potřeba více informovat veřejnost o naší činnosti a o našich výsledcích např. v tisku, což by prospělo k náboru nových členů, hlavně z řad mládeže. Někteří ani nevědí, že se hrají i jiné soutěže než je liga.

Do další sezóny budeme vstupovat opět se dvěma družstvy dospělých a jedním družstvem dorostu.

V létě 1993 byla z iniciativy J. Bílka provedena oprava střechy, byly instalovány žlaby a svody vody.

Trénovalo se sporadicky a do mistrovských zápasů na podzim nastoupili někteří hráči prakticky bez tréninku.

Byli získáni noví členové. Jednalo se hlavně o hráče ZD Libčany, kteří u nás již několik let startovali v turnaji neregistrovaných a pořádali si zde svoje turnaje.

Brigádnická činnost byla opět minimální. Pouze B. Šmejda sekal trávu, myl kuželky a uklízel. Jinak se na kuželně nikdo neukázal.

P. Menger a R. Rynt zbudovali dřevěnou dělící stěnu mezi hracím prostorem a obecníkem, což se některým členům nelíbilo.

Od r. 1993 dělí hrací prostor a obecníkem dřevěná dělící stěna.

Otázka pokladníka není stále vyřešena. Dosavadní pokladník Řeňčová setrvává do konce roku s tím, že jí bývalý pokladník Sukup pomůže s roční uzávěrkou.

Po sportovní stránce i přístupem k tréninkům nám mohou být příkladem naši dorostenci.

Po podzimní části sezóny 1993/1994 jsou Smiřice A na 7. místě, Smiřice B na 5. místě. Dorost je na 1. místě tabulky.

Na konci roku se loučíme s naším dlouholetým členem, vynikajícím hráčem a kamarádem Emanuelem Skákalem, který nás opustil 5. 12. 1993 ve věku nedožitých 89 let.

1994

Jelikož již 8. 1. 1994 proběhly Okresní přebory, naše oddílové jsme sehráli ještě ve „starém“ roce. Vítězem se stal Jiří Holeček výkonem 786 kuželek na 200 HS. Jen o 3 kuželky pozadu zůstal dorostenec R. Rynt.

Na Okresním přeboru hraném na čtyřdráze Sportovního klubu „R“ v Malšovicích nás nejlépe reprezentoval J. Hažva, který obsadil 6. místo výkonem 802 kuželek, další z našich, J. Holeček skončil 12. výkonem 785.

Dne 14. 1. 1994 proběhla výroční členská schůze. B. Šmejda hovořil o družstvu dorostu a pochválil A. Černilovského a J. Hažvu za pomoc při dopravě na zápasy a při trénincích. Dorostenci si stále vedou dobře a jsou na 1. místě tabulky.

Mělo by se znovu zavést vyhodnocení nejlepšího hráče jak v družstvech, tak i celkově.

Přítomni navrhli novou pokladní L. Reichovou, která funkci přijala.

Byly odhlasovány příspěvky na rok 1994 ve výši 120 Kč dospělí a 60 Kč dorost, ženy, důchodci. Každý hráč navíc zaplatí 10 Kč za každý odehraný zápas.

Z Třebchovic se nečekaně vrací Josef Rynt.

Sezónu 1993/1994 končí naše A mužstvo na 2. místě tabulky.

V sobotu 23. dubna 1994 bylo ve Dvoře Králové sehráno finálové kolo dorosteneckých družstev pro rok 1994, kde naše mužstvo obsadilo 2. místo výkonem 1120 bodů, 18 kuželek za SKK Vrchlabí. Vítěz tohoto kola postoupil do I. České národní ligy dorostu.

Dne 16. 6. 1994 proběhla výborová schůze, na které byly m. j. určeny naše družstva pro nadcházející sezónu:

A - Černilovský, Hažva J. st., Holeček, Sukup st., Groh, Peštík

B - Vořechovský, Bílek, Capek, Tomeš, Richtera, Šmejda, Koutník, Tobiška

Dorost - Hažva M., Hažva J. ml., Černilovský R., Sukup L. ml., Hanzlíček

Z příspěvků bylo dosud vybráno 2100 Kč. V pokladně je 841 Kč a ve Státní spořitelně 15187 Kč.

Na podzim 1994 odchází do Třebechovic Radomír Rynt.

Po delší době znovu na kuželnách – R. Hanzlíček a V. Prokop v r. 1994

Výbor se usnesl, že pošle dopis Městskému úřadu Smiřice s požadavkem na opravu osvětlení Na Lednici. Úřad na tuto žádost zareagoval rychle a osvětlení v krátké době opravil.

Byla provedena výměna vahadel, které však nebyly dostatečně seřizeny. Utkání hrané dne 25. 11. 1994 mezi Smiřicemi A a Novou Pakou trvalo 7 hodin z důvodu neseřizených vahadel a automatů.

Výsledky našich mužstev po podzimu 1994: A - 6. místo, B - 10. místo, dorost 3. místo z 8 mužstev.

1995

Na naší kuželně pořádáme dne 5. 2. 1995 okresní přebor dorostu, na kterém startují hned 4 zástupci našeho oddílu. Všem ale vypálil rybník Karel Balcar z Třebechovic, který vyhrál výkonem 360 poražených kuželek na 100 HS. Hned za ním skončili naši J. Hažva ml. (356), D. Hanzlíček (354), R. Černilovský (349) a M. Hažva (318). Do povědomí všech příznivců KK Zálabák i do naší kroniky tak poprvé významněji vstupují potomci našich současných či bývalých hráčů, zejména Jaroslav Hažva ml.

Okresní přebor mužů pro rok 1995 se konal opět na malšovické kuželně. V silné konkurenci ligových hráčů z Třebechovic obsadil náš J. Rynt 3. místo výkonem 849 kuželek, P. Tobiška 6. místo výkonem 834, J. Hažva 11. místo výkonem 812 a A. Černilovský 13. místo výkonem 795.

Dne 13. 1. 1995 se na kuželně konala výroční členská schůze. Byl vyhodnocen nejlepší hráč družstva B, kterým se stal Bohumír Šmejda. Svými výkony může být příkladem pro ostatní. Byl zvolen nový výbor ve složení:

předseda: Josef Rynt

organizační pracovník a ved. B družstva: Zdeněk Vořechovský

pokladník: Ladislava Reichová

člen výboru: Jan Koutník

vedoucí mužstva A: Aleš Černilovský

vedoucí dorostu: Jaroslav Hažva st.

Byly odsouhlaseny členské příspěvky na rok 1995 ve výši 200 Kč aktivní hráči - dospělí, 100 Kč důchodci a dorost, 60 Kč ženy.

Jiří Holeček oznámil, že pro neshody s některými členy oddílu končí svoji aktivní činnost.

Závěrečná diskuze nic nevyřešila, ale je dobře, že se o problémech ví a hovoří se o nich.

Na oblastním přeboru dorostenců - jednotlivců v Rychnově nad Kněžnou obsadil J. Hažva ml. 10. místo a D. Hanzlíček předposlední 15. příčku.

Na jaře 1995 pořádáme již 20. ročník turnaje v habad'uře.

Soutěžní sezónu jsme zakončili takto: Smiřice A - 5. místo (nejlepší jednotlivce A. Černilovský s prům. 394,5), Smiřice B - 9. místo (nejlepší jednotlivce B. Šmejda 380,67). Dorost obsadil 2. místo v základní skupině a společně s Červeným Kostelcem postoupil do finále hraném v Českém Meziříčí. Zde naše družstvo obsadilo celkové 3. místo.

Úspěšné družstvo dorostu roč. 1994/1995 - zleva M. Hažva, J. Hažva ml., D. Hanzlíček, tr. B. Šmejda

Hodnocení sezóny 1994/1995 – Zdeněk Vořechovský (zkráceno):

Náš A tým (OP II. tř.) se již několik let stabilně pohybuje ve středu tabulky. Hráčský kádr je celkem stabilizovaný, pravidelně nastupuje i jeden dorostenec. Výkony jednotlivců jsou průměrné, v oddílu chybí výrazná osobnost, tomu odpovídají jak

průměry jednotlivců, tak umístění mužstva. Ve výkonech hráčů jsou dosti značné rozdíly, dobré výkony jsou spíše náhodné. Tréninkem i lepším přístupem k zápasům by se dalo pomýšlet i na toužebně očekávaný postup do OP I. třídy.

B mužstvo (OP III. tř.) - i přes velké množství jmen na soupisce jsou potíže se sestavováním družstva, trápí nás směnnost. Většinu zápasů odehráli dorostenci, pro které to byla velká zátěž, ale sportovní a výkonnostní efekt žádný. Družstvo hraje pouze to, na co má, o postupu se hovořit nedá a sestoupit není kam. Nejlepším hráčem béčka je stále nestárnoucí Šmejda.

Dorost (OP) - i přes střídavé starty v zápasech dospělých chybí zkušenost a se záludností cizích drah se jen těžko vyrovnávají. Když to padá, tak se daří, ale když to nejde, chybí bojovnost. V kvalifikaci o postup družstvo neuspělo, a tak v příštím ročníku uvažujeme o jeho zrušení.

Opět přišla na přetřes otázka regulérnosti některých asfaltových drah - u nás v kraji jen Přelouč, kde se prakticky nedá zvítězit. Rozhodčí a vedoucí družstev by mohli dbát na lepší ustrojenost hráčů a dohlédnout na jednotnost sportovních úborů jednotlivých družstev.

Ve dnech 6. - 7. 5. 1995 se uskutečnil 8. ročník turnaje 100x100 HS non stop, ve kterém zvítězil P. Tobiška (402), z neregistrovaných byl nejlepší Prokop (383). Celkem startovalo 72 hráčů.

Na výborové schůzi konané dne 2. 8. 1995 byly projednány soupisky jednotlivých mužstev pro nadcházející soutěžní ročník. Do soutěže přihlašujeme opět dvě družstva:

A - Černilovský, Sukup, Hažva J. st. a ml., Groh, Tobiška

B - Vořechovský, Richtera, Koutník, Šmejda, Sukup L ml., Hažva M., Hanzlíček, Bílek

Na fond ohrožených dětí posíláme 100 Kč.

Práce, které se měly podle minulých schůzí udělat, se neudělaly a o dění na kuželníku nebyl vůbec žádný zájem. O dotace nelze požádat, neboť investice jsou možné až od 500 000 Kč. Rynt byl na geodezii vyjednat zaměření kuželny. Hovoří se

o vodovodní přípojce. Ta by si ale vyžádala asi 5000 Kč a je nutné zabezpečit vykopání.

Na podzim máme vyhrazené tréninkové středy. Praxe z minulých let je však stále stejná a účast hráčů je mizivá. Trénují jen stále stejní jedinci, někteří hrají celou sezónu prakticky bez tréninku.

Na geodezii stále trvá jednání o vyměření kuželníku a zapsání kuželníku do katastrální mapy.

Z ČSTV přišla dotace 1800 Kč.

Dne 7. 11. 1995 oslavil náš dlouholetý člen Bohumír Šmejda 75. narozeniny. Za oddíl mu byl předán dárkový balíček a upomínka na tento slavnostní den. K množství gratulantů se připojila i redakce Hradeckých novin krátkým blahopřejným článkem.

Výsledky podzimu: Smiřice A - 7. místo, nejlepší z jednotlivců J. Hažva st. s prům. 396,4, Smiřice B - 3. místo, nejlepší jednatlivec D. Hanzlíček s prům. 379.

V závěru roku bylo ještě provedeno zaměření a vytyčení kuželny a pozemku.

Dvanáct let z osmdesáti

V této kapitole se ohlédneme za obdobím, kdy oddíl vedl Jaroslav Hažva st. tak, jak jej zaznamenal od sám.

1996

Členské schůze konané dne 5. 1. 1996 se zúčastnilo 14 členů. Byla zhodnocena všechna družstva - za áčko A. Černilovský, za béčko Z. Vořechovský a za dorost J. Rynt. Při hodnocení nezazněly závažnější nedostatky, ale ani větší úspěchy.

Stav pokladny k 31. 12. 1995 byl 1813 Kč, ve spořitelně 15608 Kč. Příjmy z kulturních a sportovních akcí činily 9407 Kč, příjmy z příspěvků 22 členů 3320 Kč.

Zprávu o činnosti klubu přednesl J. Rynt. Činnost oddílu neustále upadá a je stále závislá pouze na několika jednotlivcích, kteří táhnou veškeré dění na kuželně.

J. Rynt se definitivně rozhodl odstoupit z funkce předsedy oddílu. Někteří členové mu vyčítají, že nechce být zodpovědný za chod oddílu. Jeho názor je však odlišný. Snažil se do činnosti oddílu zapojit co nejvíce členů, dělal vše pro to, aby se situace zlepšila, ale nenašel pochopení. Popřál novému předsedovi a výboru více štěstí a úspěchů.

Diskuze se točila hlavně kolem nového předsedy a další činnosti klubu. Brigádnická činnost byla opět prakticky nulová. Nepodařilo se dokončit zařízení ani přívod vody. Geodezie provedla zaměření kuželny s pozemkem, teď je vše nutno převést do vlastnictví KK. Hodně se hovořilo o stavu automatů, opravách a seřizování. Stále se pouze experimentuje s vahadly, poruchy jsou velmi časté i při zápasech. Je nutné udělat větší údržbu stavěčů – celkově. Dalším problémem je nedostatečný úklid kuželny, hlavně drah, před i po zápasech, ale i průběžně.

Na závěr byl zvolen výbor KK Zálabák ve složení: Vořechovský Z., Reichová L., Hažva J. st., Černilovský A.

Výbor zvolil nového předsedu, kterým se od 1. 1. 1996 stal Jaroslav Hažva st.

V únoru 1996 oslavil Zdeněk Vořechovský 50 let.

V Třebechovicích se konal přebor okresu Hradec Králové dorostu na 100 HS. Náš Jaroslav Hažva ml. dosáhl na titul přeborníka výkonem 401 a na 2. místě skončil další zástupce našeho oddílu David Hanzlíček výkonem 390.

Jaroslav Hažva nás pak reprezentoval i na mistrovství dorostu Východních Čech v Náchodě. Zde se hrálo na 2x100 HS a Jarda shodil 831 kuželek. Jen horší dorážka jej odsoudila k celkovému 4. místu a tím vystavila stop k účasti na mistrovství ČR.

Náš odchovanec Radomír Rynt (v barvách Třebechovic) obsadil 2. místo v mistrovství Východočeské oblasti juniorů v České Třebové, když titul přeborníka mu utekl jen o 1 kuželku.

Konečné výsledky našich mužstev v sezóně 1995/1996:

Smiřice A – 8. místo, nejlepší jednatlivec podle průměru – Jaroslav Hažva st. 397,5

Smiřice B – 4. místo, nejlepší jednatlivec podle průměru – David Hanzlíček 378,36

Dne 4. srpna 1996 se dožívá 75 dlouholetý člen oddílu Zdeněk Runkas.

Zdeněk Runkas (vpravo) ve společnosti B. Šmejdy a L. Reichové, léto 1996

V létě se na naší kuželně odehrálo kuželkářské klání smiřických fotbalistů, kteří nastoupili proti fanouškům a zástupcům sponzorů. Fotbalisté prohrávají 1311:1410, ale hlavně plní cíl této akce – dokonale stmelit kolektiv.

Do soutěžního ročníku 1996/1997 přihlašujeme dvě družstva dospělých a nově také družstvo dorostenců, které tvoří Lukáš Rožnovský, Petr Stoklasa, Milan Stoklasa a Jan Veselka. Dorost nehraje klasickým zápasovým způsobem, ale turnajově.

Výsledky po podzimu: Smiřice A – 2. místo, Smiřice B – předposlední 9. místo, dorost 4. místo

V závěru roku nás postihla nemilá událost. Někdo vypnul čerpadla, v kotli bylo ještě naloženo, kotel praskl a shořel. Vyhoření kuželny zabránilo oplechování dveří.

Dorostenecké družstvo v sezóně 1996/1997 – zleva L. Rožnovský, M. Stoklasa, trenér B. Šmejda, P. Stoklasa, J. Veselka

1997

Na naší kuželně pořádáme okresní přebor dorostu na 100 HS. Jaroslav Hažva ml. byl vzhledem ke svým zkušenostem velkým favoritem, což do puntíku potvrdil a ukázal, že ve své kategorii nemá v okrese konkurenci. Jarda bezpečně zvítězil výkonem 377 před druhým P. Stoklasou (361), třetím J. Veselkou (356), čtvrtým L. Rožnovským (339) a pátým D. Hanzlíčkem (330). K naší velké radosti tak prvních 5 příček obsadili hráči KK Zálabák.

Jaroslav Hažva ml, se společně s Petrem Stoklasou kvalifikovali na oblastní přebor do Jičína. Zde 5. 4. 1997 Jaroslav Hažva ml. zvítězil! Získal tím právo postupu na mistrovství republiky, kde skončil na 15. místě.

Návštěvníci jednoho ze zápasů - Hanzlíček a Krepindl v r. 1997

Smiřice A se umístily na 1. místě tabulky a postoupily do vyšší soutěže! Nejlepší jednotlivci: Hažva J. ml. s prům. 402,4, Černilovský 386,77, Sukup 383,71, Hanzlíček 376,59 atd. Jak vidno, mládež se do mužstva dospělých adaptovala lehce.

Smiřice B skončily na 6. místě. Nejlepším jednotlivcem byl Bílek s prům. 367,2.

Dva naši mladí hráči Hažva J. ml. a D. Hanzlíček byli dokonce vysláni na okresní přebory dospělých do Hradce Králové. Zde si Jarda Hažva počínal z našich nejlépe, skočil na 8. místě výkonem 823 na 200 HS. Na 12. místě skončil P. Tobiška 774, 14. Sukup 765 a 16. Hanzlíček 738.

Po skončení soutěžního ročníku 1996/1997 k nám přecházejí hráči Tresoral Hradec Králové – S. Nosek, V. Novotný, O. Hornych, J. Machač, J. Pardubský, J. Gütler, F. Beránek, M. Šolc, J. Liška a P. Zeiner. Hráčská základna našeho oddílu se tak značně rozrostla. S hráči navíc přišly zkušenosti nejen hráčské, ale i organizační. Začaly jsme tedy sprádat plány na nové projekty a zejména obstarávat na ně finance.

Hráči, kteří přišli z Hradce Králové, společně tvoří náš nový B tým pro nadcházející sezónu.

V roce 1997 jsme svépomocí provedli plynovou přípojku na kuželnu. Projekt vypracoval člen našeho oddílu Martin Šolc, přípravné práce provedli předseda oddílu strojem HON-053 a členové Tobiška a Holeček. Samotné připojení provedla spol. VČP – p. Ladislav Obst. Za tuto přípojku jsme zaplatili z vlastních zdrojů 4800 Kč.

1998

Tento rok jsme provedli výměnu uhelného kotle za plynové ústřední topení. Výměnu provedl p. Jiří Fejgl z Rodova. Po této výměně již nedocházelo k zamrznání topení a nebylo již potřeba držet služby při velkých mrazech. Instalace kotle a další práce s tím spojené nás přišly na 24000 Kč.

1999

Automaty, které byly vyrobeny svépomocí v roce 1980, již dosluhovaly a byly čím dál častěji porouchané. V roce 1999 jsme je tedy vyměnily za modernější. Ty jsme koupili od kuželkářského klubu Chvalíkovice za 70000 Kč. Právě zde se nám vyplatily zkušenosti a konexe našich členů, kteří k nám v roce 1997 přestoupili z Hradce Králové. St. Nosek a M. Šolc zajistili půjčku na tyto automaty, kterou nám poskytla firma PRIDOS z Hradce Králové.

Téhož roku byla provedena nová fasáda na šatnách a celková výměna elektroinstalace a hlavního přívodního kabelu na kuželně. Kabel dodal Městský úřad

Smiřice a samotnou výměnu provedla f. MOSEV Hradec Králové. Tento projekt byl zrealizován za finančního přispění firem Chládek a Tintěra, SGJW a také OV ČSTV. Celá tato akce stála 130000 Kč.

2000

V roce 2000 bylo potřeba vyrovnat podlahu a náhozová prkna v rozběžišti. To jsme provedli svépomocí a z vlastních zdrojů jsme zaplatili 13000 Kč za materiál.

Rok **2000** byl zároveň dalším důležitým milníkem v dějinách našeho oddílu. Po 62 letech se díky JUDr. Sákrovi z Hradce Králové, Ing. Brožové a Městskému úřadu Smiřice podařilo **převést objekt kuželny z majetku Státních statků do vlastnictví kuželkářského klubu**. Od této chvíle už hospodaříme na svém.

V listopadu slavíme kulatiny Bohouše Šmejdy – oslavil 80 let.

2001

Rok 2001 byl nejen pro členy oddílu a hráče, ale i pro příležitostné návštěvníky naší kuželny neméně důležitý. Došlo totiž k vyčištění již nepoužívané studny, což nás přišlo na 17000 Kč a „Na lednici“ vznikla vodovodní přípojka, která byla zhotovena i pro kuželnu. Jak jinak než svépomocí jsme vybudovali koupelnu a splachovací záchod. **Poprvé v historii našeho oddílu je na kuželně tekoucí voda a po instalaci bojleru je tato voda i teplá!** Chemickým rozbořem navíc bylo zjištěno, že voda je pitná.

Pochvala za tuto akci patří nejen členům, kteří se podíleli na provedených pracích, ale i Václavu Novotnému, který nám daroval nautilu a Martinu Šolcovi, který dodal přívodní kabel.

Za pomoci Josefa Kábry byly zhotoveny nové světelné kříže (ukazatelé kuželek).

2002

Ani v roce 2002 jsme nezaháleli a provedli jsme vyčištění prostoru pod kaštany. Zároveň jsme se připravovali na opravu opěrné zdi, která nás čekala v dohledné době.

Uvnitř kuželny provádíme rekonstrukci náhozových prken a dorovnání podlahy. Stará náhozová prkna jsme vykopali, přičemž jsme zjistili, že jsme celou tu dobu kouleli vlastně do kopce. Stávající podlaha se musela zvednout o 3 cm. S pracemi nám vypomohla f. Bělka z Jaroměře.

V létě získáváme nového člena. Z Prahy přichází Emil Urban.

Družstvo B v letech 2001 – 2002

Vzadu zleva Šolc M., Novotný V., Prokop V., Nosek S., vpředu zleva Hažva J., Liška J., Gütler J.

2003

Na jaře pořádáme 1. ročník turnaje Sto do plných a doufáme, že se z něho stane tradice na dlouhá léta.

V roce 2003 byla opěrná zeď od nádraží zvýšena o 70 cm. Z černožické kotelny jsme navezli přibližně 20 kubíků škváry, na zdi jsme vyhotovili zábradlí a vydláždili jsme prostor mezi kuželnou a zábradlím. Vznikla tím pěkná terasa s výhledem na město. Všichni se těšili, až se budou moci usadit na novou verandu a tak účast na brigádách byla tentokrát poměrně vysoká.

V přední části jsme oplotili přístupovou část na kuželnu, postavili jsme vjezdová vrata a branku pro vchod. Branku a vrata nám poskytla f. Martin Baše ze Dvora Králové formou sponzorského daru. Od branky ke vchodu na kuželnu jsme zhotovili dlážděný chodník a před vchod byly za pomoci jeřábu AD-080 položeny panely. Dlaždice nám přenechal Městský úřad Smiřice a panely daroval závod Danisco Smiřice.

Automaty zakoupené v roce 1999 potřebovaly generální opravu. Pozvali jsme tedy p. Jakoubka z Jilemnice, který nám automaty za 16000 Kč opravil a seřídil. Částku jsme zaplatili z vlastních zdrojů. Zároveň jsme si pořídili dvě sady nových kuželek a nové dresy. Kuželky nám pomohl zaplatit MěÚ Smiřice, který nám na ně poskytl 16300 Kč. Nákup nových dresů zajistil St. Nosek a sponzorsky se na tom podílela firma SGJW.

Pro sezónu 2003/2004 máme snad nejširší hráčskou základnu v historii oddílu. Do soutěže dospělých přihlašujeme 4 mužstva:

A – Vč divize – Hornych, Nosek, Hanzlíček, Hažva M., Nedomlel, Frinta

B – Vč přebor sk. B - Šolc, Novotný, Prokop, Hažva J., Liška J., Gütler J., Machač

C – Vč soutěž sk. B – Tobiška, Burian, Janeček, Holeček, Urban, Mochan, Sukup, Háša

D – Vč soutěž sk. B – Hroneš, Chlebníček, Stoklasa P., Veselka A., Richtera, Sladký, Novotná

I mládež máme početnou. Na podzim 2003 přihlašujeme do mládežnických soutěží dokonce dvě družstva dorostu. Pod vedením J. Hažvy st. nás reprezentovali M. Kamenický, J. Hroneš, P. Chlebníčková, R. Chaloupková, Richtera L., Richtera R., Smetanová Z.

2004

V roce 2004 byla provedena přestavba kantýny. Kuželna byla prodloužena o stávající přístavek, čímž došlo ke zvětšení klubovny. Stavební práce provedla f. Oldřich Doležal z Náchoda. Z vlastních zdrojů jsme za ně zaplatili 20000 Kč, část pokryl sponzorský dar.

Pozemek za kuželnu směrem ke hřbitovu byl vyčištěn a bylo vytvořeno další příjemné prostředí, které můžeme využívat například k posezení u ohniště.

Na rozběžiště bylo položeno nové sportlino modré barvy.

Členská základna se opět rozrůstá. Daří se nám ke kuželkám přivádět naše kamarády a známé, včetně mládeže. Podle dostupných materiálů má náš oddíl v této době až neuvěřitelných 47 členů!

Bohužel, jeden z nás navždy odchází. Dne 10. 12. 2004 zemřel ve věku 57 let Michal Peštík.

2005

V roce **2005** se našemu oddílu naskytla jedinečná příležitost v podobě nákupu **moderních automatických stavěčů**. V tomto roce totiž v Náchodě probíhalo Mistrovství světa juniorů, a jelikož si náchodský klub na tuto velkolepou akci pořídil zbrusu nové automaty, dal našemu oddílu nabídku na odkoupení svých stávajících automatů. Nic ale není tak jednoduché, jak se na první pohled zdá. Pokud bychom automaty z Náchoda chtěli koupit, museli jsme sehnat 200 000 Kč, což byla pro náš oddíl závratná a nedostupná částka. Podařilo se však nemožné. Za finančního přispění Městského úřadu Smiřice, spol. Danisco Smiřice, SGJW Hradec Králové, TEROP Smiřice, f. Martin Baše ze Dvora Králové, Autooprava Škoda Jaroměř, A-Z pí. Zuzany Hudákové z Holohlav, TANEX Jaroměř a REGIS on-line Leona a Pavel Rouskovi ze Smiřic byly automaty naše! Dne 4. 6. 2005 byly automaty v Náchodě demontovány a převezeny do Smiřic. Přestavba automatů pak trvala přibližně měsíc. Celou akci jsme následně oslavili v rámci posezení se sponzory. Opékala se kýta, točilo se pivo, Zdeněk Runkas hrál na harmoniku, tančilo se.

Dne 30. 4. 2005 pořádáme tradiční Habaďuru, kterou vyhrává Václav Novotný výkonem 226. Při této příležitosti je vyznamenán Martin Kamenický jako nejlepší dorostenec sezony 2004/2005. Od oddílu dostává upomínkové dary.

Naše A mužstvo obsadilo v divizi vynikající 4. místo. Nejlepším jednotlivcem byl St. Nosek, který měl prům. 406,6. Za áčko nastupovali Hornych, Novotný, Prokop, Nosek, Hanzlíček, Nedomlel, Hažva M. Na soupisce byl stále také Radek Frinta, který

však nenastoupil k žádnému zápasu a po této sezoně u nás končí. Své účinkování v našem oddíle končí v létě 2005 i Aleš Nedomlel.

Slavnostní uvedení nových automatických stavěčů do provozu dne 27. 8. 2005 – čestné hody provedli zleva B. Šmejda, Z. Runkas a V. Prokop

2006

Oproti novým automatům jsme zjistili, že dopadliště pro kuželky a vracející se koule je nevyhovující. Bylo tedy potřeba je předělat a upravit. Tyto opravy zajistili Václav Prokop a Jaroslav Hažva st.

V tomto roce jsme dále upravili a vyrovnali odvodňovací žlab před kuželnou, aby voda při deštích lépe odtékala a nezůstávala v blízkosti zdi a my neměli starosti s vlhkostí budovy.

A týmu se jen tak tak podařilo udržet divizi, když obsadilo 9. a zároveň 1. nesestupové místo. Tým nastupoval nejčastěji ve složení Horných O., Hanzlíček D., Hroneš J., Novotný V., Prokop V., Hažva M. s vedoucím družstva Stanislavem Noskem. Nejlepším jednotlivcem byl M. Hažva s prům. 419,5.

Ani B týmu se příliš nedaří. Ve Vč přeboru skončilo na předposledním 11. místě a v soutěži se také se štěstím udrželo. Kostru týmu tvořili opět „hradečáci“ Šolc M., Beránek F., Pardubský J., Machač J., Zeiner P., a s nimi nastupovali Černilovský A., občas Janeček M. Nejlepším jednotlivcem byl J. Machač s prům. 405,6.

A aby toho nebylo málo, ani C tým hrající nejnižší soutěž nemohl být se svým účinkováním spokojen - obsadil 11. místo z 12 účastníků. Členové našeho céčka ale hrají spíš pro radost z pohybu a neměli také kam spadnout. Zde nastupovali Tobiška P., navrátilcec Holeček J., Urban E., Mochan J., Sukup L., Háša M., Novotná M., Richtera P., Sladký J. a nestor Bohoušek Šmejda. Mezi jednotlivci byl nejlepším P. Tobiška 397,7.

V listopadu 2006 slaví 80. narozeniny náš dlouholetý člen, později fanoušek a pro některé hráče „maskot“ Ruda Hanzlíček.

2007

I v tomto roce provádíme další stavební úpravy. Vybuodovali jsme chodník do zadní části kuželny ke kotelně a přistavěli jsme verandu před vchodem do kuželny. Zastřešení tohoto prostoru přivítali zejména kuřáci. Uvnitř kuželny jsme postavili nový sprchový kout a starý bojler na vodu jsme zaměnili za větší. Za přispění MěÚ Smiřice

(25000 Kč) jsme zaplatili opravu elektrické části automatů. Automaty, které sloužily řadu let v Náchodě, nás tak pozlobily už po třech letech užívání.

Jak je vidět, fungování sportovního a obzvlášť kuželkářského oddílu našeho formátu se neobejde bez pravidelných finančních injekcí od sponzorů. Na tomto místě je tedy potřeba poděkovat firmám a institucím, které náš oddíl v nedávných letech nemalou měrou podporovaly a přispěly tak k rozvoji kuželkářského sportu ve Smiřicích: Městský úřad Smiřice, Danisco Smiřice, SGJW Hradec Králové, TEROP Smiřice, f. Martin Baše ze Dvora Králové, Autooprava Škoda Jaroměř, A-Z pí. Zuzany Hudákové z Holohlav, TANEX Jaroměř, REGIS on-line Leona a Pavel Rouskovi ze Smiřic, PED-MED s. r. o. (MUDr. Jiří Jarolímek) ze Smiřic, f. Oldřich Doležal z Náchoda.

Všechny naše týmy nastupovaly v ustálených sestavách z minulých let, jen v C týmu se objevují nové tváře Roman Chlebníček a Roman Vrabec.

A tým měl tentokrát vydařenější sezónu a sestupovým starostem se vyhnul – v tabulce skončil na 8. místě. Nejlepším naším hráčem byl opět M. Hažva s prům. 434,2. Běčko obsadilo poslední 12. příčku ve VČ přeboru a se soutěží se muselo rozloučit. Mezi jednotlivci si nejlépe vedl M. Šolc s prům. 415,2. Cěčku se sezóna poměrně vydařila. Nakonec vyšplhalo na 6. místo ve VČ soutěži. Nejlepším jednotlivcem byl P. Tobiška s prům. 381,7.

Na konci sezony 2006/2007 končí svoji bohatou hráčskou kariéru Bohumír Šmejda. Aktivně hrál téměř do svých 87 let. Všechna čest!

V tomto roce s předstihem slavíme 70 let kuželek ve Smiřicích. U příležitosti tohoto kulatého výročí pořádáme různé soutěže a turnaje pro veřejnost. Za zmínku stojí pořádání turnaje pro žáky Základní školy Smiřice. Turnaje se zúčastnilo 24 žáků pod vedením učitele Karla Zemka. Vítězem tohoto turnaje se stal dvanáctiletý Radek Kratochvíl ze Smiřic.

Začalo se také tvořit kvalitní mládežnické družstvo, za které nastupovali Martin Ivan, Václav Šmída, Jiří Vokrál, Svoboda, Radek a Lukáš Richterovi. Ve VČ přeboru obsadili 5. místo.

Jaroslav Hažva st., předseda oddílu

Úspěchy i nezdary v osmé dekádě naší historie

2008

Z brigádních činností můžeme zmínit zhotovení a montáž ozdobných prken pod přístřeškem u vchodu na kuželnu. Před přístřeškem zároveň instalujeme odtokový žlab. Vzadu za kuželnu uklízíme a čistíme zde prostor pro vytvoření příjezdové cesty k terase. Mezi terasou a pozemkem p. Rakaše stavíme novou branku, aby nás jeho slepice na terase neobtěžovaly.

Uvnitř kuželny upravujeme podavač pro koule, dopadliště pro kuželky a koule, a přiděláváme nové mantinely. Mírně snižujeme usazovače kuželek („uklidňovače“) a magnetické snímače vyměňujeme za nové. Mezi chodbou a herním prostorem natrvalo uzavíráme dveře a v jejich prostoru zhotovujeme box pro počítač a administrativní pomůcky. Pořizujeme také novou výsledkovou tabuli. Dřevěný rám zhotovil Jaroslav Hažva st. za pomoci truhláře Jaroslava Chaloupky. Sklo dodal místní sklenář Tomáš Spurný.

Hrací prostor v roce 2008

Náš A tým končí v sezóně 2007/2008 ve VČ divizi na předposledním 11. místě znamenající sestup do přeboru. Nejlepším jednotlivcem je D. Hanzlíček s prům. 423,7. A jelikož se Běčku hned první rok po sestupu do VČ soutěže podařil návrat do přeboru, když VČ soutěž vyhrálo o skóre před týmem Josefova B, oba týmy si následující sezónu zahrají VČ přebor.

C tým hrající VČ soutěž obsadil 7. místo. Tým se už musel obejít bez našeho dlouholetého člena a úspěšného hráče Jirky Holečka, který ukončil aktivní kariéru. Přichází však čerstvá krev v podobě Radka Urgely.

Dorost, za který nastupovali zejména V. Šmída, T. Svoboda, M. Ivan a J. Vokřál obsadil skvělé 3. místo ve VČ přeboru dorostu.

Oddílovým přeborníkem pro tento rok se stal Oldřich Horných výkonem 433 poražených kuželek na 100 HS.

V listopadu 2008 se stávající předseda oddílu Jaroslav Hažva po dlouhé rozvaze rozhodl rezignovat na post předsedy a post pokladníka. Důvody, které ho k tomu vedly, byly zejména zdravotní problémy. Jeho působení v těchto funkcích tak končí k 31. 12. 2008. Jaroslav Hažva byl předsedou oddílu od roku 1996. Oddíl za jeho „vlády“ fungoval bezproblémově a na kuželně byl odveden velký kus práce.

Na den 12. 12. 2008 byla svolána valná hromada KK. Hlavním bodem jednání byla volba nového výkonného výboru a předsedy oddílu. Valnou hromadou bylo schváleno toto složení výkonného výboru:

Předseda: Roman Chlebníček

Jednatel: Stanislav Nosek

Pokladník: Martin Hažva

Hospodář: Aleš Černilovský

Členové: Jaroslav Hažva st., Václav Prokop, Jiří Sladký.

2009

V roce 2009 nás znovu čekalo mnoho práce na sportovišti, ale hlavně na kuželně.

V květnu jsme zorganizovali několik brigád, při kterých jsme uklidili interiér i okolí kuželny. Přerovnaly se skříně a stoly a vyházely se všechno nepotřebné

harampádí a papíry. Kdo ví, kolik materiálů užitečných k psaní této kroniky se tehdy vyhodilo. ☺ Byl také proveden úklid půdy, při kterém se podařilo vyčistit všechen její „obsah“ a připravit tak kuželnu na zateplení stropu.

Byl zhotoven a instalován nový pult pro ovládání kuželek.

Obě naše nejvyšší družstva A a B hrála Východočeský přebor a oproti zvyklostem každé v jiné skupině. Áčko (Nosek, Novotný, Hanzlíček, M. Hažva, Prokop, Hornych) obsadilo ve sk. A 7 místo, béčko (Černilovský, Kamenický, Zeiner, Šolc, Sukup, Pardubský, Machač, Beránek, Janeček a J. Hažva) 6. místo ve sk. B. Nejlepšími jednotlivci byli v A mužstvu D. Hanzlíček (426,8) a v B mužstvu M. Janeček (418,6).

C družstvo (Mochan, Richtera, Sladký, Tobiška, Urban, Urgela, Chlebníček, Novotná, Vrabec) hrající VČ soutěž obsadilo 8. místo. Zde byl nejlepším jednotlivcem K. Josef s prům. 415,9

Na konci sezóny 2008/2009 končí Pavel Tobiška aktivní kariéru.

Posledním zápasem této sezóny bylo završeno vítězné tažení družstva dorostu, které obsadilo 1. místo ve Východočeské divizi.

Přeborníkem oddílu pro rok 2009 se stal Martin Hažva výkonem 412 poražených kuželek na 100 HS.

Dne 26. 6. 2009 proběhl na kuželně v Solnici aktiv KKKS a PKKS, kde byl z rukou předsedy KKKS do rukou předsedy KK Zálabák Romana Chlebníčka předán pohár pro vítěze VČ divize dorostu.

V srpnu proběhlo taktéž na kuželně v Solnici školení rozhodčích. Za náš oddíl byli vysláni David Hanzlíček, Roman Chlebníček, Michal Janeček a Jiří Mochan.

Na podzim r. 2009 nás čekala nejvýznamnější událost nejen tohoto roku, ale dá se říci, že vůbec jedna z nejdůležitějších v celé historii oddílu.

Ještě pod vedením Jaroslava Hažvy byly v roce 2008 započaty přípravné fáze kompletní rekonstrukce kuželny. Na Ministerstvo financí ČR byla předložena žádost o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu, která by nám pokryla náklady na tuto rekonstrukci.

Již pod nově zvoleným vedením byly počátkem roku 2009 prováděny další přípravy k získání této dotace. Tato fáze obsahovala zpracování projektové

dokumentace a její předložení Ministerstvu financí. A po několikaměsíční práci na této dokumentaci byl kompletní svazek spisového materiálu předán na MF ČR.

Dotace ze státního rozpočtu byla ministerstvem uvolněna v polovině září.

Pro rekonstrukci drah byla ve výběrovém řízení vybrána firma Sdružení STAX, zastoupená p. Liborem Votavou. K realizaci zateplení stropu kuželny byla vybrána firma PERFECT CZ s. r. o.

Začala etapa plánování prací. Měsíc září byl ve znamení příprav a shánění podkladů a získávání zkušeností od kuželkářů z jiných kuželen.

Samotné práce na rekonstrukci kuželny byly započaty v polovině října 2009.

Nejprve bylo zapotřebí demontovat stávající elektronické zařízení, svod koulí, zásobník koulí a poté zabezpečit zbývající elektronickou část včetně ASK proti prachu a zanesení nečistot. Bylo také potřeba provést nezbytnou přípravu kuželny na stavební úpravy, tedy vybourat střední pás a boční „chodník“. Při bourání saduritu, středového pásu a bočního chodníku jsme se setkali s mnoha úskalími, zejména s kvalitním betonem, který vybudovali naši předkové skutečně pečlivě, a také se žulovými kameny, opukovým podložím a jinými „vychytávkami“

Bourací práce včetně odvozu suti a vyklizení kuželny trvaly 14 dní. Celkem bylo odvezeno přes 10 m³ suti. Na odvozu se sponzorsky podílela f. Palivo – Jaroslav Škoda. Po vyčištění prostoru kuželny od suti bylo nutné celou hrací plochu vyrovnat a vybetonovat. Na těchto pracích se podílela f. AGS Bohemiastav, která poskytla stavební materiál a jeho dovoz. Po vyschnutí betonových ploch následovalo položení izolace lepenkou SkloBit, kterou sponzorsky poskytla firma PERFECT CZ s. r. o.

Součástí rekonstrukce byla i výměna oken a zaldění starých a nepotřebných otvorů. Tuto akci finančně zastřešil Městský úřad Smiřice poskytnutím dotace 30 000 Kč. Práce provedla opět f. PERFECT CZ s. r. o. Celkem se jednalo o dvě plastová okna – jedno v herním prostoru kuželny a jedno v kantýně.

Zalděny byly dvě stará okna – jedno v kantýně a druhé v zadní části herního prostoru. Cílem tohoto opatření bylo omezit únik tepla a docílit celkového snížení nákladů na topení a zároveň tak přispět ke snížení ekologické zátěže. Součástí snížení nákladů na energie bylo i zmíněné zateplení stropu kuželny. To bylo zrealizováno položením tepelné izolace v prostoru půdy.

Vnitřní úpravy kuželny a přípravné fáze trvaly téměř do konce listopadu. V té době nastoupili pracovníci f. Sdružení STAX s. r. o., kteří provedli práce spojené s položením nového povrchu drah z plastových desek. Nejprve však bylo potřeba znivelizovat a položit dřevěný rošt, který má tvořit základ pro další vrstvy. Pod dráhy byly položeny další lisované desky a pod prostorem rozběžiště OSB desky.

Pracovalo se i v zadním prostoru kuželny, kde byly například vymontovány stávající ložiskové kříže, které byly nahrazeny novými odolnějšími deskami s vyznačenými „ložisky“ pro postavení kuželek.

Pracovníci f. Sdružení STAX dále pokračovali na pokládkách jednotlivých částí dráhy (rozběžiště, deskové dráhy, žlábký, koberce, větrací otvory, zásobník koulí atd.). Výsledkem jejich snažení je nová dvoudráha z plastových desek, která bude sloužit pro sportovní vyžití jak samotných kuželkářů, tak i zájemcům z řad široké veřejnosti, a to nejen smiřické.

Celkovou tvář nové kuželny ozdobila také netradiční malba v celém prostoru kuželny. Byly k ní zvoleny barvy modrá, světle žlutá a světle zelená. Za zmínku stojí dvě zdařilé vlny po obou bočních stěnách podél drah. Autorem těchto vln je Jaroslav Hažva ml.

Zrekonstruovaná dráha v r. 2009

Statistika rekonstrukce kuželny:

Celkové náklady: 614 546 Kč

Celkový počet odpracovaných hodin: 970

Nejvíce odpracovaných hodin:

Roman Chlebníček – 260 hodin

Václav Prokop – 170 hodin

Jaroslav Hažva – 150 hodin

Za zmínku stojí také brigádnický počin nejstaršího člena oddílu, devětaosmdesátiletého Bohumíra Šmejdy, který při této rekonstrukci odpracoval přes 50 hodin. Klobouk dolů!

Před soutěžní sezónou 2009/2010, bylo na svazu rozhodnuto o zavedení nejnižší soutěže čtyřčlenných družstev. Této možnosti se „chytlo“ několik našich hráčů a byla utvořena dvě družstva startující v soutěži „čtyřek“. Céčko (Háša, Horných, Nosek, Novotný, Prokop) skončilo v nově vytvořené soutěži na 3. místě s právem postupu do vyšší VČ soutěže. Děčko (Sladký, Chlebníček, Novotná, Richtera, Vrabc) se od začátku sezóny potýká se zdravotními trablemi a pracovní vytížeností některých hráčů a po třech odehraných kolech je nuceno odstoupit ze soutěže.

Jelikož někteří starší hráči odešli hrát „čtyřky“, museli jsme náš A tým okysličit a omladit. Nastupují nové tváře Jirka Vokřál, Jirka Mochan, Karel Josef a Radek Urgela.

Tak, jako při předchozích rekonstrukcích kuželny, tak i tato se odrazila ve sportovních výsledcích našich družstev. Všechna naše mužstva musela podzimní část sezóny 2009/2010 odehrát na venkovních kuželnách. A to se, zejména u A týmu a B týmu hrajících VČ přebor, projevilo na jejich celkovém umístění. B tým, hrající v ustálené sestavě, skončil po podzimu se ziskem 5 bodů na předposledním místě, A tým pak dokonce poslední se ziskem pouhých 2 bodů. Naším týmům se navíc nevyhnuly ani další potíže, když jsme vinou vlastních chyb a neznalostí kuželkářských předpisů v několika zápasech neoprávněně nasadili jako náhradníka nadějného

dorostence Václava Šmídu. Jednalo se o dva zápasy A týmu a jeden zápas B týmu. Jeho starty se tak musely anulovat. I když rozhodnutí STK nemělo vliv na výsledky těchto zápasů a pořadí mužstev v tabulce, značně jsme si tím pokazili celkové průměry družstev a přišli jsme o několik pomocných bodů.

Dne 27. 12. 2009 jsme se dočkali, od 15 hodin proběhlo slavnostní znovuotevření naší kuželny.

Předseda oddílu Ing. Roman Chlebniček za asistence Václava Prokopa přestřihuje pásku a slavnostně zahajuje provoz zrekonstruované dráhy.

Při této příležitosti pořádáme koulení pro veřejnost za účasti některých sponzorů a zástupců Města Smiřice. Z rukou předsedy byly některým dlouholetým a úspěšným členům oddílu předány „Pamětní listy KK Zálabák Smiřice“.

Před jarní částí sezóny, kterou máme odehrát celou doma, nemáme moc času na tréninky a sžití se s novými drahami. Ztráty na nesestupové příčky byly navíc po podzimu poměrně velké a dohnat se je nepodařilo. Běčko končí sezónu 2009/2010

předposlední se ziskem 15 bodů a áčko poslední se 13 body. Nejlepšími jednotlivci byli v A mužstvu D. Hanzlíček (420,4) a v B mužstvu F. Beránek (401,8).

Dorost (M. Ivan, Svoboda, Šmída, Prokopová, Bláha) hrající II. ligu dorostu sk. B skončilo na 6. místě.

Mužstvo A v ročníku 2009/2010

vzadu zleva: Urgela, Hanzlíček, Vokřál, vpředu zleva: Mochan, Hažva M., Josef

Mužstvo B v ročníku 2009/2010

vzadu zleva: Machač, Zeiner, Pardubský, vpředu zleva: Kamenický, Beránek, Šolc

2010

Pracovně náročný rok byl za námi a my se mohli zaměřit spíše na sportovní a společenské akce. S novými dráhami přichází i nový turnaj, a to ryze smiřická disciplína „Smiřická sokolská“. Prvním vítězem turnaje se stává Petr Holanec z České Třebové výkonem 1161. Zajímavostí jistě je, že Petr Holanec startoval na tomto turnaji dvakrát, přičemž obsadil i 2 místo za výkon 1117. Pro Petra musí být naše kuželna zřejmě jedna z nejoblíbenějších, protože v tomto roce ovládl i turnaj Sto do plných za výkon 618. Druhý skončil domácí David Hanzlíček výkonem 613.

Přeborníkem oddílu pro rok 2010 se stal Jiří Mochan výkonem 442 kuželek na 100 HS.

Jak už jsem zmínil, naše áčko bylo díky poslednímu místu v přeboru odsouzeno k sestupu do VČ soutěže. Díky šlechetnosti béčka, které skončilo v přeboru předposlední a zajistilo si setrvání v této soutěži, bylo už v létě jasné, že v přeboru zůstane áčko.

V létě je potřeba provést opravu střechy, která nás stojí 10 972 Kč. Opravu včetně klempířských prvků provedl Zdeněk Maščuch z Náchoda.

Dne 30. 8. 2010 uzavíráme kupní smlouvu s Pozemkovým fondem ČR týkající se vykoupení pozemku pod kuželnou a kolem ní za cenu 28 180 Kč. Cenu hradíme z poskytnuté dotace od Městského úřadu Smiřice.

Mužstvo C v ročníku 2009/2010

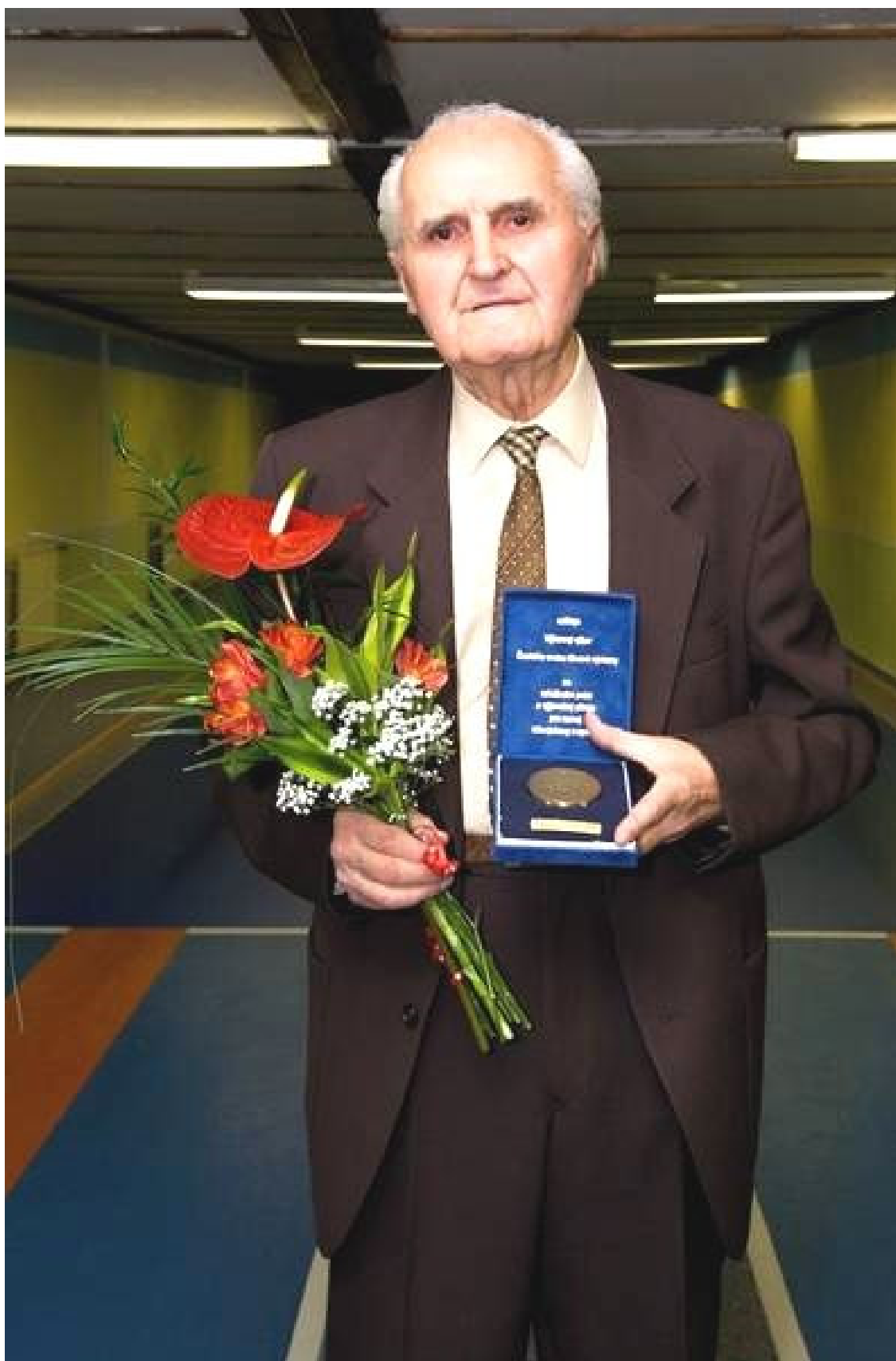
vzadu zleva: Nosek, Prokop, Novotný, Šmejda, vpředu zleva: Háša, Novotná, Chlebníček

V roce 2010 je pro soutěžní zápasy oživena kuželna v Hradci Králové, Malšovicích. Této možnosti využívá většina Hradečáků působící u nás (M. Šolc, F. Beránek, J. Machač, J. Pardubský, P. Zeiner) a odchází na přestup do Hradce. Trošku překvapivě s nimi odchází i náš odchovanec David Hanzlíček. Aby toho nebylo málo, Pavel Richtera a Jíří Sladký končí aktivní kariéru.

Do soutěží jsme tak přihlásili pouze dvě družstva dospělých - A tým do VČ přeboru a B tým do VČ soutěže. Áčko hraje převážně v sestavě M. Hažva, J. Vokřál,

M. Janeček, J. Mochan, K. Josef, R. Urgela a M. Kamenický, Běčko ve složení O. Horných, R. Chlebníček, S. Nosek, V. Novotný, V. Prokop.

V listopadu 2010 oslavil náš dlouholetý člen, vynikající sportovec, trenér a pracovník Bohumír Šmejda kulaté výročí 90 let. Akce to byla vskutku velkolepá a gratulantů se sešlo tolik, že oslava musela být rozložena na tři části. Populární Bohoušek tak své kulatiny oslavil postupně s členy Sokola Smiřice, s členy Klubu turistů a nakonec s kuželkáři KK Zálabák.

Oslavenec Bohumír Šmejda s pamětní medailí (13. 11. 2010)

2011

Na jaře pořádáme další tři turnaje. Stovka do plných dospěla do svého 8. ročníku a všem registrovaným hráčům vytřel zrak Petr Janák hrající soutěž neregistrovaných za DKV Trutnov. Vítězí výkonem 625 před Oldřichem Hornychem, který shodil 620. Ve Smiřické sokolské obhájil vítězství z předešlého roku Petr Holanec z České Třebové výkonem 1126 před Ladislavem Urbánkem, hrajícím soutěž neregistrovaných za tým Škoda Kvasiny, který shodil 1121.

Do roku 2011 jsme šli s plány na zateplení venkovní zdi kuželny. To se nám daří zrealizovat v létě. Materiál kupujeme u spol. Dektrade a. s., a samotného zateplení se ujímá Roman Vrabec. Materiál nás stojí 41 728 Kč. Od města dostáváme dva finanční příspěvky v celkové výši 35 000 Kč, zbytek doplácíme z vlastních zdrojů.

Obliba koulení mezi smiřickou veřejností roste, což dokazuje zvyšující se zájem o pronájmy kuželny i o účast na námi pořádaných turnajích. Již od roku 2003 pořádáme turnaj „Sto do plných“, který si vzhledem k jeho nenáročnosti oblíbilo i mnoho neregistrovaných hráčů. V roce 2010 jsme pak uspořádali 1. ročník turnaje „Smiřická sokolská“ – dílčí disciplíny námi tak oblíbené habaďury. Doufejme, že se z obou těchto turnajů stanou dlouholeté tradice a že na ně budou jezdit hráči z širokého okolí.

Starosti nám ovšem dělá ztenčující se členská základna, nad kterou si vzhledem k novým a padavým drahám láme hlavu ne jeden stávající člen.

Soutěžní sezónu 2010/2011 končíme bez větších úspěchů družstev i jednotlivců. Áčko končí na 6. místě ve VČ přeboru a béčko hrající VČ soutěž dosáhlo na 2. místo, ovšem bez větších ambic na postup.

Dorostenci V. Šmída, M. Ivan, T. Prokopová a O. Bláha také nedosáhli většího úspěchu ve VČ lize. Je však vidět, že hra je baví, což je pro budoucnost oddílu velice důležité.

Po roční pauze se na trůn oddílového přeborníka vrací Martin Hažva, který na 100 HS dosáhl výkonu 471 kuželek.

Na kuželně opět pořádáme tradiční společenské akce, které se těší čím dál větší oblibě hráčů a hlavně veřejnosti. Na jaře Habaďura a na sklonku roku Poslední koulení.

Dne 21. 6. 2011 uzavíráme dohodu s KK Dobruška týkající se splnění povinnosti startu dorostu v nadcházejícím soutěžním ročníku. Jelikož KK Dobruška není schopna tuto povinnost splnit z vlastních zdrojů a náš oddíl tuto povinnost nemá (nehrajeme divizi), „zapůjčujeme“ dorostenecké družstvo Dobrušce. Za tuto dohodu inkasujeme od KK Dobruška 3000 Kč. Jedná se ovšem pouze o administrativní záležitost, družstvo hraje nadále pod hlavičkou KK Zálabák. Vedoucím družstva je Jaroslav Hažva st.

Soutěžní sezónu 2011/2012 zahajujeme opět se dvěma mužstvy dospělých v takřka stejných sestavách. Do A týmu čím dál častěji nakukuje J. Hažva st., který se vrací po menších zdravotních potížích.

Na kuželně a v okolí probíhají v roce 2011 pouze drobné stavební úpravy a nejnnutnější opravy. Pracuje se zejména v kantýně a vzadu na terase, kde byl již dříve vykácen starý vzrostlý kaštan, který nám překážel.

2012

Na jaře se navždy loučíme s naším bývalým členem, později věrným fanouškem Rudou Hanzlíčkem. Zemřel 26. 4. 2012 ve věku 86 let.

Naše mužstva dospělých končí sezónu 2011/2012 opět bez větších úspěchů. Áčko končí ve VČ přeboru na 5. místě a béčko ve VČ soutěži na 4. místě. Nejlepším jednotlivcem A týmu byl Martin Hažva, který s průměrem 441,7 dokonce vyhrál tabulku jednotlivců celého přeboru. V B mužstvu byl nejlepším Václav Novotný s prům. 407.

Devátý ročník turnaje Sto do plných ovládli domácí Martin Hažva výkonem 632 před Martinem Kamenickým, kterému se podařilo shodit 628.

Vítězného hattricku ve Smiřické sokolské dosáhl Petr Holanec z České Třebové. Po vítězstvích v uplynulých dvou turnajích dosahuje na nejvyšší příčku i ve 3. ročníku, když tentokrát dosáhl na metu 1120. Na druhém místě končí domácí Václav Prokop výkonem 1107.

Naše A mužstvo v ročníku 2011/2012 – vzadu zleva: Kamenický, Urgela, Hažva M., Josef, Janeček, vpředu zleva: Hažva J., Mochan

Po sezóně odchází v té době dvojnásobný přeborník oddílu Martin Hažva na hostování do ligových Hořic a Michal Janeček na přestup do Hradce Králové. M. Hažva sice zůstává přidruženým členem KK Zálabák, ale pro mistrovské zápasy jsme opět citelně oslabeni.

Obrovského úspěchu dosáhli naši dorostenci, a to hned trojnásobného. Mužstvo ve složení Martin Ivan, Filip Ivan a Václav Šmída nejprve vyhrálo Východočeský přebor dorostu. Na jaře 2012 pak byl vypsán Východočeský pohár dorostu – jednotlivců („O putovní pohár předsedy KKKS Hradec Králové“), který vyhrál Martin Ivan, jeho bratr Filip skončil na 3. místě a Václav Šmída na místě 7.!

V následném krajském mistrovství jednotlivců se pak naše mládež umístila takto: Filip Ivan – 2. místo v kategorii žáci, Václav Šmída – 3. místo v kat. dorost a Martin Ivan 6. místo, taktéž v kat. dorost. Václav Šmída si tímto 3. místem vybojoval postup na Mistrovství České republiky v dorostu. Už toto byl skvělý výsledek, ale Vašek nám udělal radost ještě větší. Dne 3. 7. 2012 odcestoval Václav i se svým

trenérem J. Hažvou st. na Mistrovství ČR do Vracova. Zde nejprve obsadil 5. místo v disciplíně 120 HS výkonem 541 sražených kuželek, čímž se kvalifikoval mezi 16 nejlepších. V dalších kolech, již hraných v disciplíně „sprint“ systémem k. o., došel přes čtyři soupeře až k 1. místu a titulu MISTR České republiky!

Václav Šmída s pohárem pro mistra ČR dorostu

Naše mladé naděje nám (nejen v tomto roce) svými výsledky a skvělou reprezentací klubu udělaly obrovskou radost.

Přeborníkem oddílu pro rok 2012 se stal Stanislav Nosek výkonem 451 poražených kuželek v disciplíně 100 HS.

V létě slavíme troje kulatiny. Jirka Mochan slaví 50, Olda Horných 60 a Ladislav Žampa 70 let.

V tomto roce začínáme pořádat další dva turnaje, a to netradiční „Sto naruby“ a „100 HS jednotlivců“. Hned úvodní ročník ukázal, že i tyto turnaje, stejně jako

„Smiřická sokolská“ a „Sto do plných“, by se mohly těšit velké oblibě registrovaných i neregistrovaných hráčů.

V několika srpnových dnech probíhá na kuželně brigáda, při které je provedena kompletní přestavba zadní zdi za stavěči včetně pravého koutu vedle dráhy č. 2, kde je poškozen základ. Materiál poskytl Městský úřad Smiřice.

Úspěch našich dorostenců měl logického vyústění hned v nadcházející soutěžní sezóně 2012/2013, kdy se všichni tři jmenovaní začali rychle začleňovat do mužstev dospělých. Martin Ivan a Václav Šmída na podzim naskakují rovnýma nohama do A týmu, mladší Filip Ivan se zařazuje po bok R. Chlebníčka, O. Hornycha a Z. Hornychové do nově utvořeného C týmu hrajícího VČ soutěž čtyřčlenných družstev.

Jak tento rok smutně začal, tak smutně i končí. Dne 5. 11. 2012 zemřel ve věku nedožitých 92 let autor 1. kapitoly naší kroniky Zdeněk Runkas. Odmala aktivní sportovec, nadšený člen TJ Sokol Smiřice, bývalý házenkář, tenista a kuželkář, a také obětavý funkcionář.

2013

V lednu pořádáme na naší kuželně okresní přebor jednotlivců – mužů, v disciplíně 2x100 HS. Přeborníkem se stal náš odchovanec David Hanzlíček v barvách Hradce Králové výkonem 899 kuželek, o kuželku před domácím Martinem Kamenickým.

A tým opět nedosahuje na vytoužený postup do divize a v přeboru končí na 5. místě. Nejlepším jednotlivcem je M. Ivan s prům. 414,1.

B mužstvo ve shodné sestavě s předchozí sezónou končí ve VČ soutěži sk. B na 4. místě. Nejlepším jednotlivcem byl opět V. Novotný s prům. 416,8.

C tým končí ve VČ soutěži beznadějně poslední. Nejlepším jednotlivcem je O. Hornych (398,2).

V dorostu sbíráme další úspěchy. Tereza Prokopová obsadila 2. místo ve VČ poháru dorostenek a Filip Ivan 2. místo ve VČ poháru dorostenců.

Turnaj Sto do plných dospěl do svého jubilejního 10. ročníku. Vítězem se stává Miroslav Šulc ze Dvora Králové výkonem 619, o 7 kuželek před Pavlem Řehákem

z Josefova. V 4. ročníku Smiřické sokolské vítězí domácí Martin Ivan výkonem 1136, na 2. místě končí taktéž domácí Václav Prokop výkonem 1114.

V termínu 13. – 17. května pořádáme ve spolupráci s MěÚ Smiřice charitativní turnaj. V anketě na webových stránkách oddílu bylo odhlasováno, že výtěžek z této akce poputuje Svazu tělesně postižených ČR, místní organizaci Smiřice.

Dne 8. 7. 2013 se koná oddílová schůze, na které je voleno nové složení výboru, neboť stávající předseda R. Chlebníček a pokladník L. Reichová se rozhodli ukončit tuto činnost. Novým předsedou oddílu se k 1. 8. 2013 stává Karel Josef, pokladníkem Martin Hažva.

V září 2013 pořizujeme z Rakouska nové žluté kuželky Vollmer Tornado Plus v celkové hodnotě 13 320 Kč. Cenu hradíme z vlastních zdrojů.

Na další schůzi výboru konané dne 11. 11. 2013 bylo odhlasováno, že každý člen oddílu je povinen každoročně odpracovat 25 brigádnických hodin a za každou neodpracovanou hodinu je každý člen povinen zaplatit pokutu ve výši 50 Kč. Evidenci povedou vedoucí družstev. Bude se zamykat prostor kantýny, kam budou mít nově přístup pouze kantýnští jednotlivých družstev.

Po odchodu dvou zkušených hráčů M. Janečka a M. Hažvy tedy v sezóně 2013/2014 spoléháme hlavně na naši úspěšnou a talentovanou mládež. Martin Ivan a Vašek Šmída se stávají stěžejními hráči A týmu a společně s dalším nedávným dorostencem Jirkou Vokřálem a dalšími členy mužstva M. Kamenickým, J. Mochanem a R. Urgelou se poperou o vysněný postup do divize. S věkovým průměrem 33 let máme zdaleka nejmladší tým ve VČ přeboru.

Dne 7. listopadu 2013 pořádáme oslavu 93. narozenin Bohumíra Šmejdy a kulatých 60 Jaroslava Hažvy st.

Oslava narozenin J. Hažvy a B. Šmejdy

*vzadu zleva Koutník, Novotná, Prokop, Vrabc, Hažvová, Hornych, Hornychová, Hažva,
Žampa, Šmejda, Cvikel, Nosek
vpředu zleva Šubjak, Novotný, Kamenický*

2014

Postupu do divize jsme se nakonec nedočkali, áčko končí v přeboru na 2. místě o 7 bodů za týmem Hylvát. Nejlepším jednotlivcem mužstva je V. Šmída s prům. 438,7. Běčko vyhrálo VČ soutěž a vysloužilo si právo postupu do přeboru. Céčko ve stejné soutěži jako běčko obsadilo 7. místo.

Dobří holubi se vracejí, dalo by se říci. Po soutěžní sezóně 2013/2014 se z Hradce Králové vrací David Hanzlíček a Michal Janeček. Do Hradce Králové naopak odchází nadějný Filip Ivan.

V létě pobíhá zásadní rekonstrukce elektroniky Vollmer, jsou namontovány nové panely, tabla, totalizátory, stůl pro ovládací panely, tiskárny, je instalován program na spuštění hry přes počítač. To vše od spol. SCI s. r. o. z Vyskytné nad

Jihlavou za 169 113 Kč. Na tuto rekonstrukci využíváme dotaci města ve výši 150 000 Kč. Zbytek vynakládáme z vlastních zdrojů. Dále rekonstruujeme mantinely, na které připevňujeme nové gummy. To nás stojí 5 261 Kč.

Do sezóny 2014/2016 jde A mužstvo opět do VČ přeboru, kam jej doprovází i B mužstvo jako vítěz VČ soutěže. C mužstvo je přihlášeno do nejnižší VČ soutěže, kde hrají čtyřčlenná družstva.

V této sezóně nemáme žádného zástupce v soutěžích dorostu.

V létě 2014 pořádáme 1. ročník turnaje „100 HS dvojic“. Celkem tedy pořádáme již 5 turnajů ročně, což nám při průměrné účasti 40 až 50 hráčů na každém turnaji pomáhá k propagaci oddílu a také značně vylepšuje naši ekonomickou situaci.

Není v mých silách zaznamenat každý rekord naší kuželny, zejména na starých drahách. O těch „novodobých“ je však mou povinností se zmínit. Dne 27. 8. 2014 padl nový rekord naší kuželny na 100 HS, který stanovil náš odchovanec Jaroslav Hažva ml., toho času v barvách německého SKC Stafelstein, na neuvěřitelných 571 (332+239).

Dne 13. 11. 2014 přivítalo naše béčko ve VČ přeboru tým SK Solnice A. V tomto zápase padl prozatím absolutní rekord družstva na 6x100 HS. Hostům se podařilo shodit 2906 kuželek.

2015

Na valné hromadě oddílu konané dne 14. 4. 2015 jsme odhlasovali nové stanovy klubu tak, aby byly v souladu s novým občanským zákoníkem.

Naše A mužstvo bojuje do posledního zápasu o vytoužený postup do divize. Do posledního zápasu jde s jednobodovou ztrátou na tým Českého Meziříčí, avšak zajíždí na neoblíbenou dráhu do Rychnova nad Kněžnou. Zde áčko prohrává o 8 kuželek 6:10 a je po nadějích. Béčko končí v přeboru na 8. místě. Nelepším jednotlivcem áčka je D. Hanzlíček s průměrem 432,1 kuželek, nejlepším hráčem béčka je M. Janeček s prům. 418,9.

Na konci sezóny 2014/2015 dávají členové C mužstva Roman Chlebníček, Olda Horných a Zlata Hornýchová najevo svoji nespokojenost s fungováním oddílu.

Po krátké debatě předkládají vyplněné přestupní lístky a stvrzují tím svůj odchod do Hradce Králové.

Dne 3. 7. 2015 slaví na kuželně Václav Prokop 75 let. Darem dostává tradiční dres s číslem 75.

*Z oslavy narozenin V. Prokopa - 3. 7. 2015 - zleva Roman Vrabec, Václav Prokop,
Jaroslav Hažva, Stanislav Nosek*

I přes odchod členů C mužstva do Hradce Králové přihlašujeme do sezóny 2015/2016 opět tři mužstva - A a B do přeboru, C do VČ soutěže. M. Janeček byl přerážen z B mužstva na soupisku A mužstva.

Do nové sezóny vstupujeme v nových světle modrých dresech zn. LEGEA, na které nám finančně přispěla f. DuPont ze Smiřic. Tak snad přinesou štěstí...

2016

Po třech letech opět pořádáme Okresní přebor mužů hraných na 2x100 HS. Vítězem se stal David Hanzlíček skvělým výkonem 1007. Další z našich – na 4. místě Jiří Mochan 909, 5. byl Martin Kamenický 908. Bohužel, David však nevyužívá práva postupu na krajské přebory a do Rychnova nad Kněžnou nejede.

Dne 21. 1. 2016 jsme v rámci VČ přeboru sehráli derby mezi týmy B a A, které skončilo výsledkem 6:10. Áčko, ač jako hostující tým, v tomto zápase stanovilo rekord kuželný na 6x100 HS za domácí na 2872 kuželek. Tohoto rekordu dosáhlo A mužstvo v sestavě Janeček M., Urgela R., Hanzlíček D., Ivan F., Mochan J., Kamenický M.

Na závěr sezóny se pak áčku podařilo VČ přebor sk. B vyhrát a po 8 letech vrátit do Smiřic VČ divizi!

Duben 2016 - je to doma!!! „A“ mužstvo slaví postup do divize.

*Vzadu zleva Ivan M., Josef K., Hanzlíček D., Urgela R., sedící zleva Kamenický M., Mochan J.
(na fotografii chybí další členové mužstva Janeček M. a Vokřál J.)*

Běčko končí v přeboru předposlední a nesestupuje. Nejlepšími jednotlivci byli v A mužstvu D. Hanzlíček (prům. 441,3) a v B mužstvu V. Novotný (421,5).

Bohužel, ne všechny chvíle jsou radostné. V srpnu se loučíme s naším bývalým členem a dlouholetým hráčem Pavlem Tobiškou, který nás navždy opustil ve věku 61 let.

Na schůzi výkonného výboru dne 22. 4. bylo odhlasováno, že jediným provozovatelem kantýny pro všechna družstva i akce pro veřejnost bude od září 2016 Roman Vrabec. Podmínkou je, že zisk z kantýny bude prioritně sloužit k úhradě cestovních nákladů na mistrovské zápasy.

Na další schůzi 30. 5. je schválen přestup doposud hostujícího Filipa Ivana do Hradce Králové. Přestupní částka je dohodnuta na 7 tis. Kč. Filip Ivan však nadále zůstává přidruženým členem KK Zálabák. Byly také schváleny soupisky našich mužstev pro sezónu 2016/2017. Karel Josef a Jiří Vokřál zůstali mimo soupisku.

K aktivnímu působení v našem oddílu se po letech vrací Aleš Černilovský, Emil Urban a Luděk Sukup, objevuje se Petr Šubjak.

Na podzim dokončujeme terasu – podlaha, stoly, židle, osvětlení, kamna. Stoly, židle a kamna věnuje klubu Václav Novotný. Zbytek pořizujeme na vlastní náklady.

Nová terasa na východní straně kuželny

Od září 2016 pořádáme turnaj pro žáky Základní školy Smiřice, který se bude hrát až do jara 2017. Slibujeme si od toho větší zájem mládeže o kuželkářský sport a potenciální rozšíření naší členské základny z řad mládeže.

Na podzim přihlašujeme do soutěží tři družstva dospělých. Daří se nám také sestavit družstvo dorostu, což je důležité, resp. nutné pro start A mužstva v divizi. Zde nastupují Knapová Anděla, Paliarik Vít, Jermann Ondřej, Kyslík Václav a Prchlíková Beata. Vedoucím družstva dorostu je Václav Prokop.

Áčko vstupuje do divize ve stabilizované sestavě. Běčko nastupuje do podzimu s několika málo změnami. Posílil jej již zmíněný Luděk Sukup a takřka od začátku sezóny nastupují také Karel Josef a Jirka Vokřál, kteří před sezónou nefigurovali na soupiskách. Do nově vytvořeného C mužstva přechází Stanislav Nosek s nestárnoucím Václavem Prokopem. Po jejich boku nastupují nováček Aleš Kovář a navrátilci A. Černilovský a E. Urban.

Áčku se vstup do divize vydařil. Podzim končí se ziskem 12 bodů na 10 místě s desetibodovým náskokem na poslední Hradec Králové.

I běčko si vede dobře. Přezimuje na 3. místě se ztrátou dvou bodů na vedoucí Dobrušku A. To je po předposlední příčce z jara nečekaná a příjemná změna. Obě mužstva ale musí mít na paměti, že zajíci se počítají až po honu. Bude nutné v nastoleném trendu pokračovat, snažit se tyto příčky udržet nebo v lepším případě vylepšit.

C mužstvo doplácí na nezkušenost a nesehranost některých hráčů a ve VČ soutěži je poslední.

V zimě rozšiřujeme naši členskou a hlavně hráčskou základnu. Přichází noví členové Pavel Šido a Martin Matějček a po několika letech se vrací Jiří Hroneš. Všichni tři prozatím nejsou zařazeni na soupisky.

Na závěr roku, 30. 12. pořádáme tradiční Poslední koulení pro veřejnost, při které vítáme mnoho starých známých tváří. Opět se schází plná kuželna.

2017

Ve dnech 2. – 3. 1. 2017 hrajeme Oddílový přebor. Vítězem se stává Jiří Mochan výkonem 472, o kuželku před Davidem Hanzlíčkem. Ani jeden z nich však týden poté nejede na Okresní přebor do Třebechovic. Zde máme zastoupení pouze čtyř hráčů a nejlépe skončil Martin Kamenický, který v poměrně silné konkurenci, hlavně domácích Třebechováků, obsadil 3. místo. Tím si zajistil právo postupu na Krajský přebor, který se konal 28. 1. 2017 v Hradci Králové. Tam už Martin neuspěl a do finálové dvanáctky nepostoupil.

leden 2017

Pro jarní část sezóny 2016/2017 se soupisky družstev nemění. Hned v úvodních jarních kolech však za C mužstvo nastupují noví členové M. Matějček, P. Šido a J. Hroneš. Hned v úvodu jejich účinkování je vidět, že by pro náš oddíl mohli být přínosem a C mužstvo by pro ně nemuselo být poslední metou v jejich kariéře.

Další novou tvář našeho oddílu je Ladislav Rolc, který však na jaře nezasahuje do mistrovských utkání, neboť dává přednost lize neregistrovaných. Tak snad na podzim... ☺

V březnu nás postihly potíže s vodou. Už to vypadalo, že budeme muset kopat novou studnu, ale nakonec se ukázalo, že problém je v průchodnosti trubek. Při montáži spojů trubek byla totiž zatavena část profilu a k neprůchodnosti trubek tak stačila jen malá nečistota.

V dubnu končí VČ soutěže a pro naše mužstva končí v celku pozitivně. Hlavně tedy pro áčko, které již několik kol před koncem ročníku splnilo svůj úkol, kterým byla záchrana. Nakonec končí na skvělém 6. místě, 10 bodů za vítězným týmem Hořic B. Naše béčko po úspěšném podzimu na jaře značně polevilo, získalo jen 3 body a ve VČ přeboru končí na 7. místě, o 9 bodů před poslední Dobruškou B. Céčko skončilo po základní části VČ soutěže na posledním 8. místě. V nadstavbové části pak ze sedmi mužstev obsadilo 5. příčku.

Pouhý den po posledním mistrovském zápase pořádáme tradiční Habaďuru. Na ní se tentokrát schází pouze hrstka našich hráčů a několik jedinců z řad veřejnosti.

Na úterý 25. 4. 2017 je svolána Valná hromada klubu. Schází se sice pouze 12 členů, ale i tak je tento počet usnášeníschopný. Na úvod VH předkládá pokladník Martin Hažva zprávu o hospodaření oddílu v roce 2016. Poté podávají vedoucí jednotlivých mužstev své zprávy o účinkování týmů v uplynulé sezóně. David Hanzlíček za A tým uvedl, že sezóna byla velice úspěšná. Jak již bylo uvedeno, áčko po návratu do divize skončilo na 7. místě, což je pro náš mladý tým velkým úspěchem. Mužstvo bylo úspěšné hlavně na domácích drahách, kde pouze jednou okusilo hořkost porážky. Nejlepším jednotlivcem byl Michal Janeček s prům. rovných 448 kuželek. Jaroslav Hažva, vedoucí B týmu, s trochou nadsázky uvedl, že mužstvo doplatilo na jeho zdravotní indispozici a následnou jarní absenci v zápasech, neboť bez jeho účasti prakticky nedokázalo vyhrát. I tak můžeme jeho umístění hodnotit pozitivně. Nejlepším jednotlivcem byl Jiří Vokřál s prům. 432,1.

Hlavním bodem VH je rekonstrukce sprchového koutu a WC zařízení. Z úst prezidenta klubu Karla Josefa se dozvídáme příjemnou zprávu, která přišla z Městského úřadu. Zastupitelstvo totiž schválilo naši žádost a pro klub schválila dotaci ve výši 140 tis. Kč. Rekonstrukce tedy může začít. Nebude to lehká práce, každý bude muset přiložit ruku k dílu.

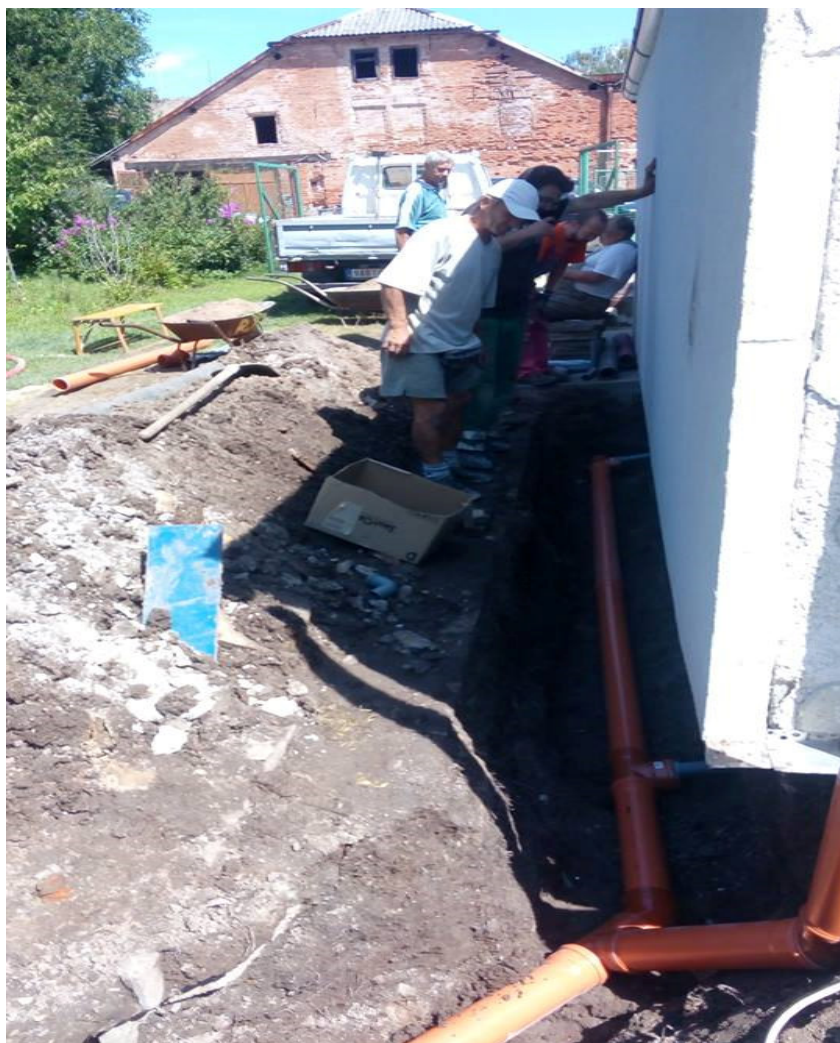
Ještě než však začneme s přestavbou, rozjíždíme naše tradiční turnaje. Na úvod startuje již 16. ročník Stovky do plných, kterou ovládl domácí David Hanzlíček vyrovnáním rekordu turnaje 674. Na 2. místě končí Jan Adamů z SKK Náchod výkonem 646.

Následuje 7. ročník Smiřické sokolské. I tento turnaj ovládl domácí hráč a opět se rozhodovalo v posledních hodinách turnaje. Vítězem se nakonec stává Jaroslav Hažva výkonem 1143 před dlouho vedoucím Davidem Stárou z SKK Náchod, který dosáhl na 1139 bodů. Jen o kuželku pozadu pak skončil třetí Jirka Mochan.

Na závěr jara pořádáme 6. ročník turnaje Sto naruby. Vítězem se stal náš Michal Janeček výkonem 507, před druhým Jiřím Rejlem ze Dvora Králové (501) a třetím Ladislavem Rolcem (486), stále ještě startujícím za Tespo Hořice. Jak vidno, všechny jarní turnaje byly pro KK Zálabák velice úspěšné.

Ihned po skončení jarních turnajů se pouštíme do rekonstrukce šaten, záchodů, sprch a chodby. Musíme se však rozhodnout, jakým způsobem přestavbu provedeme. Ve hře jsou dvě varianty. Ponechat stávající šatny a k nim přistavět nové sociální zařízení nebo zrekonstruovat ty staré. Vítězí na první pohled jednodušší a levnější varianta č. 2. I tak nás čeká mnoho práce, a jak se později ukázalo, ani tato varianta není zrovna levná. Dotace poskytnutá Městským úřadem nám na přestavbu nestačí a musíme tak odhlasovat jsme mimořádný příspěvek 1000 Kč na člena. Výsledkem je nové sociální zařízení, chodba a šatny, přičemž každá z nich má vlastní sprchu.

Odpracované hodiny jsme tentokrát neevidovali, ale účast na brigádách se nesla ve stejném duchu, jako všechny předchozí, tedy v několika málo lidech. Jednoznačně nejvíce odpracoval Roman Vrabec, který v závěru rekonstrukce, kdy do prvního mistrovského zápasu zbývaly doslova hodiny, na kuželně i spal. Z dalších můžeme jmenovat J. Hažvu st., M. Hažvu, Janečka, Prokopa,...

*Montáž odpadu – správný sklon trubek kontrolují zleva Prokop, Vrabc, Janeček, Kovář,
Urban (srpen 2017)*

Podlaha na chodbě a v šatnách ještě nestihla zaschnout a už pořádáme 4. ročník turnaje Smiřická stovka dvojic. I zde byli vidět naši hráči, příp. odchovanci. Vítěznou dvojici tvoří Jaroslav Hažva ml. a Václav Smída, kteří dosáhli na metu 993 kuželek, na 2. místě skončila dvojice Martin Hažva/Jaroslav Hažva st. (957) a na 3. místě třebechovická dvojice Robert Petera/Oldřich Motyčka (954).

Do nové sezóny 2017/2018 vstupujeme se třemi mužstvy dospělých v nezměněných sestavách a jedním družstvem dorostu. Opět se nám nedaří přemluvit Láďu Rolce k tomu, aby hrál soutěžní utkání za KK Zálabák.

V průběhu podzimní části přiděláváme v hledišti miniaturní tribunku se šesti místy k sezení. Fandění tak bude zase o něco větší.

Áčku se podzim v divizi vydařil náramně, když obsadilo 3. místo a krom domácích zápasů dokázalo vyhrát i na takových kuželnách jako jsou Rychnov či Vysoké Mýto. Ostatním družstvům se už tolik nedaří. Béčko i céčko se potýká s personálními potížemi a obsazují místa ve spodku tabulek svých soutěží. Tak snad bude na jaře lépe.

Je vidět, že hráči k nám jezdí rádi, i když často odjíždí s prázdnou. Kuželnu a zejména dráhy se nám podařilo vyšperkovat a pětistovkama se to jen hemží jak při zápasech, tak i při turnajích. Pokud se podíváme na tabulku rekordů naší kuželny, můžeme vidět, že poslední hráč TOP 10 momentálně setrvává na metě 524 kuželek. Právem se o naší kuželně hovoří jako o nejhezčí dvoudráze ve Východních Čechách.

Před Vánoci pořádáme 6. ročník turnaje Sto HS jednotlivců, který tradičně ovládli odchovanci našeho oddílu. Vítězem se stal Jaroslav Hažva ml. výkonem 524, na druhém místě skončil Martin Hažva výkonem 505 a na třetím místě Václav Šmída 499.

Na konci roku 30. 12. 2017 se scházíme k tradičnímu Poslednímu koulení a kuželna opět praská ve švech. Jen k Habaďuře nastupuje 37 hráčů a několik nehrajících ještě přihlíží.

Nová tribuna v hledišti (říjen 2017)

2018

Scházíme se hned z kraje roku, protože už 2. 1. 2018 pořádáme Oddílový přebor. Ten po roční přestávce ovládl David Hanzlíček, výkonem 478, o 8 kuželek před druhým Michalem Janečkem.

V sobotu 6. 1. 2018 máme tu čest přivítat nejlepší borce okresu při Okresních přeborech mužů 2018 hraném již tradičně dvoukolově. Sešlo se tentokrát 15 hráčů a nejlepších 8 z kvalifikace si zahrálo finále. Domácí kuželny využívají hlavně David Hanzlíček, kterému se potřetí v životě podařilo zvítězit, tentokrát za výkon 965, a Martinu Kamenickému, který obsadil za výkon 946 třetí místo. Oba dva se tím kvalifikovali na Krajský přebor.

Okresní přebor se ale týkal i dalších našich hráčů. V Hradci Králové startovali senioři, kde 4. místo obsadil Karel Josef a kvalifikoval se tím na Krajský přebor. Stejný úspěch se podařil i Luděku Sukupovi v kategorii veteránů.

Krajské přebory byly na programu o víkendu 27. - 28.1.2018. Mužům patřila kuželna v Hořicích a oba naši zástupci zde v silné konkurenci 24 vesměs ligových hráčů uspěli. David Hanzlíček obsadil po výkonu 591 v kvalifikaci 7. místo a Martin Kamenický po výkonu 579 poslední postupové 12. místo. Ve finále podali naši opět kvalitní výkony. David Hanzlíček 570 a v součtu 1161 obsadil konečné 9. místo. Martin Kamenický shodil ve finále 547 a v součtu 1126 obsadil konečné 11. místo.

Na KMJ mužů v Hořicích startovali i naši odchovanci bratři Hažvové. Jarda celkovým výkonem 1196 dosáhl na celkové 2. místo a Martin součtem 1186 obsadil 4. místo. Oba se tak kvalifikovali na květnové Mistrovství ČR.

Senioři putovali na Krajský přebor do Náchoda, kde startovali v disciplíně 1x120 HS. Karel Josef zde obsadil 19. místo po výkonu 503.

Veteráni se představili v Jičíně, taktéž v disciplíně 1x120 HS. Luděk Sukup shodil rovných 500 a obsadil stejně jako Karel v Náchodě 19. místo. Za zmínku jistě stojí celkové vítězství smiřického Josefa Rynta startujícího za SKK Třebechovice. Tomu se podařilo shodit 563 kuželek.

Své zastoupení na KMJ jsme měli i v mládežnických kategoriích. V kategorii dorostenců se ve Vrchlabí v disciplíně 120 HS představil David Lukášek, který po výkonu 406 obsadil 18. místo. Dorostenka Beáta Prchlíková startovala v Trutnově také

v disciplíně 120 HS. Po výkonu 347 obsadila 11. místo. Nejlépe si vedl Vít Paliarik v kategorii žáků. V Jičíně v disciplíně 100 HS dosáhl na 6. místo po výkonu 390.

Všem jmenovaným děkujeme za reprezentaci našeho oddílu.

Zároveň s krajskými přebory řešíme i jednu nepříjemnou záležitost. Na kuželně dochází k poruše elektrického kabelu a kuželna je tím pádem bez proudu. Kabel se musí vyměnit, což nás stojí 9500 Kč.

Přes to, že na kuželně ještě zbývá dodělat např. obklady ve sprchách nebo prostor před vchodovými dveřmi, začínáme budovat venkovní terasu v zadní části kuželny. Na oslavě 80. let oddílu tak možná budeme sedět i na terase.

Při dokončení této kroniky ještě není rozhodnuto o konečném umístění našich mužstev v soutěžích. Dohráno má pouze céčko, které dokončilo sezónu s vypětím všech sil, neboť v závěru se potýkalo s nedostatkem hráčů. Skutečnost, že céčko nepostoupilo do nadstavby soutěže a končí tak už v lednu, se zdá jako malé vysvobození. Běčko bojuje o setrvání v krajském přeboru a s týmem Pardubic B svádí tuhý boj o předposlední místo. To áčko má závěr sezóny v divizi klidnější. Díky skvělému podzimu a až na malé výjimky i jaru obsadí příčku v první polovině tabulky.

A teď už hurá na oslavu...

Ze Smiřic na světová prkna

Celou tuto kapitolu právem věnujeme nejúspěšnějšímu odchovanci smiřických kuželek Jaroslavu Hažvovi ml. Zatímco my jsme jezdili na mistrovství světa v kuželkách do hlediště, Jarda Hažva na světových prknech hrál. Ať v jednotlivcích nebo v družstvech.

Jarda byl talent na koulení už jako žák. Nejprve bedlivé sledování svého otce a ostatních hráčů a později dlouhé dny strávené tréninky na smiřické kuželně nenechaly na výsledky dlouho čekat. Ale pěkně popořádku.

Do světa kuželek aktivně vstupuje v září 1993 ve svých 14 letech. Od té doby reprezentuje náš oddíl v kategorii dorostu, ale už jako teenager se propracovává do Smiřického „A“ družstva (foto Jardy Hažvy v dorosteneckém dresu na str. 66). Ve svých 16 letech, v roce 1995, už Jarda pravidelně nastupuje za naše áčko, kde rozhodně není do počtu. Naopak, v krajských soutěžích prohání mnohem zkušenější matadory a pravidelně se umisťuje v popředí tabulky jednotlivců.

První ligová nabídka pak na sebe nenechala dlouho čekat. Po vojně, na podzim 2001 odchází Jarda do TJ Lokomotiva Česká Třebová. Už v lednu 2002 se však stěhuje na hostování do týmu SKK Primátor Náchod, kde zpočátku nastupuje za tamní B tým. Na podzim téhož roku Jarda definitivně přestupuje ze Smiřic do Náchoda a stává se právoplatným členem prvoligového mužstva SKK Primátor Náchod A. A aby toho nebylo málo, tak v roce 2002 stihl Jarda ještě vyhrát Mistrovství ČR juniorů, což byl tehdy ještě postupový klíč na Světový pohár juniorů. Ten se hrál v Rakouském Brunn am Gebirge a Jarda obsadil v těžké konkurenci 9. místo výkonem 876 kuželek. Hrál se v disciplíně 200 HS. Zajímavostí je, že 3. mezi juniory na tomto Světovém poháru skončil Maďar Levente Kakuk výkonem 960 kuželek, pozdější mistr světa mužů z Brna 2014, toliko tedy k velmi kvalitní konkurenci tohoto Světového poháru.

Mistrovský tým SKK Náchod v roce 2006 (Jarda stojící 2. zleva)

V roce 2012 přišla pozvánka do reprezentačního výběru ČR mužů. Hrál se v Polském Leszně a Jarda zahrál v kvalifikaci 593 kuželek, což stačilo na 39. místo. Do druhého kola postupovalo v jednotlivcích vždy 32 nejlepších borců, vyjádřeno v kuželkách - Jardovi unikl postup o 16 kuželek. V roce 2013 hraje Jarda na Světovém poháru mužů a tady to do druhého kola již vyšlo. V 2. kole však stopku Jardovi vystavil Chorvat Matko Bulka, Jarda prohrál 1:3, 563:614.

Další reprezentační zářez má Jarda z mezistátního utkání Česká republika - Německo v družstvech žen a mužů. V tomto zápase Jarda zahrál 602 kuželek a o 1 kuželku porazil svého soupeře Manuela Weise. Utkání nakonec skončilo plichtou 4:4, na kuželky 3514:3628. V tomto utkání Jarda potvrdil své místo v reprezentaci ČR a mohl odjet s výpravou na Mistrovství světa družstev do Maďarského Zalaegerszegu.

Reprezentační výběr ČR, Jarda sedící 6. zleva

V Maďarsku začal Jarda výtečně - v utkání proti Černé Hoře porazil svého soupeře Zarko Zugice, 4:0 na sety, 637:526 kuželek. V utkání vítězí ČR 8:0, 3618:3241. V dalších utkáních Mistrovství světa, nastupuje Jarda v zápasech proti Polsku a Makedonii, kde už se mu však tolik nedařilo jako v zápase proti Černé Hoře. Mezinárodní zkušenosti však přinesly ovoce.

V roce 2013 Jarda přestupuje z Náchoda do německého klubu SKC Staffelstein, kde bude hrát společně s krajany Miroslavem Jelínkem a Jiřím Víchou 2. německou Bundesligu (2. Buli Nord-Mite 120 Männer). Majitel klubu se netajil ambicemi na postup do nejprestižnější Evropské kuželkářské soutěže 1. Bundesligy (1. Bundesliga 120 Männer), kde hrají jedni z nejlepších hráčů v Evropě. Jarda má za cíl se poměřit s těmi nejlepšími a nutno zmínit, že v 2. německé Bundeslize se mu daří opravdu znamenitě. První sezonu v Německu skončil mezi jednotlivci v 2. lize na 3. místě s průměrem 608,2 kuželek, odehrál 19 zápasů a získal klubu 13 bodů, přičemž nejlepší nához měl 639 kuželek. SKC Staffelstein skutečně postoupil do 1. Bundesliga Männer

a Jardovi se tak splnil sen, poměřit svou kuželkářskou výkonnost s těmi nejlepšími hráči v Evropě. Vše je ovšem vykoupeno náročným cestováním na jednotlivé zápasy v Německu. Jen na domácí zápasy je to nějakých 470km!

Bundesligový tým SKC Staffelstein

Jardových úspěchů si zákonitě všimli reprezentační trenéři. V roce 2014 byl Jarda nominován na Mistrovství světa jednotlivců, které se konalo u nás v Brně. Na internetu letěla kampaň „Pojď hrát kuželky“ a Jarda ve Smiřicích poctivě trénoval na ten „brněnskej nához“. V Brně zahrál výborně – 618 kuželek, hala tleská, bohužel to ale na postup nestačilo. Trošičku toho kuželkářského štěstíčka navíc chybělo. V kvalifikaci tak Jarda skončil na 47. místě. Konkurence je velká a jak se říká, je to kulatý. Bude třeba řádně potrénovat, aby ta kuželkářská jistota v dorážce byla ještě větší.

V roce 2015 si Jarda dává reprezentační pauzu. Sezónu v dresu SKC Staffelstein odehrává s vynikajícími výsledky. Mezi jednotlivci končí na 11. místě a Jardovo osobní maximum tuto sezónu v disciplíně 120 HS vyrostlo na 671 kuželek, Jardův průměr pak na 617,56 kuželek. SKC Staffelstein se v tabulce umístil na 5. místě. Boss klubu Hans Karl s Jardou počítá i do dalšího ročníku. Mistrovství světa v kuželnách se hrálo v Německém Speichersdorfu. Jarda se však omluvil. V době konání mistrovství byl pracovně ve Francii.

Co uteklo v roce 2015, dohnal Jarda v roce následujícím. V 1. Bundeslize vybojoval SKC Staffelstein 3. místo což znamenalo účast v Poháru NBC. Jarda vyšrouboval osobní průměr na 618,56 kuželek, mezi jednotlivci skončil na 20. místě a stal se 3. nejlepším hráčem týmu!

Jarda má vynikající formu a tak s ním reprezentační trenér Jaroslav Slabák počítá do nominace na Mistrovství světa jednotlivců, které se hraje v Novigradu v Chorvatsku. V kvalifikaci to Jarda rozbalil, jak se patří a zahrál skvělých 653 kuželek. Z 64 členného pole hráčů se do 2. kola kvalifikoval z 9. místa.

V druhém kole se již hraje vyřazovacím způsobem proti dalšímu hráči. Proti Jardovi nastoupil velice zkušený hráč z Maďarska Laszlo Karsai. Na sety to bylo vyrovnané 2:2, v poražených kuželnách byl na tom Karsai lépe, 613:607. I tak obrovský úspěch. Oba výkony se Jardovi počítají do kombinace, což v konečném součtu MS znamenalo 13. místo celkově za 867 bodů.

Jarda v reprezentačním dresu

I následující rok Jarda pokračuje v Německé 1. Bundeslize v dresu SKC Staffelstein. Rok 2017 je mistrovstvím světa družstev. To se koná v německém v městečku Dettenheim a Jarda je opět nominován do reprezentačního výběru. Na mistrovství nastupuje v zápase proti Francii, kde jsou naši favoritem. Jarda poráží dvojici Ludovic Rousselet + Kevin Vincent v poměru 3:1 na sety, 624:556. Francii porážíme 7:1, 3741:3614. Čtvrtý hrací den nastupuje Jarda napůl s Pavlem Jirouškem proti Danielu Hostovi a poráží jej 4:0, 608:536. Hrajeme proti Dánsku a v utkání vítězíme hladce 8:0, 3783:3267. Dalším soupeřem našich jsou Maďaři a to žádná procházka růžovou zahradou nebude. Jarda nastupuje proti svému starému známému z Chorvatska Lászlo Karsaiovi. Jardovi se ale nedaří dle jeho představ a je střídán Robinem Parkanem. Dohromady nahrají 590 kuželek a dostávají od Karsaie lekci 644. Ani ostatním v týmu se příliš nedařilo a tak utkání ovládli Maďaři v poměru 6,5:1,5 na body, 3860:3718.

Reprezentace ČR v Chorvatsku

Ke konci klubové sezóny 2017/2018 se Jarda rozhodl, že již dále nebude v prestižní německé soutěži pokračovat. Je značně unaven z cestování, chybí motivace překonávat takové vzdálenosti. Bude třeba si „odpočinout“ v nějaké české soutěži.

Jardovým domácím klubem v ČR je stále SKK Náchod. Papírově se tedy na sezonu 2018/2019 vrací do Náchoda. Tam ale s největší pravděpodobností hrát nebude, neboť Náchod hraje 3. ligu a Jardova výkonnost je přeci jen o několik levelů výše. Jednou z možností je však i působení v našem oddíle. Bude exsmiřičák hostovat ve Smiřicích a hrát divizi? Nebo vyslyší volání svého bratra Martina a půjde hrát 1. ligu do Hořic a společně se pokusí vybojovat pro Hořice Československou Interligu? Nebo to bude všechno úplně jinak? Nechme se překvapit...

Na závěr kapitoly o Jardovi je naší povinností zmínit osoby, které mají největší podíl na rozvoji jeho kuželkářské kariéry. Na prvním místě samozřejmě jeho otce Jaroslava Hažvu a taktéž Bohumíra Šmejdu, který Jardu vedl v dorostu.

Největší úspěchy Jaroslava Hažvy ml.

SKK Náchod

9x titul v 1. lize

1x stříbro v 1. lize

1x bronz v 1. lize

SKC Staffelstein (SRN)

postup do 1. bundesligy

3x bronz v 1. bundeslize

2. místo v poháru NBC (2017)

individuální

Mistr ČR juniorů 2002

9. místo na SP juniorů

3x stříbro na MČR jednotlivců

7. místo na Světovém poháru

Oficiální maxima Jardy Hažvy:

100 HS - 571 kuželek

120 HS - 671 kuželek

200 HS - 1051 kuželek

Závěr

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice byl založen pouhý rok po založení kuželkářského sportu v Čechách. Máme tedy oddíl s dlouholetou tradicí, kterou je potřeba zachovat a vše okolo zdokonalovat. Jak už bylo zmíněno, mnoho hráčů, kteří navštívili naši kuželnu, vyslovilo názor, že se jedná o nejhezčí dvoudráhu v kraji. Važme si toho, dělejme vše pro to, abychom na naší kuželně prožívali jen chvílky radosti a sešli se zde zase při dalším kulatém výročí, třeba stém. A jak uvedl Zdeněk Runkas na závěr své kapitoly, pěstujme si mezi sebou kamarádského ducha bez rozdílu stáří a přes drobné popichování, které je pro koulení už tradičním kořením, udržujme soudržnost celé party, která povede k radosti z dosahovaných výsledků.

Přeborníci kuželkářského oddílu TJ Sokol Smiřice (KK Zálabák Smiřice)

1942	Ládr Jaroslav	613	3x50 HS
1943	Vymetálek Josef	590	3x50 HS
1944	Novotný Karel	620	3x50 HS
1945	Novotný Karel	630	3x50 HS
1946	Sychrovský František	631	3x50 HS
1947	Vít František	525	3x50 HS
1948			
1949			
1950			
1951			
1952			
1953			
1954	Rynt Josef st.		
1955	Rynt Josef st.	387,3	průměr z 3x 100 HS
1956	Rynt Josef st.	388	průměr z 2x 100 HS
1957	Rynt Josef st.	405	průměr z 2x 100 HS
1958	Grygera Richard	398,5	průměr z 2x 100 HS
1959	Šmejda Bohumír	610	soutěž k I. CSS
1960			
1961			
1962	Špryňar Václav	408	průměr z 3x 100 HS
1963	Špryňar Václav	820	200 HS
1964	nehrálo se – výstavba kuželníku		
1965	nehrálo se – výstavba kuželníku		
1966	Šmejda Bohumír	425	100 HS
1967	Tůma Josef	411	100 HS
1968	Kratochvíl Josef		
1969	Šmejda Bohumír	809	200 HS
1970	Prokop Václav	417	100 HS
1971	Tůma Josef	810	200 HS
1972	Prokop Václav	856	200 HS
1973	Kratochvíl Josef	836	200 HS
1974	Prokop Václav	837	200 HS
1975	Rynt Josef ml.	814	200 HS
1976	Šmejda Bohumír	857	200 HS
1977	Prokop Václav	907	200 HS
1978	Šmejda Bohumír	871	200 HS
1979	Rynt Josef	888	200 HS
1980	Rynt Josef	838	200 HS
1981	Prokop Václav	862	200 HS
1982	Rynt Josef	907	200 HS
1983	Rynt Josef	934	200 HS
1984	Rynt Josef	947	200 HS

1985	nehrálo se – pokládání saduritu		
1986	Rynt Josef	842	200 HS
1987	Rynt Josef	854	200 HS
1988			
1989			
1990			
1991	nehrálo se		
1992	nehrálo se		
1993	Holeček Jiří	788	200 HS
1994	Holeček Jiří	786	200 HS
1995	Hažva J. st.	?	?
1996			
1997			
1998			
1999			
2000			
2001			
2002			
2003			
2004			
2005			
2006			
2007			
2008	Hornych Oldřich	433	100 HS
2009	Hažva Martin	412	100 HS
2010	Mochan Jiří	442	100 HS
2011	Hažva Martin	471	100 HS
2012	Nosek Stanislav	451	100 HS
2013	Hažva Martin	441	100 HS
2014			
2015			
2016	Hanzlíček David	491	100 HS
2017	Mochan Jiří	471	100 HS
2018	Hanzlíček David	478	100 HS